

DEPARTAMENT DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES

ACORD

GOV/77/2010, de 20 d'abril, pel qual s'aprova definitivament el Pla territorial metropolità de Barcelona.

La Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial, estableix que el Pla territorial general de Catalunya ha de definir els objectius d'equilibri territorial d'interès general per a Catalunya i ha d'ésser el marc orientador de les accions que s'emprendran per crear les condicions adequades per atreure l'activitat econòmica als espais territorials idonis.

L'esmentada Llei crea també la figura dels plans territorials parcials que defineixen els objectius d'equilibri d'una part del territori de Catalunya i són el marc orientador de les accions que s'emprendran.

L'article 2.2 de la Llei 1/1995, de 16 de març, per la qual s'aprova el Pla territorial general de Catalunya, modificat per la Llei 24/2001, de 31 de desembre, fixa els àmbits d'aplicació dels plans territorials parcials, entre els quals figura l'àmbit metropolità que comprèn les comarques de l'Alt Penedès, el Baix Llobregat, el Barcelonès, el Garraf, el Maresme, el Vallès Occidental i el Vallès Oriental.

El Pla territorial metropolità és també el Pla territorial parcial al qual fa referència el capítol I del títol II de la Llei 7/1987, de 4 d'abril, per la qual s'estableixen i regulen actuacions públiques especials en la conurbació de Barcelona i en les comarques compreses dins la seva zona d'influència, desenvolupada pel Decret 177/1987, de 19 de maig, i per les seves modificacions.

L'article 8 del Decret 177/1987, de 19 de maig, pel qual es despleguen la planificació i la coordinació d'àmbit regional previstes a la Llei 7/1987, de 4 d'abril, desenvolupa el procediment per a l'elaboració i la tramitació del Pla territorial parcial de l'àmbit metropolità i determina que la seva elaboració correspon al Departament de Política Territorial i Obres Públiques, mitjançant la Comissió d'Ordenació Territorial Metropolitana de Barcelona, encarregada de formular el projecte de Pla.

La Comissió d'Ordenació Territorial Metropolitana de Barcelona, en la sessió de 22 de maig de 2009, va acordar donar la seva conformitat al projecte de Pla territorial metropolità de Barcelona elaborat per la Ponència Tècnica i elevar-lo al conseller de Política Territorial i Obres Públiques per a la seva aprovació inicial.

Segons determina l'article 8.4 del Decret 177/1987, de 19 de maig, i tenint en compte la normativa sobre avaluació dels efectes de determinats plans i programes en el medi ambient, el projecte de pla aprovat inicialment, conjuntament amb l'informe de sostenibilitat ambiental elaborat, es va sotmetre a informació pública per un termini de 45 dies. Per altra banda, d'acord amb l'article 8.3 del Decret 177/1987, es van consultar els departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i l'Administració de l'Estat. També es van consultar les entitats i el públic interessat identificats en el document de referència emès per l'òrgan ambiental. Per últim, un cop transcorregut el termini d'informació pública, es va obrir un termini de dos mesos d'audiència als ens locals compresos dins l'àmbit del Pla.

Les al·legacions i observacions formulades en aquests tràmits d'informació pública i audiència han estat degudament valorades i s'han introduït les pertinents modificacions en el Pla.

D'altra banda, el Pla, en compliment de la normativa aplicable sobre avaluació ambiental de plans i programes, conté també una memòria ambiental sobre la qual el Departament de Medi Ambient i Habitatge, en Resolució de 18 de març de 2010, ha expressat la conformitat amb una sèrie de condicions.

En data 22 de març de 2010, la Comissió d'Ordenació Territorial Metropolitana de Barcelona va acordar, per unanimitat dels seus membres presents en la ses-

sió, informar favorablement sobre el document del Pla territorial metropolità de Barcelona elaborat per la Ponència Tècnica de la Comissió d'Ordenació Territorial Metropolitana de Barcelona que incorpora les esmenes i modificacions derivades del procés d'informació pública i determinades condicions de la resolució sobre la memòria ambiental, tot indicant la necessitat d'incorporar a les normes territorials la resta de condicions establertes en l'esmentada resolució de l'òrgan ambiental.

En compliment d'aquest informe de la Comissió d'Ordenació Territorial Metropolitana de Barcelona s'han incorporat al document del Pla territorial metropolità de Barcelona les condicions assenyalades.

Per Resolució de 23 de març de 2010, el conseller de Política Territorial i Obres Públiques va aprovar provisionalment el Pla territorial metropolità de Barcelona.

En conseqüència, a proposta del conseller de Política Territorial i Obres Públiques el Govern

ACORDA:

—1 Aprovar definitivament el Pla territorial metropolità de Barcelona, elaborat pel Departament de Política Territorial i Obres Públiques mitjançant la Comissió d'Ordenació Territorial Metropolitana, amb incorporació de determinades precisions en la normativa, en el document de Propostes de la Memòria General III i en els plànols d'ordenació 3.3 i 3.4, així com amb la inclusió del plànol d'ordenació 3.5.

—2 Disposar la publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* d'aquest Acord, que inclou com a annex la normativa del Pla territorial metropolità de Barcelona i les directrius del paisatge, a l'efecte de la seva executivitat immediata.

La integritat del Pla restarà per a consulta i informació en l'arxiu del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, avinguda Josep Tarradellas, 2-6, planta baixa, 08029 Barcelona i a la pàgina web del Departament de Política Territorial i Obres Públiques (<http://www.gencat.cat/ptop>).

Contra aquest Acord, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu, de conformitat amb el que preveu l'article 107 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i l'article 25 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos comptats des de l'endemà de la seva notificació o publicació al DOGC, sens perjudici que es pugui interposar qualsevol altre recurs que es consideri procedent.

Barcelona, 20 d'abril de 2010

LAIA BONET RULL
Secretària del Govern

ANNEX

Normes d'ordenació territorial i directrius del paisatge

TÍTOL I

Disposicions de caràcter general

Article 1.1

Objecte i àmbit d'aplicació

El Pla territorial parcial de l'àmbit metropolità de Barcelona o Pla territorial metropolità de Barcelona (en endavant, el Pla) ordena el territori de les comarques de l'Alt Penedès, el Baix Llobregat, el Barcelonès, el Garraf, el Maresme, el Vallès Occidental i el Vallès Oriental, que integren l'àmbit funcional de planificació delimitat pel Pla territorial general de Catalunya, aprovat per la Llei 1/1995, de 16 de març, modificada per la Llei 24/2001, de 31 de desembre, de reconeixement de l'Alt Pirineu i Aran com a àrea funcional de planificació.

Per a aquest àmbit el Pla estableix determinacions que han de ser respectades i desenvolupades per les actuacions territorials, en especial les urbanístiques, les d'infraestructures de mobilitat, i les derivades de les polítiques de protecció i foment del patrimoni ambiental, cultural, social i econòmic.

Article 1.2

Naturalesa jurídica

El Pla té naturalesa i contingut de pla territorial parcial d'acord amb el que estableix el capítol III de la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial, modificada per la Llei 31/2002, de 30 de desembre. Així mateix, el Pla és el pla territorial parcial al qual fa referència el capítol I del títol II de la Llei 7/1987, de 4 d'abril, per la qual s'estableixen i regulen actuacions públiques especials en la conurbació de Barcelona i en les comarques compreses dins la seva zona d'influència, desenvolupada pel Decret 177/1987, de 19 de maig, i per les modificacions d'aquest aprovades.

Article 1.3

Marc legal

El Pla s'adapta al Pla territorial general de Catalunya i desenvolupa les seves determinacions, i s'ha redactat d'acord amb la legislació territorial, sectorial i urbanística vigent, com també amb la resta de disposicions legals aplicables.

Per aquest motiu, les determinacions del Pla són sens perjudici de l'observança obligatòria de les lleis i reglaments de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya relatives a qualsevol matèria de caràcter sectorial present en el territori, en especial totes les disposicions d'obligat compliment referents a les infraestructures viària, ferroviària, aeroportuària, portuària, de comunicacions i qualsevol altra, que per raó de les competències de creació, explotació i regulació sigui objecte de legislació i reglamentació sectorial.

Tota referència a la "legislació territorial, sectorial i urbanística vigent" s'ha d'entendre que remet a l'ordenament aplicable a Catalunya.

Article 1.4

Finalitat

El Pla desenvolupa les finalitats establertes al Pla territorial general de Catalunya. En aquest sentit, té per finalitat ordenar el territori per tal de garantir el benestar de la població actual i futura. Per això, el Pla estableix les pautes espacials per a un desenvolupament del territori que compleixi les següents condicions:

a) Que doni cabuda a les previsions de nous habitatges i llocs de treball adoptades com a hipòtesis de futur per a l'àmbit del Pla, amb especial atenció a les necessitats de sòl per a habitatge assequible.

b) Que contribueixi a la generació de riquesa a partir de l'aprofitament ordenat i sostenible dels recursos del territori i del desvetllament del seu potencial endogen.

c) Que la distribució d'usos i la disposició de les xarxes d'infraestructures en el territori afavoreixin una eficiència econòmica creixent considerada en el conjunt de l'àmbit i en el conjunt de Catalunya.

d) Que els ciutadans, amb independència del seu lloc de residència, disposin d'unes condicions raonablement equiparables en l'accés a la renda i els serveis.

e) Que el desenvolupament sigui sostenible i que respongui als criteris del Programa de Planejament Territorial de Catalunya explicats en la memòria del Pla i que tenen el següent enunciat:

1. Afavorir la diversitat del territori, mantenint la referència de la seva matriu biofísica.

2. Protegir els espais naturals, agraris i no urbanitzables en general com a components de l'ordenació del territori.

3. Preservar el paisatge i el patrimoni cultural com a valors socials i actius econòmics del territori.

4. Moderar el consum de sòl.

5. Afavorir la cohesió social del territori i evitar la segregació espacial de les àrees urbanes.

6. Protegir i potenciar el patrimoni urbanístic que vertebrava el territori.

7. Facilitar una política d'habitatge eficaç i urbanísticament integrada.

8. Propiciar la convivència d'activitats i habitatge a les àrees urbanes i racionalitzar la implantació de polígons industrials o terciaris.

9. Aportar mesures de regulació i orientació espacial de la segona residència.

10. Vetllar pel caràcter compacte i continu dels nous creixements.

11. Reforçar l'estructura nodal del territori a través del creixement urbà.

12. Fer de la mobilitat un dret i no una obligació.

13. Facilitar el transport públic mitjançant la polarització i la compacitat dels sistemes d'assentaments.

14. Atendre especialment la vialitat que estructura territorialment els desenvolupaments urbans.

15. Integrar els espais del transport i de la logística en la matriu territorial.

f) D'aquests quinze criteris, per les característiques de l'àmbit del Pla, es poden extreure els cinc principis operatius següents:

Funció ordenadora dels espais naturals i agraris. La xarxa d'espais oberts, que el Pla ha de configurar reforçant la seva continuïtat espacial, ha de ser un component actiu de l'ordenació. També la xarxa viària d'escala metropolitana, a més de les seves finalitats funcionals, ha de jugar un paper ordenador del conjunt d'assentaments urbans i, en especial, de les seves trames perifèriques.

Ús eficient del sòl. La reutilització, renovació o reforma del sòl urbà existent són preferibles a noves extensions de la urbanització, en tot cas aquestes haurien de tenir una suficient intensitat d'habitatge i usos urbans.

Nodalitat. L'extensió urbana, que serà també necessària, s'ha d'orientar preferentment al reforçament nodal: augment del rang de les ciutats i creació de centralitats i articulacions en els sistemes continus.

Usos mixtos i equilibrats. Les actuacions urbanístiques de transformació i d'extensió urbana han d'afavorir una correspondència quantitativa entre població ocupada i llocs de treball previsibles, ja sigui en l'àmbit de l'actuació o en un entorn significatiu.

Priorització del transport col·lectiu. Les oportunitats de les actuacions ferroviàries –línia orbital, pla de rodalia, extensions del metro– s'han de tractar conjuntament amb l'ordenació dels usos i l'habitatge per tal que es maximitzi la població servida per aquests mitjans.

Article 1.5

Contingut

1. El contingut del Pla respon a l'objectiu d'aportar les referències espacials necessàries per a un desenvolupament sostenible del territori en termes ambientals, socials i econòmics. Amb aquesta finalitat cal que el desenvolupament urbanístic, la construcció d'infraestructures, les activitats agràries i extractives i les actuacions de protecció del patrimoni territorial s'ajustin a les pautes que estableix el Pla, sens perjudici de la normativa sectorial aplicable.

2. El Pla se centra en la regulació dels tres sistemes bàsics de la realitat territorial: els espais oberts, els assentaments urbans i les infraestructures de mobilitat. La proposta reguladora del Pla es basa en els criteris de planejament assenyalats a l'article 1.4, en les hipòtesis d'evolució econòmica i demogràfica i en la situació del territori en el moment d'elaboració del Pla, en especial, pel que fa a les infraestructures i les implantacions urbanes.

Quant al sistema d'espais oberts, el Pla diferencia segons les seves característiques i la seva funció territorial els diferents tipus de sòl que han de quedar al marge dels processos d'urbanització i estableix la normativa i els criteris de gestió de cadascun d'ells. Pel que fa al sistema d'assentaments urbans, assenjala per a cada nucli o àrea urbana les estratègies de desenvolupament que són adequades per a les finalitats del Pla. Pel que fa al sistema d'infraestructures de mobilitat, fa propostes de nous traçats i de millores en la xarxa viària territorial i en la xarxa ferroviària. Igualment, el Pla fa propostes relatives a les àrees logístiques i de serveis, associades a les xarxes viària i ferroviària.

3. A més de les propostes corresponents als tres sistemes territorials bàsics, el Pla conté propostes amb diversos graus de vinculació relatives, entre d'altres, a planejament urbanístic supramunicipal, cooperació intermunicipal, creació d'equipaments, implantació d'àrees d'activitat econòmica, actuacions d'habitatge i normativa específica per a determinats àmbits, en especial la referent al paisatge.

4. El Pla ha d'incorporar les determinacions dels plans sectorials que s'aprovin que tinguin transcendència per a l'ordenació de l'espai territorial i, quan calgui, s'introduiran els ajustaments necessaris a les determinacions del Pla mitjançant un tràmit d'adaptació.

5. L'aplicació del Pla ha de millorar substancialment la sostenibilitat del procés d'evolució del territori amb relació a les dinàmiques hagudes fins a l'aprovació, com explica i justifica l'informe ambiental i ratifica l'avaluació ambiental de plans i programes a què s'ha sotmès d'acord amb allò que disposa la legislació vigent en aquesta matèria.

6. En cas que les previsions en matèria mediambiental que estableixin futurs plans sectorials haguessin de motivar una reconsideració de les hipòtesis d'evolució econòmica i demogràfica del Pla, s'ha de procedir a introduir les correccions i ajustaments necessaris en les corresponents determinacions per tal de recuperar la coherència propositiva entre totes les variables que intervenen en el desenvolupament sostenible del territori.

Article 1.6

Determinacions

El Pla concreta l'ordenació de l'espai comprès en el seu àmbit mitjançant tres ordres de determinacions gràfiques que s'assenyalen en els plànols:

Àrees: Formades per les superfícies de sòl corresponents als tres sistemes territorials –espais oberts, assentaments i infraestructures no viàries o ferroviàries. Aquestes àrees tenen un significat funcional relacionat amb el paper que desenvolupen en el conjunt del territori, que comporta l'establiment d'una normativa reguladora dels usos i processos adequats o admissibles. Aquestes àrees són excloents i en conjunt exhaureixen tota la superfície del territori.

Les àrees que determina el Pla són divisions amb finalitat reguladora, de caràcter

territorial, que se superposen a les qualificacions de sòl pròpies del planejament urbanístic.

El Pla determina els tipus d'àrees següents:

Espais de protecció especial pel seu interès natural i agrari (plànol 1.2)

Espais de protecció especial de la vinya (plànol 1.2)

Espais de protecció preventiva (plànol 1.2)

Nuclis i àrees urbanes (plànol 2.3)

Àrees especialitzades (plànol 2.3)

Xarxes: Formades pels elements existents i previstos de les xarxes viària i ferroviària.

Als efectes d'aquestes normes, les xarxes es consideren formades per línies unidimensionals dotades de determinats atributs (amplada, nombre de carrils i altres elements significatius) que se superposen a les àrees en què es divideix l'àmbit territorial i les relacionen.

Àmbits: El Pla delimita àmbits amb diferents tipus de finalitats complementàries que se superposen a les anteriors determinacions. Els àmbits no exhaureixen necessàriament tota la superfície del territori i no són excloents entre si, de manera que un punt del territori, a més de pertànyer a una àrea, pot pertànyer, o no, a un o més àmbits.

A més d'aquells que el Pla determina expressament, en el desenvolupament del Pla es poden determinar àmbits amb les finalitats següents:

Referència per a la previsió d'habitatges i llocs de treball.

Assenyament de normatives específiques, en especial les relatives al paisatge.

Formulació de plans directors urbanístics.

Formulació de plans especials urbanístics plurimunicipals.

Formulació de plans especials per a l'establiment i aplicació d'estratègies de conservació, gestió i intervenció en els espais oberts.

Recomanació de fórmules de cooperació municipal.

Creació i gestió d'equipaments supramunicipals.

Assenyament d'àrees d'activitat econòmica.

Actuacions plurimunicipals d'habitatge.

El caràcter obert de l'estructura d'àmbits facilita que, mitjançant modificacions del Pla, s'hi puguin incloure nous àmbits amb les finalitats assenyalades o d'altres tipus. Això ha de permetre l'eventual incorporació al Pla de les directrius de paisatge corresponents a les diverses unitats que ha de definir el catàleg de paisatge que s'ultimi amb posterioritat a la seva entrada en vigència.

Article 1.7

Documentació

La documentació del Pla inclou els documents següents:

Memòria, amb un contingut justificatiu i explicatiu de les propostes del Pla en el marc dels criteris del Programa de Planejament Territorial de Catalunya, de les hipòtesis generals de desenvolupament econòmic i demogràfic i de les circumstàncies concretes del territori que comprèn l'àmbit de planejament.

Plànols, amb expressió de la seva escala, són els següents per al conjunt de l'àmbit metropolità de Barcelona:

Sistema d'espais oberts. Planejament (2009) 1/100.000

Sistema d'espais oberts. Proposta 1/100.000

Sistema d'espais oberts. Proposta amb planejament (zones verdes i equipaments) 1/50.000

Sistema urbà. Planejament (2009) 1/50.000

Sistema urbà. Planejament (2009) i Sistema d'espais oberts 1/50.000

Sistema urbà. Estratègies urbanes 1/50.000

Sistema urbà. Estructura nodal del territori 1/100.000

Infraestructures de mobilitat. Infraestructures ferroviàries i de transport públic. Xarxa proposada. 1/100.000

Infraestructures de mobilitat. Infraestructures ferroviàries i de transport públic. Actuacions. 1/100.000.

Infraestructures de mobilitat. Infraestructures viàries. Xarxa proposada. 1/100.000.

Infraestructures de mobilitat. Infraestructures viàries. Actuacions. 1/100.000.

Normes d'ordenació territorial, que regulen els diferents continguts del Pla, és a dir, les qüestions de caràcter general, el sistema d'espais oberts, el sistema d'assentaments urbans, el sistema d'infraestructures de mobilitat i els instruments de gestió supramunicipal, entre d'altres.

Directrius del paisatge, que estableixen referències per a la protecció, gestió i ordenació del paisatge.

Bases socioeconòmiques del Pla, document que amplia els continguts de la Memòria referents a les principals variables demogràfiques, econòmiques i socials que afecten l'àmbit metropolità.

Estudi econòmic i financer, que presenta una avaluació dels efectes previsibles del Pla sobre l'economia del territori, com també una valoració del cost de les actuacions prioritàries amb la previsió de fórmules possibles de finançament.

Informe ambiental, que conté una avaluació de les propostes del Pla, amb la justificació del compliment dels criteris i els objectius ambientals adoptats i de la manera en què aquests i els diferents aspectes s'han tingut en compte; i Memòria ambiental, que valora la integració dels aspectes ambientals durant el procediment d'elaboració i tramitació de la proposta de Pla.

Informe de participació, que descriu les presentacions públiques i institucionals i els suggeriments i al·legacions recollits durant els períodes de consulta pública i informació pública respectivament i les modificacions incorporades al Pla com a conseqüència de la seva valoració.

Com a annex a la documentació integrant del Pla, cal considerar la cartografia i la informació de base i els estudis realitzats per a la seva elaboració.

Article 1.8

Vinculació normativa de les determinacions

1. A través del conjunt de la documentació, el Pla estableix normes, directrius i recomanacions que es distingeixen per la redacció o per l'expressió gràfica.

2. Normes són aquelles disposicions de formulació precisa i d'obligat compliment pel planejament urbanístic, pels projectes d'infraestructures i per les altres actuacions en el territori que són objecte de regulació.

Les directrius són disposicions que defineixen estratègies o pautes d'actuació que han de ser concretes en documents normatius de menor escala, especialment pel planejament urbanístic. També, en absència d'aquests instruments, les directrius marquen línies d'actuació que han de ser respectades d'acord amb el seu grau de concreció.

El Pla fa, així mateix, diverses recomanacions que considera adients per a un desenvolupament positiu del territori però que entén sotmeses a les valoracions d'oportunitat o conveniència que l'administració competent pugui fer en el moment de l'actuació, amb el benentès que cal, quan s'escaigui, justificar en el projecte tècnic corresponent els motius pels quals no se segueixen les recomanacions del Pla.

3. Els plànols d'ordenació i el volum de normes d'ordenació territorials són els documents que contenen les normes, les directrius i les recomanacions del Pla, les quals han de ser interpretades en el marc del discurs que el conjunt de documents que l'integren expressa. Les normes i les directrius són d'obligat compliment i vinculen tant els particulars com l'Administració.

4. Els plànols d'ordenació assoleixen el grau de detall propi de l'escala 1/50.000 i per tant les determinacions gràfiques del Pla han de ser interpretades amb el nivell de precisió que aquesta escala permet, i amb el benentès que seran els instruments

urbanístics i els projectes d'infraestructures, d'acord amb les prescripcions de la normativa sectorial, els que concretaran de manera precisa la configuració i l'abast físic real de les línies i àrees proposades pel Pla.

Article 1.9

Interpretació de les determinacions

Les determinacions del Pla, i concretament aquestes Normes d'ordenació territorial, s'interpretaran d'acord amb els objectius i criteris definits a la Memòria, l'Estudi econòmic i financer, l'Informe de sostenibilitat ambiental, la Memòria ambiental i altres documents integrants del Pla. Aquesta interpretació s'ha de basar en criteris que, partint del sentit propi de les paraules en relació amb el context i els antecedents, tinguin en compte principalment els objectius, com també la realitat social del moment en què han de ser aplicades.

Les determinacions del Pla són sens perjudici de l'observança obligatòria de les lleis i reglaments de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya relatives a qualsevol matèria de caràcter sectorial present en el territori, en especial totes les disposicions d'obligat compliment referents a les infraestructures viària, ferroviària, aeroportuària, portuària, de comunicacions i qualsevol altra que, per raó de les competències de creació, explotació i regulació, sigui objecte de legislació i reglamentació sectorial.

Article 1.10

Obligatorietat

Les administracions públiques, les entitats que en depenen i els particulars estan obligats a complir les determinacions i les disposicions que estableix el Pla.

Article 1.11

Vigència

1. El Pla entra en vigor el mateix dia de la publicació de l'acord d'aprovació definitiva i de les normes corresponents al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* i mantindrà la vigència, de manera indefinida, sens perjudici de les adaptacions a què es refereix l'article 1.15 i de les modificacions que calgui anar-hi introduint com a resultat del procés de seguiment.

2. Com a termini de previsió temporal de les determinacions del Pla s'estableix l'any 2026.

Article 1.12

Seguiment

1. El Departament de Política Territorial i Obres Públiques, mitjançant la Comissió d'Ordenació Territorial Metropolitana de Barcelona ha d'establir en el primer any de vigència del Pla un sistema de seguiment d'aquest. En el procés de seguiment s'analitzaran i s'avaluaran com a mínim els canvis que es vagin produint en les següents variables:

- Planejament territorial i sectorial;
- Planejament i desenvolupament urbanístic;
- Mobilitat territorial;
- Execució d'infraestructures de mobilitat i transport;
- Execució d'altres infraestructures sectorials;
- Evolució socioeconòmica (llocs de treball, atur, PIB sectorial);
- Evolució demogràfica i dotació d'habitatge;
- Sòl residencial i per a activitats econòmiques;
- Usos del sòl no urbanitzable;
- Inversió en infraestructures i equipaments;
- Evolució ambiental;
- Evolució del paisatge;
- Mesures i programes sectorials;
- Normativa d'obligat compliment.

2. Com a resultat dels treballs de seguiment es presentaran periòdicament informes a la Comissió d'Ordenació Territorial Metropolitana. El Pla estableix un sistema d'indicadors que permet seguir l'evolució de les variables esmentades, i es realitzaran informes periòdics de seguiment, amb una periodicitat mínima de 5 anys. Igualment, s'ha de fer un informe de realització del Pla, i s'ha d'elaborar un informe d'avaluació general als 10 anys a comptar des de l'aprovació definitiva del Pla.

Pel que fa al seguiment dels efectes sobre el medi ambient que en l'aplicació del Pla es puguin produir i per tal d'evitar els efectes adversos, d'acord amb la normativa relativa a l'avaluació ambiental de plans i programes, el dispositiu de seguiment ha de garantir la participació de l'òrgan ambiental.

3. En l'avaluació de l'aplicació del Pla es tindran en compte també els punts de vista de les administracions i les entitats del territori, i amb aquesta finalitat el funcionament del dispositiu ha d'establir els mecanismes per a copsar l'opinió del territori sobre el desenvolupament del Pla.

4. Com a mesura prioritària en el procés de seguiment, es tindran en compte les determinacions del planejament sectorial que tinguin incidència en el territori i, de manera especial, el planejament relatiu al cicle de l'aigua, a la producció i distribució d'energia i a la gestió de residus, ja sigui per a recollir les previsions de sòl necessàries al respecte o per esmenar, si s'escau, supòsits de desenvolupament que no s'ajustessin al marc ambiental definit per aquests plans.

El Pla ha d'incorporar també, si és necessari, les previsions d'implantació de nous equipaments i infraestructures d'abast supramunicipal incloses en els plans sectorials que elaborin els departaments corresponents, com també les determinacions relatives al paisatge que s'aprovin mitjançant els instruments previstos en la legislació sobre paisatge.

5. Sens perjudici de les funcions atribuïdes a la Comissió d'Ordenació Territorial Metropolitana per l'article 23 del Decret 177/1987, el Programa de Planejament Territorial ha d'emetre abans de l'aprovació definitiva un informe previ a l'aprovació dels plans i projectes que incideixin de manera destacada en el desenvolupament del seu àmbit territorial. L'informe és preceptiu per a l'aprovació dels següents plans i projectes:

Plans directors urbanístics.

Plans d'ordenació urbanística municipal.

Estudis informatius d'infraestructures de mobilitat.

Plans directors de ports i aeroports.

Plans territorials sectorials amb incidència sobre l'ordenació territorial i el desenvolupament urbanístic.

6. Si del seguiment de les variables de mobilitat i d'execució d'infraestructures en coordinació amb les corresponents polítiques sectorials se'n desprèn la conveniència, la COTMB podrà establir noves prioritats sobre el desenvolupament de les xarxes d'infraestructures de mobilitat establertes al títol IV d'aquestes normes, i també podrà establir condicions per a la revisió del planejament municipal d'acord amb l'establert a l'article 3.18.

Article 1.13

Modificació per a l'actualització

1. Amb l'objecte d'adequar les determinacions del Pla a les noves circumstàncies del territori que sorgeixen en el procés de seguiment i en els supòsits previstos reglamentàriament, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques, mitjançant la Comissió d'Ordenació Territorial Metropolitana, pot procedir a modificar el Pla, d'acord amb el procediment establert al Decret 177/1987, de 19 de maig, pel qual es despleguen la planificació i la coordinació d'àmbit regional previstes a la Llei 7/1987, de 4 d'abril, pel Decret 142/2005, de 12 de juliol, d'aprovació del Reglament pel qual es regula el procediment d'elaboració, tramitació i aprovació dels plans territorials parcials, i la normativa aplicable.

2. El projecte de modificació del Pla que es redacti ha de tenir el grau de precisió propi d'un pla territorial parcial i ha d'anar acompanyat d'una avaluació que expliqui la incidència de les noves determinacions en l'ordenació general establerta pel Pla, la seva adaptació als criteris i objectius inicials del Pla i els efectes sobre el planejament urbanístic i sectorial.

3. Mitjançant modificació, s'incorporaran al Pla les determinacions del planejament sectorial que tinguin incidència en el territori i, de manera especial, el planejament especificat al punt 4 de l'article 1.12.

Article 1.14

Actuacions d'interès territorial no previstes pel Pla

1. Sens perjudici del que disposa l'article 1.13, no es consideren modificacions aquelles actuacions que, tot i no haver estat previstes específicament o emparades directament pel marc normatiu del Pla, se'ls reconeix, d'acord amb el que estableix aquest article, un elevat interès per al desenvolupament del territori en coherència amb els objectius adoptats pel Pla.

2. L'actuació s'ha de definir en un avantprojecte o avanç de pla i pot ser promoguda per l'administració de la Generalitat, per l'administració local o per l'administració de l'Estat en exercici de les seves competències.

En tot cas, en la documentació que defineixi l'abast i contingut de l'actuació hauran de constar les dades i referències adequades per a valorar la credibilitat de la iniciativa i, si s'escau, la solvència de l'operador. Aquestes condicions han de considerar-se necessàries per al reconeixement de l'interès territorial de l'actuació.

3. Les actuacions d'interès territorial han de permetre, a través dels tràmits urbanístics necessaris en cada cas, la transformació urbanística de peces de sòl incloses en espais de protecció preventiva i de protecció especial de la vinya, que en quantitat o localització no queden compreses en l'abast que correspon a les estratègies definides per a cada nucli, i tampoc corresponen a previsions del Pla sobre noves àrees d'activitat econòmica no localitzades.

4. El reconeixement de l'elevat interès territorial de l'actuació requereix l'informe favorable de la Comissió d'Ordenació Territorial Metropolitana de Barcelona a la vista de l'avantprojecte o avanç, que ha d'anar acompanyat d'un informe de la Secretaria per a la Planificació Territorial i en el seu cas dels informes d'altres departaments que poguessin ésser determinants per a la viabilitat de l'actuació o per a la valoració del potencial del sòl que es vol transformar en relació a d'altres usos existents o possibles.

L'avaluació d'interès territorial de l'actuació ha de tenir en compte el valor estratègic d'aquesta per al desenvolupament territorial i/o l'interès supramunicipal, que ha de ser especialment considerat si l'actuació és promoguda o participada per un grup significatiu d'ajuntaments. En tot cas, l'avaluació de l'interès territorial s'ha de fer també en funció de la qualitat, potencialitat i localització del sòl que es proposa transformar i de la consideració de possibles alternatives, en especial si es tracta de sòl d'especial protecció de la vinya, amb el benentès que l'actuació ha de tenir un balanç clarament positiu per al territori.

5. L'informe favorable de la Comissió d'Ordenació Territorial Metropolitana de Barcelona permet iniciar la tramitació de l'instrument urbanístic adequat al tipus d'actuació de què es tracti. L'informe pot, així mateix, assenyalar requeriments bàsics de l'actuació a desenvolupar en relació amb el seu interès territorial.

6. En tot cas, les actuacions excepcionals a què fa referència aquest article han de complir les següents condicions perquè puguin ser reconegudes com d'interès territorial:

a) Han de tenir una dimensió i requeriments funcionals que justifiquin una localització que no segueix les pautes d'extensió de les àrees urbanes establertes pel Pla.

b) L'interès territorial de l'actuació s'ha de fonamentar en les millores aportades

en relació amb els equipaments, el medi ambient, el desenvolupament econòmic, la projecció internacional, la cohesió social, la qualitat de vida o altres paràmetres.

c) L'actuació ha de proposar solucions ambientals satisfactòries a les necessitats d'accés, en funció dels fluxos previsibles i de provisió de serveis d'aigua, energia, telecomunicacions i eliminació de residus, com també respecte a les altres variables ambientals regulades per disposicions sectorials. Així mateix, l'actuació ha de respectar les disposicions d'obligat compliment relatives a la prevenció de riscos.

d) L'actuació ha de complir les exigències d'ordenació, arquitectura, materials, colors i complements de vegetació que assegurin una acceptable integració en la morfologia del territori i el paisatge d'acord amb els criteris que estableixen aquestes normes i, en concret, les directrius del paisatge. L'avantprojecte de l'actuació que se sotmeti a la Comissió d'Ordenació Territorial Metropolitana de Barcelona ha d'incloure les especificacions amb aquestes finalitats que siguin necessàries.

e) Les actuacions han d'excloure l'ús d'habitatge, llevat d'aquells pocs casos que s'haguessin de destinar a guardes permanents de les instal·lacions, si bé es pot admetre en casos excepcionals per motius d'urgència i d'especial interès públic, sempre que quedi garantida la satisfactòria integració de la nova implantació en el sistema d'assentaments urbans del territori.

7. En cas que l'avantprojecte o avanç de l'actuació formi part d'una proposta de revisió del pla d'ordenació urbanística municipal, s'ha de sotmetre a la consideració de la Comissió d'Ordenació Territorial Metropolitana de Barcelona, que ha de valorar-ne l'interès territorial, amb anterioritat a l'aprovació inicial de la revisió. En aquest cas, la Comissió s'ha de pronunciar exclusivament sobre l'interès territorial de l'actuació que es proposa, la qual se sotmet a aquest tràmit per no quedar compresa dins dels paràmetres establerts pel Pla per al planejament urbanístic, sense entrar a valorar la resta de determinacions de la proposta de revisió.

8. La previsió i definició en els plans directors urbanístics que s'elaborin en desenvolupament del Pla territorial d'actuacions que compleixin les condicions assenyalades en l'apartat 6 implica el reconeixement de l'interès territorial d'aquestes actuacions que serà efectiu amb l'aprovació definitiva del pla director.

Article 1.15

Adaptació

Per a l'adaptació del Pla territorial parcial metropolità de Barcelona a les determinacions del Pla territorial general de Catalunya s'ha de seguir el tràmit establert al Decret 177/1987 per a l'elaboració del Pla, amb el benentès que es pot acudir directament a la seva aprovació inicial, sense perjudici dels procediments d'avaluació ambiental i de desenvolupar el procés de participació previst per a l'elaboració del Pla si per la naturalesa i l'abast dels canvis que comporta l'adaptació es considerés necessari.

Article 1.16

Adequació del planejament urbanístic

1. L'aprovació del Pla territorial no afecta el planejament urbanístic vigent, excepte pel que fa a les determinacions en l'àmbit del sòl no urbanitzable que es detallen en el títol II d'aquestes Normes d'ordenació territorial i en les directrius del Paisatge i que són d'aplicació directa, i pel que fa als sectors i àmbits d'àrees especialitzades per als quals el Pla estableix canvis obligatoris respecte a les previsions del planejament urbanístic.

2. El planejament urbanístic general que s'elabori o es revisi, els plans parcials de delimitació i les modificacions de planejament urbanístic vigent que augmentin el conjunt del sòl urbà més el sòl urbanitzable, han de ser coherents amb les determinacions del Pla territorial.

3. Els plans d'ordenació urbanística municipal, o les seves revisions i modificacions, que s'aprovin amb posterioritat a l'entrada en vigor del Pla territorial, contindran dins la Memòria un apartat explicatiu i justificatiu de la conformitat

de les propostes del Pla d'ordenació urbanística amb les determinacions d'aquest pla territorial.

4. En l'elaboració de plans urbanístics municipals a què fa referència l'apartat 2, l'avanç de planejament que l'ajuntament ha d'elaborar d'acord amb la legislació urbanística i d'avaluació de plans i programes s'ha de trametre al Departament de Política Territorial i Obres Públiques per tal que, prèviament a l'aprovació inicial, aquest pugui informar l'ajuntament sobre la conformitat de l'avanç amb les disposicions del pla territorial.

5. Cal també un informe del Departament de Política Territorial i Obres Públiques per a l'aprovació dels plans i projectes que incideixin de manera destacada en el desenvolupament del seu àmbit territorial. L'informe és preceptiu per a l'aprovació dels plans i projectes següents:

Plans directores urbanístics.

Plans d'ordenació urbanística municipal.

Plans parcials de delimitació.

Modificacions del planejament urbanístic municipal vigent que augmentin l'extensió en el conjunt del sòl urbà més el sòl urbanitzable.

Estudis informatius d'infraestructures de mobilitat.

Plans directores de ports i aeroports.

Plans territorials sectorials amb incidència sobre l'ordenació territorial i el desenvolupament urbanístic.

En els plans urbanístics d'iniciativa municipal, l'informe l'ha de sol·licitar l'ajuntament un cop aprovat inicialment el pla.

Es donarà compte d'aquests informes a la Comissió d'Ordenació Territorial Metropolitana de Barcelona.

6. El Pla estableix la recomanació que el planejament urbanístic vigent, mitjançant els instruments de desenvolupament al seu abast, incloses les modificacions puntuals, s'ajusti als principis i objectius que el Pla propugna. En tot cas els és d'aplicació el que disposa l'article 3.21.

7. En cap cas les modificacions de planejament urbanístic municipal poden incrementar la superfície conjunta de sòl urbà i la d'urbanitzable en aquells nuclis i àrees urbanes on les possibilitats d'extensió previstes en el pla municipal excedeixin de les que són admissibles en el marc de les estratègies establertes en el Pla territorial.

8. El Departament de Política Territorial i Obres Públiques ha d'establir programes d'ajuda per a fomentar els processos d'adequació del planejament urbanístic i podrà adoptar mesures per a promoure de manera específica aquelles adaptacions que siguin més necessàries pel grau de desajustament entre les determinacions del planejament urbanístic vigent i les propostes del Pla territorial.

TÍTOL II

Sistema d'espais oberts

Article 2.1

Objecte

1. El sistema d'espais oberts comprèn el sòl classificat com a no urbanitzable pel planejament urbanístic en el moment de l'aprovació del Pla.

2. Dins del sistema d'espais oberts, i mitjançant les categories normatives establertes en aquest títol, el Pla assenyala les parts del territori que han de ser preservades de la urbanització i, en general, dels processos que poguessin afectar-ne negativament els valors paisatgístics, ambientals, patrimonials i econòmics, entre els quals els agraris, sense perjudici de les actuacions que es poden autoritzar en les circumstàncies i condicions que aquestes normes estableixen.

3. El Pla considera el sistema d'espais oberts com un component fonamental de l'ordenació del territori i, per tant, cal considerar les determinacions que el regulen com a bàsiques per al desenvolupament del Pla.

4. Les normes relatives al sistema d'espais oberts incloses al Pla són d'aplicació directa i executives a partir de l'entrada en vigor del Pla. Les normes prevalen sobre les del planejament territorial sectorial i urbanístic vigents en aquells aspectes en què siguin més restrictives amb relació a les possibles obres, edificacions i implantació d'activitats que poguessin afectar els valors de l'espai que en motiven la protecció.

Article 2.2

Finalitat de les determinacions

1. La determinació espacial i normativa del sistema d'espais oberts té les següents finalitats:

a) Garantir la preservació i millora d'un sistema d'espais oberts robust i funcional, que assegurï la conservació dels principals elements i processos del patrimoni natural i cultural, així com el manteniment dels béns i serveis ambientals.

b) Assegurar les connectivitats ecològiques necessàries per al manteniment de la biodiversitat i la salut dels ecosistemes i la conservació dels valors geològics i de les zones humides.

c) Preservar aquells terrenys necessaris per al cicle hidrològic i mantenir en bon estat de conservació les zones humides.

d) Dotar de sentit morfològic i territorial les delimitacions dels espais integrants del sistema d'espais oberts, afavorint la màxima continuïtat i dimensió territorial de les peces no urbanitzades.

e) Establir una gradació de preferències amb relació a les alternatives d'urbanització i edificació.

f) Contribuir a garantir la continuïtat de l'activitat agrària i la gestió dels espais oberts.

g) Propiciar la gestió i la protecció del paisatge rural.

h) Evitar la urbanització i la degradació d'aquells terrenys no urbanitzats que reuneixen especials qualitats com a espais d'interès natural, paisatgístic, social, econòmic i/o cultural, entre els quals els sòls més fèrtils i de major productivitat agrícola.

i) Evitar els processos d'implantació urbana en àrees mal comunicades, no aptes orogràficament o subjectes a uns graus de risc no acceptables, d'acord amb allò que estableix la normativa vigent.

j) Proporcionar pautes espacials i regulacions per a la implantació d'aquelles edificacions que es poden admetre en sòl no urbanitzable.

2. Aquests objectius tenen el rang de principis rectors i hauran d'informar, en absència de determinacions normatives més específiques, de la presa de decisions en els planejaments urbanístics, de les infraestructures i del medi ambient.

Article 2.3

Espais oberts inclosos dins del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) i altres àmbits subjectes a legislació o planejament sectorial

1. El Pla incorpora al sistema d'espais oberts de protecció especial els espais inclosos en el Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), Xarxa Natura 2000 i en altres instruments sectorials o urbanístics de protecció de la natura, com es el cas del sòl no urbanitzable costaner delimitat pel Pla director urbanístic del sistema costaner o d'altres plans d'escala supramunicipal, amb les delimitacions globals adoptades per aquests instruments.

2. Sens perjudici de la regulació de protecció derivada d'aquest Pla o del planejament que el desenvolupi, en el cas de plans que afectin, directament o indirecta, espais inclosos en la Xarxa Natura 2000 es garantirà el compliment de l'article 6 de la Directiva 92/43/CEE, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i la flora silvestres.

3. En els àmbits del PEIN regulats mitjançant els plans especials a què fa referència la normativa sectorial reguladora de la protecció dels espais d'interès

natural, o mitjançant altres plans de protecció derivats de l'aplicació de la regulació sectorial, la normativa d'aquests plans especials ha de prevaldre en cas que sigui més restrictiva sobre la que amb caràcter general estableix el pla territorial per als espais de protecció especial. Tanmateix, en tot cas són d'aplicació les disposicions del Pla relatives a la protecció del paisatge.

4. Els sòls corresponents a la zona fluvial i a la zona de sistema hídric que es delimitin en els documents de planificació dels espais fluvials (PEF) que s'aprovin, s'han de considerar com integrants de la xarxa d'espais de protecció especial que el Pla territorial determina.

Article 2.4

Tipus d'espais

1. Amb la finalitat de modular les normes de protecció en funció de les condicions de les diferents àrees de sòl i dels papers que han de representar en el territori, el Pla distingeix tres tipus bàsics de sòl en els espais oberts:

- a) Espais de protecció especial pel seu interès natural i agrari;
- b) Espais de protecció especial de la vinya;
- c) Espais de protecció preventiva.

2. Dins de cadascun d'aquests tipus d'espais, el planejament pot distingir subtipus en funció de la seva naturalesa específica i de les mesures de protecció que convingui establir en cada cas. El nivell de protecció a establir pel planejament urbanístic pot ser superior a l'establert pel PTMB i en cap cas inferior.

3. Els plans directores urbanístics i els plans d'ordenació urbanística municipal han de contenir un plànol a l'escala en què es determini l'ordenació del sòl no urbanitzable, on s'assenyalin els límits dels diferents tipus d'espais oberts determinats pel Pla en el terme municipal, sense perjudici dels ajustaments que el major detall del plànol aconselli.

4. Els plans territorials sectorials, els plans directores o especials urbanístics i els plans d'ordenació urbanística municipal poden establir els subtipus d'espais no urbanitzables de protecció que considerin adequats en funció dels seus objectius i del seu àmbit d'actuació, sense contradir les determinacions del Pla, amb el benentès que no es consideren contradictòries les disposicions que pretenguin un major grau de protecció o una major restricció de les possibles transformacions.

Article 2.5

Espais de protecció especial: definició

1. Comprèn aquell sòl que, pels seus valors naturals i agraris o per la seva localització en el territori, el Pla considera que és el més adequat per a integrar una xarxa permanent i contínua d'espais oberts que ha de garantir la biodiversitat i vertebrar el conjunt d'espais oberts del territori amb els seus diferents caràcters i funcions.

El sòl de protecció especial incorpora aquells espais que han estat protegits per la normativa sectorial com el Pla d'Espais d'Interès Natural i la Xarxa Natura 2000.

2. El Pla estableix dues categories d'espais de protecció especial:

- a) Espais de protecció especial pel seu interès natural i agrari.
- b) Espais de protecció especial de la vinya.

Els espais de protecció especial de la vinya es distingeixen per la presència dominant d'aquest conreu i per constituir en conjunt l'espai agrari de major dimensió del territori. Aquestes característiques motiven que a més d'estar subjecte a les regulacions generals dels espais de protecció especial, sigui objecte de regulacions específiques en atenció a les peculiaritats esmentades.

Article 2.6

Espais de protecció especial: regulació general

1. Els espais de protecció especial han de mantenir la condició d'espai no urbanitzat, i amb aquesta finalitat, i d'acord amb la legislació vigent, serà classificat com a sòl no urbanitzable pels plans d'ordenació urbanística municipal i s'hi aplicarà

el règim que estableix aquest article. Excepcionalment, i de manera justificada, es pot incloure alguna peça en sectors o polígons per tal de garantir definitivament la permanència com a espai obert mitjançant la cessió i la incorporació al sistema d'espais lliures públics que pot resultar del procés de gestió urbanística corresponent.

2. Amb relació a les actuacions en sòl no urbanitzable que es poden autoritzar a l'empara de la legislació vigent, s'entén que els espais de protecció especial estan sotmesos a un règim especial de protecció i que són incompatibles totes aquelles actuacions d'edificació o de transformació de sòl que puguin afectar de forma clara els valors que motiven la protecció especial. Els plànols informatius complementaris assenyalen els valors que en cada cas han motivat la protecció especial.

3. En els espais de protecció especial, només es poden autoritzar les següents edificacions de nova planta o ampliació de les existents:

a) Les que tenen per finalitat el coneixement o la potenciació dels valors objecte de protecció o la millora de la gestió de l'espai en el marc dels objectius de preservació que estableix el Pla, la qual cosa comporta el compliment de les especificacions que s'assenyalen al punt 7 del present article. Aquestes edificacions corresponen al tipus A de l'article 2.11.

b) Les edificacions i ampliacions que podrien ser admissibles d'acord amb el que estableix l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme, quan es compleixin les condicions i exigències que assenyalen els apartats 4, 5, 6 i 7 del present article per tal de garantir que no afectaran els valors que motiven la protecció especial d'aquests espais. Aquestes edificacions corresponen als tipus B i C de l'article 2.11.

Les edificacions que puguin derivar-se de plans i projectes que afectin de forma apreciable els espais que formen part de la Xarxa Natura 2000 han de ser avaluades atenent a les condicions legals específiques.

4. En els espais assenyalats de protecció especial que es destinin a activitats agràries, s'entén com a edificacions motivades per la millora de la seva gestió aquelles que preveuen el punt 6 a i b de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme i els articles concordants del Reglament corresponent (Decret 305/2006).

5. Les edificacions motivades per formes intensives d'explotacions agrícoles o ramaderes, com també totes aquelles altres edificacions i activitats autoritzables especificades a l'apartat 3, requereixen, per ser autoritzades, la incorporació a l'estudi d'impacte i integració paisatgística, que és preceptiu d'acord amb el que disposen les directrius del paisatge per tractar-se d'edificacions aïllades, d'un capítol que analitzi els efectes de la inserció de l'edificació en l'entorn territorial i demostrï la seva compatibilitat amb la preservació dels valors que motiven la protecció especial d'aquest sòl, sense perjudici del que s'assenyala a l'apartat 8.

6. Els nous elements d'infraestructures que s'hagin d'ubicar necessàriament en espais de protecció especial, com també la millora dels que hi ha en aquesta classe d'espais, han d'adoptar solucions que minimitzin els desmuntis i terraplens, i han d'evitar interferir els connectors ecològics, corredors hidrogràfics i els elements singulars del patrimoni natural (hàbitats d'interès, zones humides i espais d'interès geològic) i cultural. Quan el sòl de protecció especial es destini a activitats agràries, caldrà adoptar també solucions que minimitzin l'impacte a les explotacions agràries i les seves infraestructures. L'estudi d'impacte ambiental, quan sigui requerit per la naturalesa de l'obra, ha de tenir en compte la circumstància de la seva ubicació en espais de protecció especial. Quan no es requereixi l'estudi d'impacte ambiental és preceptiva la realització, dins l'estudi d'impacte i integració paisatgística que disposen les directrius del paisatge, d'una valoració de la inserció de la infraestructura en l'entorn territorial que expressi el compliment de les condicions esmentades sense perjudici del que s'assenyala a l'apartat 8.

7. L'anàlisi i valoració de la inserció de les edificacions o infraestructures en l'entorn territorial ha de demostrar que les construccions i els usos que es proposen no afecten de forma substancial els valors de l'àrea d'espais de protecció especial on s'ubicarien. L'estudi ha de considerar les següents variables, amb

especial atenció a les relacionades amb els valors a protegir i el possible impacte de l'activitat:

- a) Millora esperada de l'espai protegit
- b) Vegetació i hàbitats de l'entorn
- c) Fauna de l'entorn
- d) Valor edafològic
- e) Funcions de connector biològic
- f) Estabilitat del sòl
- g) Funcions hidrològiques
- h) Fragmentació del sòl
- i) Gestió dels residus
- j) Accessibilitat i necessitat de serveis
- k) Increment de la freqüentació
- l) Patrimoni cultural i històric
- m) Patrimoni geològic
- n) Zones humides
- o) Paisatge
- p) Qualitat atmosfèrica
- q) Valor productiu agrari

En tot cas, les dimensions de l'àrea de sòl –superfície, amplada, etc.– han de ser determinants en la valoració dels efectes de les edificacions o infraestructures en l'entorn territorial.

8. Mitjançant instruments de planejament urbanístic –plans directors urbanístics, plans d'ordenació urbanística o plans especials o directrius de paisatge que s'incorporin al pla territorial o d'altres instruments de planificació sectorial– i en el marc de les regulacions d'ordre general que s'expressen en aquestes normes, es poden desenvolupar de forma detallada les condicions per a l'autorització de les edificacions i activitats a què es refereix l'apartat 5, com també les condicions específiques per a la implantació de les infraestructures necessàries. En els casos en què existeixin aquestes regulacions, no és necessari analitzar i valorar la inserció en l'entorn territorial a què es fa referència, amb caràcter general, en aquest article, sense perjudici de:

- a) Les avaluacions d'impacte ambiental que exigeix la legislació vigent per a determinades actuacions en funció de la seva naturalesa i dimensió.
- b) Les avaluacions d'impacte ambiental que exigeix la normativa ambiental de Catalunya per als espais compresos en el Pla d'Espais d'Interès Natural.
- c) Les condicions legals específiques de caràcter més restrictiu establertes per als espais que formen part de la Xarxa Natura 2000.

9. Als espais de protecció especial destinats a la producció agrària s'ha d'afavorir l'ambientalització de les activitats agrícoles, ramaderes i forestals, de manera especial en aquells aspectes que poden contribuir a potenciar els valors ecològics, connectius i paisatgístics, d'acord amb les polítiques agràries i els instruments de suport i finançament existents.

10. Les activitats extractives que tinguin lloc en espais de protecció especial es regeixen per allò establert a l'article 2.17.

Article 2.7

Regulacions específiques dels espais de protecció especial de la vinya

1. El planejament urbanístic ha de classificar aquests espais com a no urbanitzables de protecció agrícola amb menció de la categoria de protecció especial de la vinya del Pla, s'ha de determinar com a ús principal l'agrícola i es poden delimitar subzones en funció de les característiques diferencials o les regulacions específiques en funció de la posició i els usos compatibles o edificacions.

2. Mitjançant instruments de planejament urbanístic o sectorial, s'han de determinar actuacions dirigides a la protecció del medi natural, en particular a la

preservació de les zones humides, boscos i associacions vegetals o altres àrees d'interès biològic associades a l'espai d'especial protecció de la vinya.

3. Les edificacions i instal·lacions pròpies de la producció vinícola, com les caves i cellers, relacionades amb les explotacions del conreu de vinya d'aquest territori s'han de considerar, a efectes de la seva autorització, del tipus A, previst a l'article 2.11, per bé que es poden exigir, si s'escau, mesures d'integració en el paisatge per a l'autorització de les noves instal·lacions i edificacions.

Article 2.8

Espais de protecció preventiva: definició

S'inclouen en aquest tipus els espais classificats com a no urbanitzables en el planejament urbanístic que no hagin estat considerats de protecció especial, però als quals es reconeix, en conjunt, un valor ambiental o paisatgístic així com, sovint, la seva condició d'espai de transició entre els assentaments urbans i els espais oberts de protecció especial.

El Pla considera que cal protegir preventivament aquests espais, sense perjudici que mitjançant el planejament d'ordenació urbanística municipal, i en el marc que les estratègies que el Pla estableix per a cada assentament, es puguin delimitar àrees per a ésser urbanitzades i edificades, si s'escau.

Tanmateix, el Pla preveu la possibilitat que, més enllà de les estratègies establertes per a cada nucli, es puguin admetre en casos justificats implantacions d'activitats o instal·lacions de valor estratègic general i d'especial interès per al territori, a través del procediment que el Pla determina en l'article 1.14 per a garantir una avaluació suficient de la iniciativa.

Article 2.9

Espais de protecció preventiva: regulació

1. Els espais de protecció preventiva estan subjectes a les limitacions que la legislació urbanística estableix per al règim de sòl no urbanitzable.

2. Els plans d'ordenació urbanística municipal poden, si s'escau, classificar com a urbanitzables les peces d'espais de protecció preventiva que tinguin la localització i la proporció adequades en funció de les opcions d'extensió urbana que el Pla d'ordenació urbanística municipal adopti d'acord amb les estratègies de desenvolupament urbà que en cada cas estableix el Pla i tenint present els valors naturals, ambientals i/o agraris a conservar. En cas que calgui transformar espais de protecció preventiva serà necessari analitzar amb detall els valors que hi concorren i cercar la compatibilització màxima de les actuacions amb el manteniment dels elements i valors de major interès, de forma especial en els espais qualificats com d'elevat interès a l'annex 3 de l'Informe de Sostenibilitat Ambiental.

3. Els espais de protecció preventiva que mantinguin la classificació de sòl no urbanitzable han de continuar subjectes a les limitacions pròpies d'aquest règim de sòl, amb les especificacions que estableixi en cada cas el pla d'ordenació urbanística municipal i altres instruments de planejament urbanístic, si s'escau. Sense perjudici de les restriccions específiques per a determinades àrees establertes en el pla d'ordenació urbanística municipal o altres instruments urbanístics, cal considerar, en general, els espais de protecció preventiva com una opció preferent davant de la dels espais de protecció especial per a implantacions admeses en sòl no urbanitzable.

4. Els plans municipals han de posar una especial atenció en l'ordenació de l'àmbit del sòl de protecció preventiva, sense perjudici de la capacitat del pla d'ordenació urbanística municipal de precisar, d'acord amb el Pla territorial, l'ordenació de tot el sòl no urbanitzable del terme municipal. El Pla estableix, a l'article 2.13 d'aquestes normes, recomanacions per a una adequada ordenació del sòl no urbanitzable en el planejament urbanístic i, en el les seves Directrius del paisatge, així com en les disposicions transitòries, condicions d'integració paisatgística en els espais oberts.

Article 2.10

Precisió i modificació de límits

1. Els plànols del Pla assenyalen, amb la precisió que permet l'escala 1/50.000, els contorns dels diferents tipus d'espais que componen el sistema d'espais oberts. Aquests contorns han de ser concretats en delimitacions urbanístiques pels instruments de planejament urbanístic que defineixin l'ordenació a escales més detallades. La delimitació dels contorns que introdueixin increments o disminucions de la superfície dels espais oberts, ha de seguir criteris d'optimització de les condicions d'ordenació urbanística. En qualsevol cas, s'han de justificar les variacions de la forma dels contorns d'acord amb els següents criteris:

Incorporació de sòls no urbanitzables situats a la perifèria de la delimitació del sistema d'espais oberts que han rebut una valoració especial derivada d'estudis sectorials sobre el medi natural, el patrimoni d'interès cultural o perquè afavoreixen la connectivitat entre els espais naturals.

Ajustos de la delimitació per raons de coherència geogràfica i urbana que permetin clarificar els límits del Pla, tot ajustant-los sobre elements reconeixadors del territori.

Compatibilitat entre la protecció dels valors naturals dels espais oberts i l'acabament adequat de la ciutat a les seves vores urbanes, especialment pel que fa a la delimitació dels sòls que el planejament urbanístic qualifiqui de sistemes de parcs urbans, equipaments, vialitat i serveis tècnics d'interès general i titularitat pública.

Exclusió d'alguns sòls urbans o urbanitzables a mantenir que hagin quedat inclosos en els plànols dins del sistema d'espais oberts.

2. El Pla admet que els Plans Directores Urbanístics (PDU) i els Plans d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) classifiquin com a sòl urbanitzable parts dels espais de protecció preventiva i de protecció especial de la vinya, d'acord amb els criteris dels articles 2.9 i 2.7 respectivament i en el marc de les estratègies fixades al títol III.

3. La línia de delimitació entre els espais de protecció especial no procedent de la normativa sectorial o urbanística anteriorment aprovada i les àrees urbanes, en les quals el Pla defineix estratègies que permeten una extensió de l'ocupació urbana d'acord amb les determinacions del títol III, pot variar com a resultat del planejament urbanístic general que determini l'abast de l'extensió i el traçat detallat d'aquesta línia.

4. La modificació del límits urbanístics corresponents als espais oberts inclosos dins del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) i altres àmbits subjectes a legislació o planejament sectorial ha de seguir el tràmit corresponent a la formulació de les figures de planejament que els regulen. La delimitació dels espais oberts resultant d'instruments sectorials quedarà automàticament modificada quan la corresponent figura de planejament en modifiqui els límits establerts.

Article 2.11

Edificacions, instal·lacions i infraestructures en els espais oberts

1. El Pla considera com a factors favorables per a l'autorització d'edificacions, instal·lacions i infraestructures en els espais oberts els següents:

- a) que aportin qualitat al medi natural, agrari i paisatgístic;
- b) que siguin d'interès públic.

Als efectes d'aquest article, aportar qualitat s'entén com tenir conseqüències positives i duradores envers un territori endreçat en un àmbit que transcendeixi àmpliament l'extensió específica de l'actuació.

2. El Pla considera un argument favorable per a l'autorització d'activitats en els espais oberts la reutilització i millora d'edificis existents de qualitat i localització adequades, mentre que per a l'autorització de noves edificacions recomana una especial exigència pel que fa a la seva inserció territorial i paisatgística.

3. Amb la finalitat d'orientar l'autorització d'edificacions, instal·lacions i infraestructures en els diferents tipus d'espais oberts, i sense perjudici de les especificacions

establertes per la legislació urbanística i la normativa sectorial, el Pla distingeix tres tipus d'intervencions en funció dels seus efectes i objecte:

A. Aquelles que aporten qualitat i valor afegit al medi natural, agrari i paisatgístic

La seva presència està associada a la gestió i millora del territori rural, com és el cas de les masies incloses als catàlegs de masies i cases rurals, les edificacions i instal·lacions pròpies de l'agricultura a cel obert, la ramaderia i la silvicultura extensives, el turisme rural i les instal·lacions i edificacions per a la protecció i valorització del medi natural. També es consideren incloses en aquest tipus les instal·lacions de les activitats agràries intenses que formen part de l'explotació a cel obert d'una finca molt més gran que l'espai que ocupen i contribueixen a la viabilitat del conjunt de l'activitat agrària que manté la qualitat de la finca.

B. Aquelles que no aporten qualitat al medi natural i paisatgístic

No contribueixen a la gestió, endreça i millora del territori no urbanitzat. Es tracta d'edificacions sovint assimilables a les d'ús industrial, com és el cas de les edificacions per a activitats agràries intenses no associades a l'explotació i la gestió territorial d'una finca gran i altres edificacions o instal·lacions d'interès privat i un ús intensiu del sòl, com són els càmpings. Es tracta d'activitats no prohibides per la legislació urbanística però que no poden ser incloses en el tipus A.

C. Aquelles que són d'interès públic d'acord amb la legislació vigent

Comprèn les infraestructures i equipaments d'interès públic que han de situar-se en el medi rural, entre els quals, i als efectes de les determinacions d'aquest Pla territorial, es distingeixen: infraestructures lineals (C1) com carreteres, ferrocarrils, conduccions i altres elements significatius; elements d'infraestructures (C2) com parcs solars, parcs eòlics, antenes de telecomunicacions, instal·lacions de tractament del cicle de l'aigua, plantes de tractament de residus, i altres elements, així com elements d'equipament públic que la legislació urbanística no prohibeix en sòl no urbanitzable (C3) com cementiris, establiments penitenciaris i d'altres.

4. Els camps de golf i altres implantacions legalment admissibles en sòl no urbanitzable que comporten canvis de certa extensió en la cobertura vegetal del sòl poden ser admesos en sòl de protecció especial amb caràcter excepcional, sempre i quan es justifiqui que aporten qualitat al medi natural, agrari o paisatgístic (és a dir, que encaixen en la descripció de les implantacions de tipus A exposada al punt 3 d'aquest article), que són compatibles amb els valors intrínsecs i la funcionalitat del sòl que han motivat el règim de protecció establert pel Pla, i que no existeix una alternativa raonable de localització en el sòl de protecció preventiva o que aquesta és ambientalment desfavorable.

Article 2.12 Sòl subjecte a riscos

1. Els sòls subjectes a riscos naturals o tecnològics queden exclosos de qualsevol destinació que hagi de comportar un risc per a les persones d'acord amb les directrius que estableix la legislació vigent. Així mateix aquests sòls, d'acord amb la legislació vigent establerta en matèria de riscos, hauran de mantenir majoritàriament la condició de no urbanitzats, llevat dels casos que es prevegin específicament per motiu d'interès estratègic i sempre acompanyat dels condicionats preventius, reductors o correctors del risc d'acord amb la normativa urbanística i de protecció civil vigent.

2. El planejament urbanístic delimitarà amb precisió les zones de risc i determinarà, si escau, les mesures específiques de protecció i prevenció que siguin adequades d'acord amb l'ordenació proposada i la normativa d'aplicació en cada cas.

3. L'ús dels terrenys sotmesos a risc d'inundació es regula pel que assenyala la legislació vigent en funció de la planificació hidràulica que ha d'establir els àmbits de la zona fluvial, zona del sistema hídric i zona inundable per episodis extraordinaris.

4. Les peces d'espais de protecció especial per causa exclusiva de la seva inundabilitat confrontants amb àrees urbanes poden, amb les limitacions derivades de

l'estratègia assignada a l'àrea o nucli urbà, ser classificades com a sòl urbanitzable en el planejament d'ordenació urbanística municipal si es compleixen els requeriments que estableix al respecte la legislació vigent.

Article 2.13

L'ordenació del sòl no urbanitzable en el planejament urbanístic

1. Dins del marc que estableixen els tipus d'espais del sistema d'espais oberts establerts pel Pla, el planejament urbanístic ha de determinar diverses zones i mesures de protecció d'acord amb l'escala de treball que li és pròpia.

2. Sense perjudici de les consideracions específiques derivades de les característiques del municipi, les zones i les mesures de protecció en sòl no urbanitzable han de tenir com a objectiu facilitar la gestió orientada a la preservació dels següents valors i funcions:

a) Valors agrícoles

Terrenys destinats a usos agraris de conreu o de pastura significatius en el context territorial.

Terrenys edafològicament valuosos.

Terrenys de regadiu o que poden ser-ho.

Terrenys més planers i amb unitats productives més extenses.

Terrenys que embolcallen espais naturals protegits.

Terrenys en producció objecte d'usos agraris amb les modalitats de pastura, estanyatge i/o guaret.

Espais de transició entre l'espai urbà i l'espai agrari, per tal de fer compatible i garantir l'encaix dels usos respectius.

b) Valors ambientals, ecològics o científics.

Hàbitats singulars, fràgils o que hostatgen flora o fauna d'especial interès.

Hàbitats de major integritat, dimensió i més representatius de la regió.

Mosaics agrosilvopastorals.

Espais intersticials agrícoles rics en diversitat biològica (marges, sèquies, tanques arbrades...).

Espais d'interès geològic i les zones humides.

c) Valors connectius

Peces estratègiques per a la connectivitat del sistema d'espais oberts.

Permeabilització de les zones agràries, especialment pel que fa a espècies protegides.

Estructures connectores: espais fluvials, corredors, tanques verdes i altres elements significatius.

Espais intersticials claus per al manteniment de la connectivitat a escala local.

En aquest cas, el planejament urbanístic ha d'identificar els punts conflictius per a la connectivitat ecològica, que podran ser susceptibles de millora mitjançant les mesures compensatòries de les noves actuacions.

d) Valors paisatgístics i d'altres.

Àrees d'interès paisatgístic a preservar, a restaurar i a crear.

Àrees amb gran visibilitat.

Entorns d'elements culturals (històrics, arqueològics, identitaris...).

Paratges caracteritzats per l'existència d'estructures de paret de pedra seca.

Terrenys de domini públic (camins, boscos i prats comunals, domini hidràulic, camins ramaders, patrimoni arqueològic i paleontològic i altres).

e) El planejament urbanístic ha de considerar també en l'ordenació del sòl no urbanitzable, aquell que, sense tenir un valor intrínsec notable, pot jugar un paper rellevant en l'estructuració de l'espai i en concret el que:

Respon a un objectiu de separació d'àrees edificades.

Defineix els límits de l'espai que poden assolir les àrees urbanes.

Facilita la percepció del paisatge.

Facilita l'ampliació o la implantació de les infraestructures necessàries.

Preserva superfícies no urbanitzables de certa entitat com a reserves estratègiques de futur.

Pot fer de franja protectora de corredors fluvials i zones humides.

3. La consideració dels valors que assenyala aquest article no comporta una zonificació que s'hi refereixi específicament, atès que les determinacions normatives d'una zona poden simultàniament tenir objectius d'ordre divers i que aquests poden ser també objecte de determinacions no zonals. Les zones de sòl no urbanitzable seran, per tant, les que el pla urbanístic adopti en el marc, en el seu cas, de les disposicions reglamentàries que s'hi estableixin.

4. L'ordenació del sòl no urbanitzable en el planejament urbanístic també tindrà com a objectiu prioritari contenir la proliferació de construccions en aquest sòl i vetllar per la seva integració en el paisatge.

Article 2.14

Les activitats agràries en els espais oberts

1. El Pla reconeix les activitats agràries com a estratègiques per al futur de la col·lectivitat social, en tant que garanteixen la producció d'aliments, ajuden a fixar població en el territori i contribueixen a la preservació de la qualitat del paisatge. El Pla territorial admet el desenvolupament d'activitats agrícoles, ramaderes i silvícoles en els tres tipus d'espais oberts que diferencia, amb les condicions que el propi Pla estableix i sense perjudici de les disposicions sectorials que siguin d'aplicació.

2. El Pla, mitjançant la definició del sistema d'espais oberts, exclou una part molt majoritària del territori de qualsevol opció d'urbanització, i assegura així un espai per a la producció agrària.

3. Quan es tracti d'edificacions aïllades que hagin de romandre indefinidament en aquesta situació, el Pla exigeix que el projecte d'edificacions agràries incorpori un Estudi d'impacte i integració paisatgística en els termes que s'especifiquen en les directrius del paisatge.

4. D'acord amb el que especifica l'article 2.11, les edificacions agràries són majoritàriament del tipus A. Es consideren, tanmateix, del tipus B aquelles que comporten una ocupació inusualment alta de la finca agrària.

5. L'article 2.6 estableix les condicions per a les edificacions en sòl de protecció especial, el 2.7 específicament en sòl de protecció especial de la vinya, i el 2.9 en sòl de protecció preventiva. Els articles 2.6 i 2.7 estableixen certes condicions, precaucions o recomanacions pel que fa a les edificacions del tipus B. En sòl de protecció preventiva el Pla es remet a les condicions que estableix la legislació urbanística per al sòl no urbanitzable.

6. El Pla considera un argument favorable la utilització d'edificis existents en desús en una mateixa finca o en terrenys pròxims fàcilment incorporables a l'explotació per davant de l'autorització de noves edificacions agràries. Si no és així, s'han de considerar amb criteris restrictiu les del tipus B.

7. Les regulacions que el Pla estableix per a les edificacions agràries no han de ser impediment per autoritzar les ampliacions de les instal·lacions d'explotacions existents d'acord amb el conjunt de normatives sectorials que siguin d'aplicació.

Article 2.15

Règim dels usos i edificacions existents en els espais oberts

1. Les edificacions i instal·lacions legalment implantades que s'ajustin als supòsits d'usos permesos en sòl no urbanitzable poden mantenir-se i ampliar-se si es compleixen els requisits del Planejament general urbanístic a què estiguin subjectes i les determinacions que estableixen la legislació urbanística i el Pla.

2. Les edificacions i instal·lacions degudament autoritzades d'acord amb la legislació anterior a la Llei 2/2002 que no s'ajustin als supòsits d'usos permesos pel Text refós de la Llei d'urbanisme i que, per tant, actualment no serien autoritzables, es poden mantenir, però només poden autoritzar-se ampliacions en espais de protecció preventiva en els termes previstos per l'esmentat Text refós i pel seu Reglament (Decret 305/2006) si el planejament urbanístic municipal aprovat definitivament abans de l'entrada en vigor de la Llei 2/2002 ho preveu expressament. En aquest cas, les ampliacions possibles no poden superar el percentatge previst pel planejament

urbanístic i com a màxim el 50% de la superfície construïda i del volum edificat que hi havia en la data d'entrada en vigor de la Llei 2/2002. L'establiment d'aquest límit màxim no comporta cap nova opció d'ampliació en aquells casos en què aquesta ja s'hagi realitzat i hagi exhaurit les possibilitats assenyalades en el planejament urbanístic. En tot cas, cal que les obres d'ampliació siguin imprescindibles per al manteniment de l'activitat per a la qual es va construir l'edificació o es va implantar la instal·lació objecte d'ampliació i que aquesta es trobi en plena utilització.

3. Els municipis han de vetllar perquè les edificacions, les instal·lacions o els usos existents implantats il·legalment, pels quals hagi prescrit l'acció de reposició, minimitzin l'impacte. No s'admeten ampliacions d'aquestes edificacions o instal·lacions ni intensificació o substitució de les activitats llevat que, d'acord amb la legislació urbanística, fos possible la seva legalització i aquesta es dugués a terme.

4. Amb l'objectiu de recuperar la integritat formal del territori rural, les administracions públiques han d'adoptar mesures per al desmuntatge o enderroc d'aquelles construccions no incloses en el catàleg de masies i cases rurals destinades a activitats subjectes a intervenció ambiental quan cessin definitivament i les edificacions o instal·lacions no estiguin legalitzades o es trobin en estat ruïnós. S'entén que una activitat ha cessat definitivament quan se'n constati de manera notòria la inactivitat continuada al llarg de dos anys consecutius.

5. No són objecte d'aquest article aquelles edificacions i instal·lacions que per les seves tipologia, construcció i el seu valor identitari –masies, corrals, barraques de pastor o de vinya, molins i altres elements significatius– cal considerar que formen part de la imatge del territori rural que es vol preservar o recuperar.

Article 2.16

Establiment de regulacions específiques

Mitjançant plans directors o especials urbanístics i plans d'ordenació urbanística municipal es poden establir altres regulacions específiques referides a determinades àrees o indrets en atenció a les seves peculiars característiques, sempre que siguin coherents amb la regulació que amb caràcter general estableix aquest Pla pels diversos tipus d'espais oberts. Així mateix, les figures de planejament d'espais naturals protegits derivades de la legislació en matèria d'espais naturals poden establir regulacions específiques en els àmbits corresponents.

Article 2.17

Activitats extractives

1. El Pla no afecta les activitats extractives autoritzades d'acord amb els procediments i condicions establerts per la legislació sectorial vigent.

2. Les autoritzacions relatives a noves activitats extractives i a ampliacions de les ja autoritzades han de tenir en compte les determinacions del Pla, en especial les corresponents al sistema d'espais oberts, però també les estratègies de desenvolupament urbà i d'infraestructures i les normes específiques que regulin cadascun dels espais d'implantació, en tant que poden ésser també argument favorable o desfavorable per a determinades ubicacions.

3. Les propostes del Pla per a la protecció dels sòls no urbanitzats i del paisatge que s'estableixen en el títol II, i les directrius del paisatge i disposicions transitòries d'aquestes normes d'ordenació territorial han de ser específicament considerades en l'elaboració dels projectes d'explotació i dels programes de restauració, i en els informes preceptius corresponents. En la restauració dels espais afectats per activitats extractives que es trobin situats en sòl de protecció especial s'ha de tenir especial cura de restablir els valors que n'han motivat la protecció especial.

4. Les propostes de noves activitats extractives i d'altres activitats directament associades a aquestes o altres extractives existents, entenen per directament associada la que utilitza el recurs miner propi de l'explotació, han de ponderar des de l'anàlisi del cost-benefici els valors naturals, ambientals, agraris i patrimonials enfront del valor dels béns miners objecte d'explotació, la disponibilitat i necessitat d'aquests i els costos globals del seu transport. Els desenvolupaments urbanístics

han de tenir en compte les afectacions derivades d'aquestes activitats i evitar possibles conflictes d'usos.

5. Amb l'objectiu de racionalitzar al màxim, des dels punts de vista ambiental, econòmic i social, l'atorgament de noves autoritzacions d'activitats extractives, s'han de portar a terme estudis en l'àmbit de Catalunya sobre previsions de la demanda i sobre la localització i condicions d'explotació dels possibles jaciments; de manera especial s'han de tenir en compte els acords i els estudis promoguts pel Grup Interdepartamental d'Àrids de Catalunya o per altres dispositius amb la mateixa finalitat que es creessin en el futur. Amb el mateix objectiu, s'han de portar a terme estudis paleontològics i d'altres estudis sectorials que permetin detectar possibles zones de restricció.

Article 2.18

Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya

En compliment del que disposa l'apartat 1.e de l'article 13 de la Llei 23/1983, de política territorial, les actuacions d'urbanització i aquelles en sòl no urbanitzable que s'autoritzin situades a l'entorn visual dels edificis o altres elements patrimonials inclosos a l'Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya, que gestiona la Direcció General del Patrimoni Cultural o que es puguin descobrir, a part de complir amb caràcter general les limitacions derivades de les disposicions de protecció patrimonial, han de respectar les característiques paisatgístiques d'aquest entorn i les traces existents de camins, passos, esplanades, fonts, vegetació i altres elements significatius que estructurin l'espai al voltant de l'edifici o element.

Article 2.19

Patrimoni Geològic de Catalunya

1. El Pla incorpora els espais de l'inventari d'Espais d'Interès Geològic de Catalunya situats en els espais oberts de l'àmbit, tal com es representa en el plànol informatiu a escala 1/100.000.

2. L'ordenació urbanística que derivi del Pla ha de preservar aquests espais d'acord amb els seus valors. Aquells que puguin quedar inclosos en àmbits de desenvolupament urbanístic o d'una actuació d'interès territorial, regulada a l'article 1.14, seran objecte d'una consideració singular que garanteixi la seva conservació, integritat i funcionalitat ambiental i, si és el cas, el manteniment del seu valor com a referència visual.

En el cas específic dels geòtops que es troben en entorns urbans, s'ha de garantir el desenvolupament urbà compatible amb la preservació del patrimoni geològic.

Article 2.20

Infraestructures ambientals, energètiques i de comunicacions

El Pla no afecta les plantes de tractament de residus i les instal·lacions de tractament del cicle de l'aigua autoritzades d'acord amb els procediments i condicions establerts per la legislació sectorial vigent (incloses les depuradores i altres instal·lacions de tractament que permeten la regeneració i posterior reutilització de l'aigua, inclosos els corresponents col·lectors, així com les plantes potabilitzadores i les seves connexions a dipòsits municipals). Com totes les infraestructures (article 2.11), les infraestructures ambientals, energètiques i de comunicacions que s'hagin d'ubicar necessàriament i de forma justificada en espais de protecció especial s'han d'adoptar solucions que minimitzin el seu impacte. En aquest sentit, es procurarà especialment la racionalització i/o reordenació de les xarxes.

Article 2.21

Construccions, instal·lacions i parcel·lacions urbanístiques no emparades pel planejament

Les construccions, instal·lacions i parcel·lacions urbanístiques no emparades pel planejament urbanístic situades en sòl no urbanitzable que han quedat incloses en

espais de protecció especial tenen assignat de manera general l'objectiu d'extinció per la seva incompatibilitat amb la funció del sistema d'espais oberts.

Quan no sigui plantejable una extinció a curt termini amb mitjans proporcionats, per motius d'índole social o econòmics, les edificacions resten en situació de fora d'ordenació, sense perjudici que es puguin acordar fórmules d'extinció diferida.

Article 2.22

Reintegració de sòl al sistema d'espais oberts per canvi de classificació urbanística

El sòl que es reintegri al sistema d'espais oberts com a resultat de la desclassificació urbanística com a sòl urbanitzable realitzada mitjançant modificació o revisió del planejament municipal, esdevindrà espai de protecció especial o de protecció preventiva en funció de la categoria que tingui l'àrea d'espai en què estigui integrat físicament o amb la qual mantingui una clara continuïtat morfològica.

En els casos dubtosos per trobar-se en relació similar amb peces d'espais de distinta categoria, el sòl s'ha d'adscriure al tipus que s'assenyali en l'instrument a través del qual s'ha produït el canvi de classificació, i si aquest no ho fa, ha de quedar inclòs en el tipus que comporti la major protecció dels que tinguin els espais del seu entorn immediat.

Article 2.23

Connectors ecològics

1. El Pla identifica els principals connectors ecològics mitjançant una fletxa a als plànols 1.2 i 1.3 en tant que és un objectiu del Pla garantir al màxim la permeabilitat ecològica entre les àrees amb d'interès natural.

2. En els connectors ecològics en sòls no urbanitzables s'ha de mantenir la classificació de no urbanitzable o bé, mitjançant el planejament urbanístic, incorporar aquests sòls als sistemes d'espais lliures públics per tal de garantir la seva funció connectora. Així mateix, llevat dels casos en què les situacions de fet no ho permetin, s'ha de mantenir una franja amb la dimensió mínima suficient lliure de noves construccions, i s'ha de procurar la permeabilització dels usos i les construccions existents.

3. En sòls que el planejament urbanístic vigent ha classificat com a urbans o urbanitzables i en què la matriu territorial metropolitana necessiti, per a la seva compleció funcional, l'existència de connectors complementaris a les àrees urbanes, s'ha d'establir un sistema de zones verdes, cursos fluvials i parcs urbans. El tractament formal i compositiu d'aquests espais ha d'evitar les construccions no necessàries, i s'ha de basar en elements vegetals naturals, preferentment de les espècies pròpies dels ambients representats en els espais de protecció especial contigus, i el mobiliari urbà ha de quedar reduït al mínim imprescindible. Aquests espais poden ser objecte d'ampliació i millora, però mai de canvi d'ubicació si això afecta la seva funció com a connectors.

4. El Pla fa la identificació "corredors amenaçats per continus urbans" en els plànols d'ordenació 1.2 i 1.3. La representació gràfica que es fa en els plànols d'ordenació no és exhaustiva i té caràcter simbòlic o de directriu i, en cap cas, constitueix una delimitació precisa: pertoca al planejament i la gestió urbanística definir les possibilitats d'intervenció i l'aplicació concreta d'aquesta estratègia. El desenvolupament urbanístic dels sectors corresponents ha de formular-se de manera que garanteixi la continuïtat ecopaisatgística dels connectors afectats. En aquest sentit s'han de concentrar les cessions de sòl de sistemes compatibles amb la funció connectora (zones verdes i equipaments extensius) i s'ha de garantir el tractament adequat dels espais resultants. Les posteriors modificacions i revisions del planejament urbanístic han de garantir la pervivència i millora d'aquests espais.

5. Els plans i projectes que afectin les àrees identificades com a punts crítics per la connectivitat a l'Informe de sostenibilitat ambiental, han de vetllar pel compliment de les propostes de protecció i millora de la connectivitat recollides a l'annex 2 de l'esmentat informe.

6. Per tal d'assegurar la funcionalitat dels connectors ecològics, els plans i projectes que els afectin han de vetllar per la correcció de la fragmentació produïda per les infraestructures viàries i ferroviàries que travessen els connectors ecològics. Així mateix, el planejament urbanístic ha d'evitar la formació de continus de construccions a l'entorn de les infraestructures de mobilitat a les zones d'interès connector. Els projectes d'implantació de noves infraestructures o d'ampliació de les existents que interfereixin amb els connectors ecològics i els corredors fluvials s'han d'ajustar al que estableix el punt 3 de l'article 4.9.

Article 2.24

Actuacions en els trams urbanitzats dels cursos fluvials i en les zones verdes i els parcs urbans amb funció connectora o de transició

1. Les actuacions en els trams fluvials i riberencs al seu pas per àrees urbanes i urbanitzables s'han d'adreçar prioritàriament, sempre que sigui possible, al manteniment o, en el seu cas, a la restauració de la vegetació riberenca per tal d'incrementar en la mesura del possible la funció connectora del conjunt del curs fluvial i influir positivament en la qualitat del paisatge dels espais urbans que travessa. Quan aquests trams fluvials i riberencs formin part d'algun parc o zona verda urbans, com també en els casos de parcs o zones verdes urbans a través dels quals es pot produir la continuïtat entre espais de protecció especial, el seu tractament formal i compositiu ha d'evitar les construccions no necessàries i s'ha de basar en elements vegetals naturals, preferentment de les espècies pròpies dels ambients representats en els espais de protecció especial contigus, i el mobiliari urbà hi serà absent o quedarà reduït al mínim imprescindible.

2. En cas d'un nucli o àrea urbana amb un curs fluvial perifèric, les extensions urbanes han d'evitar preferiblement passar a l'altre costat d'aquest, llevat que fos l'única opció o que des dels punts de vista de l'estructuració urbana i la integració territorial tingués avantatges clars respecte a altres opcions. En tot cas, l'espai fluvial i riberenc ha de ser tractat com un element bàsic de l'ordenació urbanística.

3. Quan sigui adient pel tipus d'espais i pel caràcter de la franja perimetral del sòl urbà, el tractament i els usos admesos a les zones verdes perifèriques i els parcs periurbans han de ser els adequats per tal que aquestes àrees de sòl puguin jugar un paper d'espais de transició entre l'àrea urbana i el medi rural i que actuïn com a amortidors dels possibles impactes de la primera envers el segon. Els PDU i els POUM corresponents han de concretar amb major precisió aquests tractaments.

TÍTOL III

Sistema d'assentaments

Article 3.1

Objecte

1. Mitjançant el reconeixement dels assentaments existents, la proposta d'estratègies urbanes i la definició d'una estructura nodal de referència, el Pla estableix les pautes per a una evolució urbanística que respongui als criteris del Programa de Planejament Territorial enunciats a l'article 1.4 i que sigui coherent amb les aptituds i condicions de cada lloc del territori.

2. D'acord amb les estratègies de desenvolupament que estableix el Pla i amb les característiques físiques, socials i econòmiques de cada nucli i àrea urbana, el planejament urbanístic ha de definir el model d'implantació urbana i les determinacions concretes que regularan les iniciatives d'urbanització i d'edificació.

3. El plànol 2.4 "Model territorial" expressa l'estructura nodal que el Pla proposa, en la qual es reconeix el paper que poden jugar les diverses àrees i nuclis en la vertebració urbana del territori, el qual no sempre va associat a l'estratègia assignada, ja que aquesta depèn també de la disponibilitat de sòl apte per a l'extensió. L'estructura nodal proposada, juntament amb l'assignació d'estratègies de desenvolupament,

proporciona una pauta indicativa per a la distribució dels equipaments d'interès supramunicipal en compliment del que assenyala l'apartat 1.a) de l'article 13 de la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial.

Article 3.2

Finalitat de les determinacions

1. La determinació espacial i normativa del sistema d'assentaments té les finalitats següents:

a) Consolidar i potenciar la regió metropolitana de Barcelona dins del context europeu i internacional.

b) Articular el sistema urbà de Barcelona, l'Àrea Metropolitana i les Ciutats de l'Arc Metropolità amb els seus entorns urbans i amb la resta de polaritats que vertebrin el territori català.

c) Potenciar l'ús eficient de les àrees urbanes per a disminuir les necessitats d'extensió.

d) Assolir masses crítiques de població i llocs de treball que facilitin tant la disminució de les necessitats de mobilitat com la dotació de transport públic.

e) Mantenir o fomentar l'equilibri entre població i llocs de treball a les àrees urbanes que presenten tendències al desequilibri o bé tenen desequilibris inicials significatius pel que fa a aquestes variables.

f) Mantenir i fomentar el paper dels centres urbans tradicionals i possibilitar operacions de nova centralitat a les àrees urbanes perifèriques.

g) Fomentar la mixicitat d'usos dels teixits urbans.

h) Facilitar la integració dels creixements i combatre els riscos de segregació urbana.

i) Afavorir la formació d'àrees urbanes socialment cohesionades que facilitin la integració de la població immigrada.

j) Evitar i corregir la dispersió d'usos i edificacions en el territori.

k) Propiciar el desenvolupament urbà en les localitzacions de major aptitud i capacitat de prestació eficient dels serveis.

l) Racionalitzar la implantació de les àrees especialitzades aïllades existents.

m) Preservar el valor patrimonial del sistema d'assentaments.

n) Proporcionar pautes per a una distribució espacial funcionalment adequada dels equipaments d'interès plurimunicipal.

o) Evitar els possibles efectes negatius dels desenvolupaments urbans sobre els sistemes naturals, la seva funcionalitat ecològica i el paisatge.

p) Corregir, quan sigui possible, situacions urbanístiques que contradiguin significativament els objectius del Pla.

q) Propiciar la incorporació de criteris de sostenibilitat en els desenvolupaments urbanístics.

2. Aquests objectius tenen el rang de principis rectors i han d'informar, en absència de determinacions normatives més específiques, la presa de decisions en el planejament urbanístic.

Article 3.3

Tipus de teixits urbans

1. En els plànols del Pla es distingeixen, d'una banda, amb la denominació de nuclis i àrees urbanes, els assentaments de naturalesa complexa formats pels nuclis històrics i les seves extensions per continuïtat i, d'altra banda, amb la denominació d'àrees especialitzades, les que són resultat d'implantacions aïllades per al desenvolupament d'usos específics: residencials, industrials, terciaris, equipaments i altres de significatius.

2. El Pla considera que el conjunt dels nuclis i àrees urbanes configura el sistema d'assentaments bàsics del territori que ha de donar suport al desenvolupament urbanístic. Les àrees especialitzades constitueixen una situació de fet que el Pla té per objectiu racionalitzar per tal de millorar la funcionalitat del territori.

Article 3.4

Assentaments, planejament urbanístic i estratègies de desenvolupament

1. Els àmbits dels nuclis i àrees urbanes i de les àrees especialitzades assenyalats en els plànols comprenen el sòl urbà i urbanitzable previstos en el planejament urbanístic vigent, d'acord amb la informació disponible en el moment de la redacció del Pla. En cas de dubte o contradicció, prevaldrà l'àmbit que realment tingui el sòl urbà i l'urbanitzable en els instruments urbanístics que estiguin aprovats definitivament en el moment de l'aprovació definitiva del Pla territorial.

2. La definició de les estratègies de desenvolupament per a nuclis i àrees urbanes i per a àrees especialitzades que es proposa es fa per referència a la situació física real del nucli o àrea urbana en el moment de l'aprovació definitiva del pla territorial. Per tant, es defineixen, es calculen i s'apliquen en relació amb el sòl realment consolidat o urbanitzat i no en relació amb el sòl classificat pel planejament urbanístic.

3. D'acord amb el que disposa l'article 1.16, el Pla no afecta les expectatives del planejament vigent pel que fa al sòl urbà i urbanitzable, llevat dels casos en què s'assenyali de manera expressa l'objectiu de desclassificació total o parcial com a sòl urbanitzable de determinades peces de sòl. Tanmateix, les estratègies que s'estableixen per a cada àrea han de ser tingudes en compte com a referències vinculants en les revisions dels plans urbanístics, en les modificacions que afecten les superfícies de sòl urbà o urbanitzable i en l'avaluació de l'oportunitat de desenvolupar sectors de sòl urbanitzable no delimitat.

Article 3.5

Tipus d'estratègies de desenvolupament

1. A causa de la rica varietat d'estructures i formes urbanes que al llarg del temps han configurat el sistema d'assentaments de la regió metropolitana de Barcelona i que condiona de manera diferent el futur urbà d'aquest territori, el Pla estableix dos formats d'estratègies de desenvolupament urbà, en funció del nivell de continuïtat física dels sistemes urbans implicats:

- a) Les determinacions per als continus urbans intermunicipals.
- b) Les estratègies per als nuclis i àrees urbanes i per a àrees especialitzades que no es troben substancialment incloses en continus urbans intermunicipals.

2. S'estableixen regulacions en diverses àrees significatives del continu urbà per tal d'orientar-ne el procés urbanístic d'acord amb els objectius del Pla. Aquestes àrees són:

Centres urbans.

Àrees funcionals estratègiques metropolitanes.

Àrees de transformació urbana d'interès metropolità.

Àrees d'extensió urbana d'interès metropolità.

Noves centralitats urbanes.

Àrees especialitzades residencials a reestructurar.

Àrees especialitzades industrials a transformar.

Àrees especialitzades industrials a consolidar i equipar.

Àmbits de reforçament nodal metropolità.

3. Aquestes estratègies s'assignen a diferents parts dels continus urbans de la regió metropolitana de Barcelona en funció de les seves realitats urbanes i les seves potencialitats.

A més de les àrees a les quals el Pla assigna les estratègies esmentades, els plans directores urbanístics prescrits pel Pla poden determinar altres àrees subjectes a aquestes estratègies, sempre que siguin coherents amb els objectius que el Pla estableix per a aquests plans directores en el títol V.

Els plans d'ordenació urbanística municipal també poden determinar altres àrees subjectes a les estratègies esmentades sempre que no suposin extensions significatives respecte al sòl urbà i urbanitzable vigent en el moment d'aprovació del Pla.

4. Les estratègies per als nuclis i àrees urbanes que no es troben substancialment inclosos en continus urbans intermunicipals són les següents:

Creixement mitjà.
Creixement moderat.
Millora urbana i compleció.
Manteniment del caràcter rural.

Per a aquests nuclis i àrees urbanes i per a àrees especialitzades, el Pla estableix diferents estratègies en funció de l'entitat, les característiques, l'accessibilitat i la disponibilitat de sòl físicament apte per a un creixement per extensió.

5. El Pla recull la realitat de la implantació, o la possibilitat de desenvolupament d'acord amb el planejament urbanístic vigent, de les àrees especialitzades existents en el territori i que s'assenyalen en els plànols. A totes aquestes àrees és d'aplicació el que, amb caràcter general, disposen aquest article i els articles 3.11, 3.12 i 3.13. En algunes àrees especialitzades el Pla expressa la conveniència de reorientar el seu desenvolupament per tal que sigui més coherent amb els objectius d'ordenació territorial, mitjançant l'assenyalament d'alguna de les estratègies següents:

Canvi d'ús/reforma.
Reducció o extinció.

6. Com a estratègia complementària a qualsevol de les anteriors, el Pla preveu en alguns casos la localització d'equipaments per a àrees necessitades d'aquestes dotacions que no hagin estat previstes per les reserves urbanístiques del planejament vigent.

Article 3.6

Centres urbans

1. El Pla assenyala regulacions per a les àrees centrals de les ciutats metropolitanques incloses en continus urbans intermunicipals dels quals són referents urbans i prestadores de serveis.

2. Els plans urbanístics han de preservar el caràcter i les funcions urbanes d'aquestes àrees i els han de potenciar, especialment en aquells casos en què siguin referents urbans d'àrees especialitzades de caràcter residencial i/o d'activitat econòmica, d'acord amb els següents objectius:

Manteniment i potenciació de les funcions urbanes establertes.

Ampliació del seu abast físic i de les seves funcions urbanes quan aquests centres siguin l'espai urbà de referència d'altres teixits urbans especialitzats.

Conservació i potenciació del seu caràcter mixt pel que fa a la relació entre residència i activitat.

Dotació d'espais per a equipaments col·lectius adequats al seu àmbit de servei.

Millorar el seu nivell d'accessibilitat global especialment per a vianants i transport públic.

Dotació d'espais públics per a vianants proporcionats a la seva dimensió i el seu nivell de servei.

Dotació d'aparcaments proporcionats a la seva dimensió i el seu nivell de servei.

3. En els casos en què sigui necessària l'ampliació física d'aquests espais de centralitat urbana per tal d'incrementar el seu nivell de servei i les limitacions dimensionals o morfològiques de la trama urbana existent no ho permetin, els plans urbanístics establiran els mecanismes d'aquesta ampliació optant per les següents estratègies segons aquest ordre de preferència:

Requalificació dels teixits obsolets perimetrals al centre.

Extensions urbanes sobre nou sòl urbanitzable, veïnes a l'àrea central.

Establiment d'àrees de nova centralitat connectades amb els teixits urbans existents mitjançant espais públics d'articulació.

Article 3.7

Àrees funcionals estratègiques metropolitanques

1. El Pla estableix regulacions per a aquelles implantacions territorials de caràcter i funcions molt diverses que, fora dels centres urbans consolidats de la regió, són també peces clau per a la funcionalitat d'escala metropolitana i nacional.

Es tracta d'àrees d'equipaments, serveis i activitat econòmica amb un alt nivell d'especialització, amb un llinar de servei i efectes molt superior a l'àmbit municipal i amb uns alts requeriments d'accessibilitat i efectes sobre la mobilitat del seu entorn.

2. Mitjançant el desenvolupament de plans directors urbanístics, tal com s'especifica al títol V d'aquestes normes, es poden precisar les delimitacions existents i assenyalar reserves per a futures localitzacions. En aquest sentit, i per tal de reforçar l'estructura nodal del territori, és preceptiva la seva definició i delimitació en els plans directors urbanístics que desenvolupin les àrees de reforçament nodal metropolitana.

3. El Pla estableix pel manteniment, desenvolupament i nova implantació d'aquestes peces amb funcions d'escala metropolitana i nacional condicions relatives a localització, grandària, relació amb l'entorn i accessibilitat:

Localització: El planejament urbanístic respectarà la localització d'aquestes àrees i en preveurà de noves en funció de les determinacions d'aquest Pla. En casos en què fos procedent el canvi d'ús d'aquestes àrees s'ha de mantenir el caràcter d'àrees funcionals estratègiques.

Grandària: L'extensió dels espais existents o reservats per a aquestes activitats ha de ser suficient per garantir les funcions que se li assignen, tenint en compte la referència a l'escala metropolitana que les caracteritza.

Relació amb l'entorn: El planejament urbanístic corresponent ha d'establir les mesures corresponents, en atenció a la legislació ambiental i sectorial, pel que fa a:

Els usos complementaris, sempre que siguin compatibles amb les activitats principals que defineixen el caràcter estratègic de l'àrea.

Les condicions de servitud a establir en el seu entorn, si s'escau.

Les condicions d'integració i articulació amb els teixits urbans de l'entorn.

Les mesures preventives i/o compensatòries de les pertorbacions produïdes a l'entorn urbà i natural, especialment les relatives a l'establiment d'espais lliures amb funcions de tampó quan l'activitat i l'entorn ho requereixin.

Requeriments d'accessibilitat i mobilitat: El desenvolupament de les activitats corresponents als espais objecte d'aquest article ha de garantir els estàndards de mobilitat, sostenibilitat ambiental i eficiència funcional de les activitats en qüestió i, en tot cas, s'ha de disposar de la dotació infraestructural específica en funció de les activitats a desenvolupar amb coherència amb l'article 3.25 d'aquestes normes.

Article 3.8

Àrees de transformació urbana d'interès metropolitana

1. El Pla estableix regulacions per a aquells sectors o conjunts de sectors de sòl urbà en procés de transformació per canvi d'ús i/o intensitat edificatòria que són significatius per la seva dimensió o característiques.

A més de les àrees assenyalades als plànols, en poden aparèixer de noves en el desenvolupament del Pla mitjançant planejament urbanístic director o municipal.

2. Els plans urbanístics han de desenvolupar les àrees corresponents a aquesta estratègia de forma preferent a l'establiment de noves extensions urbanes, d'acord amb els següents objectius:

Reciclar sòls urbans amb usos i/o intensitats obsolets o poc adequades al seu entorn urbà.

Establir una estructura urbana integrada i permeable amb la del seu entorn urbà consolidat.

Situar equipaments col·lectius dins de l'àrea de transformació urbana per tal de donar-hi servei i satisfer les necessitats no cobertes i de difícil dotació de les àrees urbanes consolidades veïnes.

Dotar d'espais públics col·lectius, especialment parcs i jardins urbans, amb criteris anàlegs als de l'apartat anterior.

Equilibrar la relació entre habitatge i activitat econòmica en el seu interior i/o amb els teixits urbans del seu entorn.

3. Els plans urbanístics han de determinar els usos i les intensitats dels sectors objecte d'aquesta estratègia en funció de:

Els condicionants implícits en el seu entorn urbà consolidat i/o planificat, si s'escau.

La seva accessibilitat a peu, o amb mitjans de transport mecanitzat, segons els criteris establerts a l'article 3.25.

El coeficient brut d'edificabilitat per a les noves àrees de transformació urbana d'interès metropolità que, com a mínim, ha de ser del 0,6. Aquest mínim no s'ha d'aplicar obligatòriament al sòl de sistemes generals ja definits pel planejament urbanístic que forma part del sector.

4. Aquest article és d'aplicació també a les noves àrees de transformació urbana d'interès metropolità que determini el planejament urbanístic en desenvolupament d'aquest Pla.

Article 3.9

Àrees d'extensió urbana d'interès metropolità

1. El Pla estableix regulacions per a aquells sectors o conjunts de sectors de sòl urbanitzable existents o a classificar pel planejament urbanístic que per la seva dimensió, localització o característiques siguin d'interès metropolità. Aquesta classificació ha de respectar les restriccions que comporta la matriu territorial fixada pel sistema d'espais oberts i la legislació urbanística i altres legislacions sectorials vigents. A més de les àrees assenyalades als plànols, en poden aparèixer de noves en el desenvolupament del Pla mitjançant planejament urbanístic director o municipal.

2. Els plans urbanístics han de desenvolupar les àrees corresponents a aquesta estratègia, d'acord amb els següents objectius:

Establir una estructura urbana integrada i permeable amb la del seu entorn urbà consolidat que contribueixi a solucionar els problemes d'accessibilitat dels teixits urbans consolidats als quals s'integren.

Situar equipaments col·lectius dins l'àrea d'extensió urbana per tal de donar-hi servei i satisfer les necessitats no cobertes i de difícil dotació de les àrees urbanes consolidades veïnes, especialment pel que fa a equipaments extensius en l'espai o de gran dimensió, esportius, i altres.

Dotar les àrees urbanes que complementen d'espais públics col·lectius de dimensió difícil de localitzar dins dels teixits urbans consolidats.

Localitzar operacions d'habitatge públic per tal de satisfer les necessitats derivades de les ciutats en què s'integren, quan no tinguin cabuda dins dels teixits urbans consolidats.

Col·laborar a establir l'equilibri entre la població resident i els llocs de treball a localitzar dins de l'àmbit i/o en relació amb el seu entorn urbà.

Definir les vores urbanes i els espais de transició entre la ciutat i els espais oberts del seu entorn.

3. Els plans urbanístics han de determinar els usos i les intensitats dels sectors objecte d'aquesta estratègia en funció de:

Els condicionants implícits en el seu entorn urbà consolidat i/o planificat, si s'escau.

La seva accessibilitat a peu, o amb mitjans de transport mecanitzat, segons els criteris establerts a l'article 3.25.

El coeficient d'edificabilitat per a les noves àrees d'extensió urbana d'interès metropolità que, com a mínim, serà del 0,5.

4. Aquest article és d'aplicació també a les noves àrees d'extensió urbana d'interès metropolità que determini el planejament urbanístic en desenvolupament d'aquest Pla i a aquells sectors de planejament aprovats abans de l'aprovació d'aquest Pla.

Article 3.10

Noves centralitats urbanes

1. El Pla estableix regulacions per a aquelles noves peces urbanes que, tenint unes bones condicions d'accessibilitat global, poden assolir un paper de centre urbà al servei d'àmbits territorials més grans.

A més de les àrees assenyalades als plànols, en poden aparèixer de noves en el desenvolupament del Pla mitjançant planejament urbanístic director o municipal.

2. Els plans urbanístics han de desenvolupar les àrees corresponents a aquesta estratègia, d'acord amb els objectius corresponents a les àrees estratègiques de transformació i extensió urbana i han de prestar especial atenció a:

La localització d'equipaments públics, col·lectius, de tipus comercial i de lleure d'escala superior a la local.

L'establiment d'àrees d'activitat econòmica que requereixin un elevat nivell d'accessibilitat amb transport públic i un ús intensiu del sòl.

3. El Pla estableix aquesta estratègia com a alternativa a l'aparició de noves àrees especialitzades terciàries o de serveis, separades dels teixits urbans existents a les ciutats metropolitanes. Les noves centralitats urbanes han de complir les següents condicions:

Ser complementàries, contigües i integrables amb els teixits urbans existents i/o amb les seves extensions.

Tenir un bon nivell d'accessibilitat amb el transport públic d'alta capacitat de les xarxes existents o proposades pel Pla.

4. El planejament urbanístic ha de definir en cada cas els usos i intensitats a establir en funció de les necessitats del seu entorn urbà, el veïnatge amb els espais oberts i el seu nivell d'accessibilitat. Els sectors afectats han de tenir, com a mínim, un coeficient d'edificabilitat mínim del 0,6. Aquest mínim no s'ha d'aplicar obligatòriament al sòl de sistemes generals ja definits pel planejament urbanístic que forma part del sector.

5. Els usos a localitzar a les àrees de nova centralitat tindran una capacitat d'atracció i un abast territorial proporcionats al nivell d'accessibilitat del node, més alt als principals intercanviadors de transport públic que a la resta de nodes del sistema de transport públic.

Article 3.11

Àrees especialitzades residencials a reestructurar

1. El Pla estableix regulacions per a àrees d'ús exclusivament residencial diferenciades dels nuclis urbans tradicionals que formen continus d'ocupació urbana de gran dimensió malgrat la seva baixa intensitat i que estan situades en àrees territorials que tenen condicions inadequades per a la residència.

Es tracta d'àrees d'urbanitzacions inicialment de segona residència que en l'actualitat estan reconvertint-se en àrees de residència permanent.

2. La finalitat d'aquesta estratègia és la intensificació de la urbanitat global del conjunt, la qual cosa ha de desenvolupar-se mitjançant els corresponents plans urbanístics atenent els següents objectius:

Assoliment d'una estructura urbana de suport, carrers i espais públics, proporcionada amb els objectius d'urbanitat proposats, posant especial atenció a la creació d'elements estructurants i l'articulació d'aquests conjunts urbans amb els centres urbans consolidats i/o les àrees de nova centralitat.

Dotació d'equipaments bàsics al servei de població resident o potencialment resident.

Potenciació i/o creació d'elements de centralitat i referència urbana amb serveis públics i privats (comerç, oci i altres).

Creació de peces d'unes densitats i intensitats urbanes que facilitin la formació de centralitats preferentment sobre els elements estructurants.

Articulació amb els sistemes de transport públic i infraestructures de mobilitat per a vianants i bicicletes dels centres urbans consolidats per a garantir l'assoliment d'una mobilitat interurbana sostenible.

Relació amb el seu territori d'entorn, pel que fa al sistema d'espais oberts, amb espais de transició: parcs periurbans, equipaments extensius, corredors naturals i altres elements significatius.

3. Les àrees assenyalades amb aquesta estratègia han de ser concretades i

desenvolupades mitjançant els plans directores urbanístics especificats al títol V d'aquesta normativa.

Article 3.12

Àrees especialitzades industrials a transformar

1. El Pla estableix regulacions per a aquelles àrees industrials existents en sòl urbà que presenten les següents circumstàncies:

Es troben en localitzacions urbanes actualment centrals, malgrat el seu origen en moltes ocasions perifèric.

Presenten dificultats per al transport de mercaderies, per manca de connexions amb la xarxa viària principal existent o per desenvolupar o bé perquè aquest viari principal suporta fluxos amb intensitats o naturaleses incompatibles amb el transport derivat de les activitats industrials existents.

Són generadores de molèsties sobre els teixits urbans veïns, bé per la pròpia activitat o bé pel trànsit induït.

També es poden considerar dins d'aquesta categoria aquelles zones industrials on la nova dotació de transport públic d'alta capacitat, existent o programada, generi unes condicions d'accessibilitat metropolitana adequades per a activitats econòmiques d'alta intensitat pel que fa a la localització de llocs de treball.

Aquesta darrera condició s'ha de tenir en compte sempre i quan a més es doni una de les tres circumstàncies anteriors.

A més de les àrees assenyalades als plànols, en poden aparèixer de noves en el desenvolupament del Pla mitjançant planejament urbanístic director o municipal.

2. La finalitat per a les àrees assenyalades amb aquesta estratègia és millorar l'aprofitament social i econòmic del sòl actualment ocupat, reciclant-lo per tal d'assolir millors intensitats urbanes, usos més mixtos i diversificats, i minimitzar els actuals impactes negatius sobre els teixits urbans veïns.

3. Les àrees corresponents a aquesta estratègia s'han de desenvolupar mitjançant planejament urbanístic amb els objectius i les condicions fixades per a les Àrees de transformació urbana d'interès metropolità a les quals es fa referència a l'article 3.8 d'aquestes normes.

Article 3.13

Àrees especialitzades industrials a consolidar i equipar

1. El Pla estableix regulacions per a aquelles àrees industrials existents, de gran extensió, ben comunicades i dotades per al transport de mercaderies amb les actuals infraestructures de mobilitat o amb les proposades pel Pla.

Es tracta de conjunts de polígons industrials que esdevenen les principals polaritats i eixos del sistema industrial metropolità, amb bones condicions pel que fa a la seva permanència.

A més de les àrees assenyalades als plànols, en poden aparèixer de noves en el desenvolupament del Pla mitjançant els plans directores urbanístics concretats al títol V d'aquestes normes.

2. La finalitat d'aquesta estratègia és el manteniment, millora i desenvolupament d'aquestes àrees per tal de fer-les més eficients com a peces clau del sistema productiu de la regió metropolitana, per la qual cosa s'estableixen els següents objectius:

Millorar el seu funcionament intern mitjançant les infraestructures i els espais necessaris per tal de millorar l'eficiència del conjunt.

Dotar dels equipaments i serveis necessaris per a la producció i els treballadors.

Millorar l'accessibilitat pel que fa al transport tant de mercaderies com de persones.

Optimitzar la distribució d'usos i tipologies d'espais productius a localitzar sobre els sòls industrials (naus, oficines, serveis i altres de significatius).

Desenvolupar els espais de relació adequats tant amb els teixits urbans veïns com amb el sistema d'espais oberts.

Establir els mecanismes de selecció necessaris per tal de mantenir el seu caràcter industrial, de manera que aquelles activitats terciàries eminentment urbanes no desplacin les activitats industrials a les quals estan destinades.

3. Les àrees assenyalades amb aquesta estratègia s'han de concretar i desenvolupar en el context dels plans directors urbanístics especificats al títol V d'aquesta normativa o amb altres plans urbanístics intermunicipals a desenvolupar amb aquesta finalitat específica.

Article 3.14

Àmbits de reforçament nodal metropolitana

1. El Pla assenyalara regulacions per a aquells àmbits territorials susceptibles de reforçar l'estructura nodal que el Pla proposa, ja sigui dins dels continus urbans intermunicipals, ja sigui sobre aquells eixos urbans compostos de nuclis de població geogràficament alineats i dotats d'infraestructures de mobilitat d'alta capacitat amb possibilitat física per al desenvolupament d'eixamples urbans, o ja sigui mitjançant noves centralitats de referència i servei superior al local i sectors amb capacitat d'equilibrar residència i activitat a diverses àrees urbanes de la regió metropolitana de Barcelona.

El desenvolupament d'aquestes àrees i eixos té com a finalitat completar el sistema de ciutats de l'Arc Metropolità i altres nodes de caràcter comarcal, i és bàsic per tal de garantir un funcionament integrat i coherent del sistema nodal de ciutats de la regió metropolitana de Barcelona.

Els àmbits de reforçament nodal metropolitana, en atenció a les seves possibilitats de desenvolupament, morfologia territorial i nivell de maduració dels diferents sistemes urbans són de tres tipus: Àrees urbanes de desenvolupament nodal, Àrees urbanes de polarització i Eixos urbans de desenvolupament nodal.

2. Àrees urbanes de desenvolupament nodal. Els símbols assenyalats al plànol 2.3 tenen un caràcter indicatiu quant a localització i per tal de desenvolupar aquestes estratègies convé la redacció de plans directors urbanístics que concretin les condicions d'integració urbana, extensió, continguts, accessibilitat i altres característiques d'ordenació o aquells aspectes quantitativament i dimensionalment significatius.

Amb caràcter general i indicatiu, el Pla estableix per a aquestes àrees la definició d'operacions urbanes mixtes i complexes encaminades al desenvolupament d'eixamples urbans que hauran de complir amb les següents condicions:

Dimensió. Les operacions urbanes a desenvolupar poden suposar creixements significatius sobre les ciutats o àrees urbanes en què es plantegen, amb la finalitat de generar un increment en el seu rang dins del sistema urbà català.

Complexitat urbana. Es tracta de generar noves peces de ciutat completes amb residència, activitat i serveis, i equilibradores de les ciutats i àrees urbanes en què es desenvolupin.

Centre urbà. Sobre els nous eixamples s'han de generar nous centres urbans amb dimensió suficient per tal donar servei a les noves realitats urbanes resultants. Aquests centres poden ser complementaris o estar articulats mitjançant espais estructuradors amb els centres urbans tradicionals.

Relació amb el territori. La dimensió de les operacions a planificar implica una acurada selecció del lloc i configuració per tal que les noves peces urbanes qualifiquin i complementin les ciutats existents i minimitzin els impactes negatius sobre el sistema d'espais oberts.

Temps. Els creixements en eixample no són necessàriament operacions a desenvolupar completament en un període curt de temps. Fins i tot es poden plantejar operacions a desenvolupar en temps més llargs que el període de vigència d'aquest Pla, sens perjudici que la seva programació seqüencial faci possible un bon funcionament de la ciutat en cada fase del seu creixement.

Lloc. Els llocs per a l'establiment d'aquesta estratègia se situen sobre ciutats i àrees urbanes que ja tenen un nivell considerable de capitalitat i centralitat territorial dins

del sistema nodal metropolitana i català. La concreció de les operacions mitjançant plans directors urbanístics s'ha de desenvolupar sota aquest criteri.

Accessibilitat general. Les operacions de desenvolupament nodal han d'aprofitar al màxim els llocs de millor accessibilitat territorial on encara és possible efectuar aquest tipus d'implantacions. Aquests llocs de màxima accessibilitat territorial es determinen tant a partir de les actuals xarxes de transport com de les futures xarxes proposades pel Pla en coherència amb la planificació sectorial en matèria d'infraestructures.

3. Àrees urbanes de polarització. Els símbols assenyalats al plànol 2.3 tenen un caràcter indicatiu quant a localització i, per tal de desenvolupar aquestes estratègies, convé la redacció de plans directors urbanístics que concretin les condicions d'integració urbana, extensió, continguts, accessibilitat i altres característiques d'ordenació o aquells aspectes quantitativament i dimensionalment significatius.

Amb caràcter general i indicatiu, el Pla estableix per a aquestes àrees la definició d'operacions urbanes mixtes i complexes encaminades al desenvolupament de processos de polarització urbana que dotin d'equipaments i centralitats a les àrees urbanes disperses i especialitzades en què s'insereixen, per la qual cosa s'estableixen les següents condicions:

Complexitat urbana. Es tracta de generar noves peces urbanes amb residència, activitat i serveis, equilibradores i polaritzadores de les àrees urbanes disperses o massa especialitzades en què s'insereixen.

Centre urbà. La petita dimensió dels centres urbans existents en aquestes àrees, en relació amb les seves dimensions globals, implica que la finalitat de les operacions urbanes a desenvolupar, en els llocs de millor accessibilitat territorial, sigui la dotació de noves peces de centralitat amb funcions i equipaments de referència per a les àrees urbanes del seu entorn. Per tal de garantir una intensitat urbana raonable a les noves àrees centrals, el Pla determina que els plans directors urbanístics que els desenvolupin, tal com especifica el títol V, han d'establir unes edificabilitats mínimes per al desenvolupament del planejament municipal.

Relació amb el territori. La dimensió relativa de les operacions de polarització a planificar implica una acurada selecció del lloc i l'adopció de les formes urbanes per tal que els nous sectors urbans qualifiquin i complementin les àrees urbanes existents i minimitzin els impactes negatius sobre el sistema d'espais oberts.

Accessibilitat general. Les noves operacions de polarització urbana han d'aprofitar al màxim els llocs amb bona accessibilitat territorial determinats tant per les actuals xarxes d'infraestructures de transport com per les proposades en aquest Pla.

4. Eixos urbans de desenvolupament nodal. En el plànol 2.3 s'assenyalen els eixos urbans de desenvolupament fora dels continus urbans intermunicipals. Aquests eixos es componen de nuclis urbans alineats al llarg d'eixos d'infraestructures de gran capacitat, tant viàries com ferroviàries, que en conjunt representen opcions importants de desenvolupament a escala de sistema nodal de ciutats, amb capacitat de localitzar funcions i equipaments de caràcter comarcal.

El Pla assigna als nuclis urbans principals d'aquests eixos l'estratègia de creixement mitjà regulada per l'article 3.15 d'aquestes normes. En el cas de l'eix central del Penedès, el Pla estableix la formulació d'un Pla director urbanístic tal com s'especifica al títol V d'aquestes normes.

Article 3.15

Creixement mitjà i moderat

1. El Pla estableix aquesta estratègia en aquells nuclis o àrees de mitjana o petita dimensió urbana que per les seves condicions de sòl i de connectivitat poden tenir un creixement proporcionat a la seva realitat física com a àrees urbanes. En àmbits on no hi hagi àrees urbanes de major importància, algunes de les quals s'assigna l'estratègia de creixement moderat, poden assolir, en funció del seu valor de posició, una funció nodal amb relació al seu entorn pròxim.

2. L'extensió urbana màxima que el Pla d'ordenació urbanística municipal pot proposar és orientativament la que resulti de l'aplicació de les següents expressions alfanumèriques:

$$\text{Moderat } E = 30 \cdot A \cdot f / 100$$

$$\text{Mitjà } E = 60 \cdot A / 100$$

E: superfície de l'extensió urbana admissible.

A: superfície de càlcul de l'àrea urbana existent.

f: factor de correcció per a nuclis de petita dimensió.

3. La superfície de l'àrea urbana existent a considerar en el càlcul (A) s'ha de determinar de la manera següent: s'han de comptabilitzar tots els sòls consolidats o urbanitzats en la data d'aprovació definitiva del pla territorial, corresponents a trames urbanes d'ús dominant residencial o mixt amb una presència significativa d'habitatge, incloent-hi tota la superfície viària, de zones verdes i d'equipaments integrats o associats a aquestes trames, que formen part dels àmbits dels nuclis històrics i les seves extensions assenyalats, de manera indicativa, al plànol 2.3. En la determinació de l'àrea urbana existent es poden comptabilitzar els sòls urbanitzats no edificats i els sòls en procés d'urbanització que en l'any d'aprovació del Pla territorial es trobaven en procés d'urbanització avançada i clarament perceptible sobre el terreny. També, en casos excepcionals, es poden comptabilitzar les peces de sòl no urbanitzable contigües a l'àrea urbana i ocupades per edificacions plenament integrades a la vida urbana –com per exemple un equipament, una masia reconvertida a l'ús hotel·ler, etc.– que es classifiquin com a sòl urbà i que, per tant, no computen com a extensió urbana. Altres supòsits, com el fet de tenir el projecte d'urbanització aprovat o un aval dipositat no són justificació suficient per a que puguin computar com a superfície de l'àrea urbana existent.

En cas que les trames considerades estiguin en contigüitat amb altres trames consolidades o urbanitzades destinades a activitat econòmica, que no han estat comptabilitzades per no contenir habitatge o per tractar-se d'àrees especialitzades, una proporció d'aquestes es considera que forma també part de l'àrea urbana existent a efectes de càlcul, amb els següents límits:

a) No ha d'incrementar en més del 60% l'àrea urbana de caràcter residencial i mixt delimitada a efectes de càlcul.

b) Es comptabilitza només el sòl d'activitat econòmica consolidat o urbanitzat que està situat dins d'una franja al voltant d'aquesta mateixa àrea urbana, d'una amplada igual a la meitat del màxim diàmetre d'aquesta.

4. En el càlcul per proporcionalitat de l'extensió urbana admissible (E) en l'estratègia de creixement moderat, s'ha d'aplicar a les superfícies de càlcul iguals o inferiors a 50 ha un factor de correcció que s'obindrà de l'aplicació de l'expressió alfanumèrica següent.

$$f = (18 + A - 0,005 \cdot A^2) / (A + 5)$$

A: superfície de càlcul de l'àrea urbana existent en ha.

El factor f tindrà el valor 1 per a superfícies de càlcul iguals o superiors a 51 ha i el valor 2,43 per a superfícies de càlcul iguals o inferiors a 4 ha.

5. Quan el municipi no tingui cap àrea diferenciada destinada a activitat industrial, ja sigui formant part de l'àrea urbana principal o separada d'aquesta, o quan l'àrea industrial existeixi, però hagi exhaurit o estigui en vies d'exhaurir la disponibilitat de sòl per acollir noves edificacions, es pot augmentar la superfície de sòl d'extensió urbana admissible resultant de l'aplicació de les condicions establertes pels apartats 2, 3 i 4 d'aquest article, en un 25% de la seva superfície amb destí a àrea específica d'activitat industrial. La superfície de sòl pendent d'ocupar en un àrea industrial existent disminueix la superfície resultant de l'aplicació del percentatge assenyalat. La nova àrea per a activitat industrial s'ha de situar en continuïtat amb la resta de teixits d'extensió, tanmateix per raons topogràfiques, paisatgístiques o d'ordenació, pot disposar-se separada, però ben articulada, amb la resta de teixits mitjançant algun espai urbà o periurbà o algun element d'infraestructura o com a extensió d'un àrea especialitzada existent que el Pla no hagi assenyalat específicament com a no extensible.

6. La superfície d'extensió urbana que determinarà el Pla d'ordenació urbanística municipal comprèn els sectors de sòl urbanitzable i el sòl urbà no consolidat que estigui en disposició d'ésser desenvolupat per no contenir edificacions i usos de difícil desplaçament.

7. El sòl urbà no consolidat que estigui ocupat per teixits urbans o instal·lacions que hagin de ser objecte d'un procés de remodelació, la complexitat del qual permet preveure que no es desenvoluparà dins dels primers 8 anys de vigència del Pla, no s'ha de tenir en compte en el càlcul. En tot cas, el Pla d'ordenació urbanística municipal ha de justificar aquesta previsió.

8. L'extensió que resulta de l'aplicació dels apartats anteriors comprèn els teixits urbans de base residencial i aquells destinats a l'activitat econòmica industrial o terciària que s'integren en la trama general de l'àrea urbana. L'extensió representa el màxim orientatiu que el Pla considera adequat per al termini 2006-2026, sens perjudici del que assenyalava l'article 3.14. En cas que s'hagués d'excedir aquest màxim, encara que sigui en poca quantitat, s'ha de justificar expressament per la racionalitat de l'ordenació, la coherència amb els objectius del Pla o altres motius d'interès públic.

9. El planejament urbanístic ha de definir els àmbits de sòl urbà no consolidat i sòl urbanitzable constituents del creixement i ha de fer explícita la comprovació que no excedeixen del límit establert en aquest article. Tanmateix, i amb la finalitat que les limitacions del creixement convencional no afectin negativament la solució de necessitats o oportunitats de millora de l'àrea urbana, s'admet com a justificació per a sobrepassar si és necessari el límit d'extensió establert la provisió de sòl per als següents usos, d'acord amb les especificacions que s'assenyalen en aquest apartat:

- a) Habitatges de protecció pública en proporció superior al mínim establert per la legislació.
- b) Establiments hotelers.
- c) Equipaments públics supramunicipals.
- d) Equipaments privats qualificadors del nucli i àrea urbana (culturals, turístics, científics, sanitaris, educatius...).
- e) Propostes de translació i compactació de sòl urbanitzable classificat en el planejament vigent, d'acord amb el que assenyalava l'article 3.19, apartat 4.b.
- f) Cessions per a sistemes de parc urbà i equipament manifestament superiors als estàndards exigibles per la normativa vigent.

L'increment d'habitatges de protecció pública té com a limitació que el total d'habitatges de protecció pública –existents més previstos– no ha d'excedir del 40% del total d'habitatges del municipi –existents més previstos– i l'increment de sòl per aquest concepte no ha de superar en cap cas el 30% de sòl d'extensió urbana admissible.

Quan es proposin habitatges de protecció pública en proporció superior al mínim establert per la legislació, no comptabilitza el percentatge de sòl equivalent al percentatge d'edificabilitat residencial dedicada a habitatges de protecció pública addicional a l'exigible.

Els equipaments i establiments hotelers que hagin de justificar una major extensió han d'estar en parcel·la única, no segregable i d'ús exclouent.

Els terrenys destinats a habitatges de protecció pública, equipaments públics o privats i hotels, que per raó d'aquests usos excedeixin de l'extensió obtinguda per aplicació del que estableixen els apartats 1, 2, 3 i 4 d'aquest article, no poden variar el seu destí urbanístic sense una prèvia modificació, en aquest sentit, del Pla territorial.

La translació i compactació d'àrees de sòl urbanitzable dispers existent en desenvolupament de l'apartat 4 de l'article 3.19 per a situar-les en continuïtat amb el nucli, o amb els seus creixements previstos, no comptabilitza com a àrea d'extensió quan el nombre d'habitatges de l'extensió proposada no excedeix dels que podien construir-se en la peça de sòl urbanitzable separada i el valor de l'aprofitament urbanístic en

la nova situació no és superior al que tenia en la peça de sòl urbanitzable separada. El compliment d'aquesta darrera condició pot comportar la disminució del nombre d'habitatges, de la seva superfície i de la superfície privatitzable dels sectors.

Les àrees d'extensió que aportin una major proporció de sistemes de parc urbà o equipament que els mínims establerts per l'article 65 de la legislació urbanística vigent en funció de l'edificabilitat (20 m² sòl/100 m² de sostre per a parc urbà i 20 m² sòl/100 m² de sostre per a equipament) no computen en la superfície corresponent a l'escreix d'aportació de sistemes respecte al mínim. Atès que el motiu de la superior aportació de sistemes pot ser la cobertura de dèficits existents o l'estructuració urbana, aquests sistemes han d'estar representats gràficament en els plànols de proposta o tenir un grau suficient de determinació espacial que en justifiqui l'interès.

Els motius de justificació de majors extensions assenyalats són vàlids també en les modificacions dels POUM.

Article 3.16

Millora urbana i compleció

1. El Pla estableix aquesta estratègia en aquells nuclis i àrees urbanes que per la seva petita dimensió no tenen capacitat per estructurar extensions urbanes o que no disposen de sòl físicament apte per a la urbanització o que tenen un baix nivell d'accessibilitat. L'objectiu d'aquesta estratègia és la recuperació i millora d'aquests nuclis com a patrimoni urbanístic, mitjançant el foment de la residència associada a les activitats rurals, a les activitats professionals desconcentrades, i a la segona residència de reutilització, i també als serveis turístics de qualitat i petita escala.

2. D'acord amb aquesta estratègia, els plans d'ordenació urbanística municipal corresponents s'han de centrar en el manteniment, la reconstrucció i millora de les trames urbanes existents amb especial atenció al manteniment de la tipologia arquitectònica dominant en el lloc. Tanmateix, els plans d'ordenació urbanística municipal poden determinar, mitjançant la delimitació i l'ordenació precisa del sòl urbà d'aquestes àrees, petites extensions encaminades a la compleció de l'assentament, la regularització de la franja perimetral o, en el seu cas, a ubicar correctament un nou element d'activitat econòmica o equipament. Els petits creixements han de ser suficients per a atendre les necessitats internes del nucli, llevat del cas que no fos possible per les condicions físiques de l'entorn (forts pendents, talls orogràfics, riscos o incompatibilitat per protecció paisatgística aprovada).

3. Les extensions dels nuclis que es proposin en els POUM només es poden classificar com a sòl urbà i han de tenir una ordenació precisa de l'edificació definida en el mateix Pla. Aquestes ordenacions poden ser constitutives de polígons d'actuació quan calgui algun procés de reparcel·lació per a la cessió del carrer o algun element públic. L'ordenació precisa que estableixi el POUM té com a criteri prevalent la integració morfològica i paisatgística en el nucli existent. Tanmateix aquesta ordenació pot modificar-se mitjançant un Pla de millora urbana si esdevingués convenient sense disminuir el grau d'integració morfològica i paisatgística de l'ordenació anterior.

4. Els objectius i línies d'acció de l'estratègia de millora i compleció aquí assenyalats s'han de considerar adequats també per a qualsevol nucli de petita grandària encara que s'hi hagin establert estratègies que possibiliten una major extensió de l'àrea urbana.

5. L'assenyalament d'aquesta estratègia en nuclis que formin part del sòl no urbanitzable en municipis amb planejament d'ordenació urbanística municipal, o que no tinguin establert el seu règim de sòl per estar en municipis sense planejament, no implica la seva necessària classificació com a sòl urbà en la revisió o formulació del pla municipal. El POUM pot mantenir el règim de sòl no urbanitzable si es considera l'adequat per a la consecució dels objectius urbanístics que pretengui, dins dels límits establerts per aquest article.

Article 3.17

Estratègia de manteniment del caràcter rural

1. Mitjançant l'establiment d'aquesta estratègia, el Pla regula dos tipus d'entitats existents:

a) les formades per agrupacions d'edificacions rurals que mantenen una clara separació entre si, on estableix que cal que es mantingui la configuració dispersa de l'assentament i s'eviti una compactació contradictòria amb el seu caràcter estrictament rural;

b) les que presenten una estructura compacta de petita magnitud, resultat de l'adaptació morfològica a una singularitat del territori, on estableix que es mantingui aquesta configuració.

2. Els plans d'ordenació urbanística municipal han d'incloure aquests assentaments en el sòl no urbanitzable i establir les normes adequades per al manteniment del seu caràcter. Tanmateix no s'exclou, quan estigui justificat per algun objectiu d'interès públic, que alguna d'aquestes àrees es pugui incloure en una delimitació de sòl urbà amb una ordenació que asseguri el manteniment del seu caràcter.

Article 3.18

Previsions de desenvolupament i terminis

1. Les previsions de creixement de les àrees urbanes –sòl urbanitzable i sòl urbà no consolidat– que els plans d'ordenació urbanística facin com a resultat de l'aplicació de les disposicions de l'article 3.15, s'han de determinar a partir de la situació física aproximada de cada àrea o nucli urbà en la data d'aprovació del Pla i s'ha d'entendre que corresponen al període temporal fins l'any 2026.

2. En el cas que es prevegi l'exhauriment pròxim del sòl urbanitzable i del no consolidat, perquè es trobin construïts o en procés de construcció els solars corresponents al 75% de l'edificabilitat d'aquestes àrees de sòl, l'ajuntament pot sol·licitar una nova revisió del pla d'ordenació urbanística municipal. La revisió es pot autoritzar amb les condicions que siguin oportunes en funció dels criteris de planejament territorial i de les dades que proporcionin el procés de seguiment del Pla a què es refereix l'article 1.12.

Article 3.19

Estratègies per a les àrees especialitzades

1. Són objectius del Pla la minimització de les àrees especialitzades aïllades d'ús residencial, l'augment de la integració urbana d'aquelles que estan en contigüitat amb nuclis o àrees urbanes complexes i, en tot cas, la racionalització de les ubicacions d'aquelles àrees especialitzades que, per causa del seu ús, hagin d'estar aïllades. Són, per tant, propostes coherents amb els objectius del Pla territorial aquelles que les revisions dels POUM facin en el sentit de disminuir el sòl qualificat per al desenvolupament d'àrees especialitzades aïllades i aquelles altres encaminades a aconseguir una major integració de les àrees especialitzades que són contigües als nuclis i àrees urbanes i àrees especialitzades.

2. Quan sigui necessari per a facilitar la supressió de qualificacions urbanístiques existents que possibiliten el desenvolupament de noves àrees especialitzades en localitzacions contradictòries amb els objectius del Pla, les revisions del POUM podran proposar, en substitució, increments de sòl urbanitzable dels nuclis i àrees urbanes i àrees especialitzades que continguin similar nombre d'habitatges o superfície d'activitat econòmica, sempre que es respectin les condicions que assenyalen l'article 3.24.

La supressió d'àrees qualificades que per causa de la seva localització, topografia, falta d'accessibilitat o dificultat de dotació de serveis siguin d'improbable urbanització no pot motivar la creació d'extensions de substitució en els termes establerts en aquest apartat.

3. El Pla recull la realitat de la implantació o la possibilitat de desenvolupament, d'acord amb el planejament urbanístic vigent, de les àrees especialitzades existents

en el territori i que s'assenyalen en els plànols d'ordenació. A totes aquestes àrees és d'aplicació el que, amb caràcter general, disposen aquest article i l'article 3.24.

4. En algunes àrees especialitzades el Pla expressa la necessitat de reorientar el seu desenvolupament per tal que sigui més coherent amb els objectius d'ordenació territorial, mitjançant l'assenyalament d'alguna de les estratègies següents:

a) Canvi d'ús/reforma. S'assenyala en aquelles àrees que caldria transformar perquè tinguin una funció en el territori que aprofiti millor, des del punt de vista de l'interès públic, els avantatges de la seva localització.

b) Reducció o extinció. S'assenyala en aquelles àrees previstes pel planejament urbanístic, i fins i tot existents, que comporten una extrema contradicció amb els criteris de planejament territorial, en les quals, ja sigui pel seu escàs grau de consolidació o per la gran afectació dels valors territorials que comporten, es considera socialment rendible abordar la seva reducció o extinció.

Sempre que sigui possible, el planejament urbanístic ha d'optar per l'extinció de les àrees especialitzades assenyalades. En cas contrari, s'ha d'aplicar la reducció màxima possible en cada cas.

L'edificabilitat corresponent a aquestes àrees es pot traslladar als nuclis urbans amb estratègies de continus urbans o de nucli, segons especifica l'article 3.15.

5. El desenvolupament de les estratègies requereix la seva concreció mitjançant els instruments de planejament urbanístic adequats en cada cas.

6. El Pla admet la creació de noves àrees especialitzades d'activitats econòmiques, ja sigui perquè l'ús i característiques d'aquestes àrees no permeten integrar-les en els creixements dels nuclis i àrees urbanes i àrees especialitzades formats per teixits complexos o perquè convé que constitueixin un nou punt de referència territorial. Les condicions per a la creació de noves àrees especialitzades d'activitats econòmiques s'especifiquen als articles 3.24 i 5.3.

Article 3.20

Extensions de les àrees especialitzades

En els casos que s'assenyalen en aquest article, les àrees especialitzades poden ser objecte d'extensió mitjançant l'ocupació del sòl confrontant de protecció preventiva que es determini en la revisió, o modificació, del planejament d'ordenació urbanística municipal:

a) Quan una nova àrea d'activitat econòmica de gestió plurimunicipal se situï en continuïtat en una àrea especialitzada assenyalada pel Pla.

b) En la revisió del planejament d'ordenació urbanística municipal es pot localitzar part de les àrees d'extensió, quantificades en el marc de l'estratègia proposada a l'àrea urbana, com a extensions de les àrees especialitzades que hi siguin contigües.

c) Per a ampliació de les instal·lacions o l'espai que sigui necessària per a la continuïtat d'una activitat econòmica espacialment unitària d'especial interès per al municipi i es donin les següents circumstàncies:

No és possible realitzar l'ampliació dins de l'àrea especialitzada delimitada en el Pla.

Es tracta d'activitats intenses de gran projecció territorial i de difícil trasllat o, en àrees amb poca activitat econòmica, es tracta d'una activitat d'especial importància pels seus llocs de treball o per la generació de riquesa a escala comarcal o local.

d) Per a la ubicació d'equipaments i serveis de titularitat pública, compatibles amb els usos de l'àrea especialitzada.

e) En àrees residencials amb un elevat grau de consolidació i amb una proporció significativa d'habitatge principal, quan es tracti de millorar l'ordenació, la integració en el territori, l'equipament o l'accessibilitat, sempre que no comporti un augment de la superfície de l'espai parcel·lat per a habitatge o altres usos privats. Excepcionalment, quan l'ajuntament hagi d'executar nous accessos o connexions necessàries per a la seguretat o unes condicions de mobilitat acceptables de l'àrea es pot admetre un increment raonable de l'espai parcel·lat que faciliti el costejament de les obres si no hi ha altra possibilitat de finançar-les.

L'ordenació i justificació de l'extensió de l'àrea especialitzada que es proposi d'acord amb l'assenyalat en els casos c, d i e s'ha de fer en la revisió o modificació del pla d'ordenació municipal, que ha d'incloure, a més, l'estudi d'impacte i integració paisatgística de la proposta d'extensió a què fan referència les directrius del paisatge.

Article 3.21

Directrius generals d'ordenació de les àrees d'extensió i de reforma urbana en el planejament urbanístic

1. Els instruments de planejament urbanístic general, d'acord amb les condicions derivades de les estratègies que el Pla assigna a cada àrea urbana del territori, han de delimitar i definir les característiques de les àrees d'extensió i reforma urbana que proposin desenvolupar.

Sens perjudici de les limitacions a l'extensió que dins l'horitzó del Pla estableixen les estratègies, la localització, delimitació i definició dels usos dels nous sectors de sòl urbanitzable s'ha de fer de manera que no dificultin la coherència amb les trames urbanes i l'entorn rural d'altres opcions d'extensió addicionals que a llarg termini poguessin ser convenients.

2. Les noves trames urbanes d'extensió o reforma regulades pel planejament general han de respondre als criteris d'estalvi de sòl i de proporcionalitat entre població i llocs de treball localitzats interpretats en el conjunt de l'àmbit –municipal o plurimunicipal– objecte de planejament. Així mateix, el disseny de les noves trames ha d'incorporar criteris de prevenció de riscos, de qualitat paisatgística, d'eficiència energètica, d'estalvi d'aigua, de mobilitat sostenible, d'afavoriment de la biodiversitat en la vegetació urbana, de prevenció de la contaminació, de gestió dels residus i de protecció del patrimoni cultural.

3. Les noves trames urbanes s'han d'adequar a les condicions topogràfiques de l'espai on s'ubiquin i, sens perjudici de les solucions concretes d'ordenació adequades en cada cas, s'han d'establir relacions de continuïtat i harmonia formal amb les trames existents. Cal extreure l'observança d'aquests criteris en aquelles àrees i nuclis que per la seva visibilitat són components significatius del paisatge.

4. Els plans d'ordenació urbanística municipals, i els plans directors, si s'escau, han de proposar les regulacions que compatibilitzin els criteris assenyalats a l'apartat 2 amb l'exigència de coherència formal i tipològica assenyalats a l'apartat 3, com també, en el seu cas, amb els objectius de creació d'espai específic per a activitats econòmiques a què fa referència l'article 3.24. En tot cas, els objectius de compacitat i densificació que es deriven del criteri d'estalvi de sòl no poden ser argument acceptables per a la ruptura estrident de les pautes formals de les àrees i nuclis urbans existents.

5. El planejament urbanístic municipal ha d'establir mesures per tal que el creixement per extensió es produeixi de manera gradual i contínua respecte a l'assentament existent i es mantingui una proporcionalitat entre l'extensió de les àrees en procés d'urbanització i l'àrea urbana consolidada. Igualment, establirà mesures per tal de corregir creixements no desenvolupats en localitzacions poc aptes d'acord amb les determinacions de la legislació urbanística, els criteris ambientals del Pla i els valors naturals i paisatgístics del territori.

6. En particular, el planejament urbanístic general ajustarà l'oferta de sòl residencial i sòl per a activitat econòmica d'acord amb l'estratègia assignada pel Pla segons aquest ordre de preferència:

Requalificació dels teixits obsolets perimetrals al centre urbà tot valorant si s'escau la possibilitat d'actuar preferentment en sòl urbà no consolidat.

Extensions urbanes sobre sòl urbanitzable sense planejament aprovat definitivament contigües al centre urbà.

Classificant noves àrees d'extensió urbana contigües a les anteriors.

7. El planejament urbanístic ha de promoure la coincidència dels espais lliures amb les possibles àrees d'expectativa arqueològica i, en general, amb valors patrimonials de tota índole previs a l'extensió urbana.

8. El desenvolupament dels creixements urbanístics i de les renovacions urbanes previstes no només ha de subordinar-se a l'execució prèvia o simultània de les infraestructures necessàries per atendre les necessitats d'abastament i sanejament d'aigua que generin, sinó que ha de condicionar-se a una garantia prèvia de l'abastament que assegurï l'existència del recurs i el seu subministrament, en base a un ús sostenible d'aquest. A més, el creixement urbanístic municipal ha d'internalitzar el cost global de la disposició, distribució i garantia del nou abastament previst derivat del seu desenvolupament.

Article 3.22

Limitacions físiques a l'extensió urbana

La concreció espacial del sòl urbanitzable per a l'extensió de les àrees urbanes o, si s'escau, per a la delimitació de noves àrees especialitzades o d'actuacions d'interès estratègic, s'ha d'efectuar a través dels instruments de planejament general urbanístic, d'acord amb el que el Pla hi estableix. En aquesta concreció, el planejament urbanístic ha de respectar les condicions limitatives que en determinats llocs assenyalen les determinacions del Pla pel que fa als connectors, tal com s'assenyala a l'article 2.23.

Article 3.23

Estratègia complementària d'equipament

L'estratègia complementària d'equipaments s'assenyala en aquelles àrees amb expressa necessitat d'equipament la satisfacció de la qual pot ser motiu d'ocupació addicional de sòl confrontant amb aquest destí. Les delimitacions de sòl d'equipament en àrees de sòl confrontant es poden tramitar encara que no s'hagi assenyalat aquesta estratègia si hi ha una necessitat justificada, no es pot satisfer dins de l'àrea i hi ha sòl confrontant amb aptitud per a aquest destí.

L'estratègia complementària d'equipament és susceptible d'aplicar-se a:

- a) àrees residencials aïllades de baixa densitat (urbanitzacions);
- b) àrees especialitzades d'activitat;
- c) espais articuladors d'àrees especialitzades.

Article 3.24

Creació d'espais per a l'activitat econòmica

1. És un objectiu del Pla avançar en la proximitat i la integració espacial dels habitatges i els llocs de treball i, en conseqüència, recomana que el planejament urbanístic faciliti sempre que sigui possible la convivència d'activitat econòmica i habitatge en els teixits urbans existents i en els de nova creació. Tanmateix, tenint en compte que els requeriments funcionals i tipològics de determinades activitats poden fer molt problemàtica la seva convivència amb els teixits amb domini de l'ús d'habitatge, es considera plenament coherent amb els objectius del Pla la creació de noves àrees destinades específicament a activitats econòmiques que no tenen cabuda en els teixits urbans amb habitatge.

2. La creació de noves àrees específiques per a l'activitat econòmica s'ha de fer d'acord amb les pautes i procediments establerts per aquestes Normes d'ordenació territorial i, llevat que hi hagués justificació suficient en sentit contrari, ha de respectar els criteris generals següents:

a) S'ha de tendir a assolir una correspondència entre habitatges i llocs de treball en l'àmbit de l'àrea urbana, el municipi o el sistema urbà quan sigui l'àmbit adient per a un tractament funcional dels desplaçaments habitatge-treball. Quan l'àrea d'activitat econòmica, tant si es tracta de sòl classificat pel planejament vigent o de noves propostes d'actuació tingui, per la seva dimensió o pel caràcter de la iniciativa, un abast supramunicipal, el criteri d'equilibri entre llocs de treball i població s'ha de considerar en l'àmbit funcional del mercat de treball que correspongui a l'àrea.

b) En el cas que el nucli o àrea urbana necessiti una àrea específica d'activitats poc compatibles funcionalment o tipològicament amb els teixits d'habitatge, pot

crear-la en l'àmbit del seu sòl urbà o de les extensions que d'acord amb l'estratègia establerta pel Pla puguin portar-se a terme. Aquestes àrees d'activitat econòmica han de fomentar l'autocontenció de la mobilitat laboral tot tractant d'equilibrar els llocs de treball i població ocupada resident en el municipi. Així mateix, aquestes àrees s'han de disposar en continuïtat o articulades físicament amb les trames urbanes existents o previstes pel planejament i s'ha de tractar acuradament la seva imatge arquitectònica, en especial la transició tipològica amb els teixits existents. Donat el cas que la implantació de l'àrea d'activitat hagi de comportar un canvi important en la imatge exterior del nucli o àrea urbana, cal sotmetre-la a les condicions d'integració paisatgística que assenyalen les directrius del paisatge.

c) S'ha d'evitar en l'ordenació d'àrees d'activitat econòmica que estan clarament diferenciades dels teixits urbans amb habitatge l'admissió d'aquells usos –comercials, hotelers, etc.– que podrien integrar-se en aquests teixits com a factors d'estructuració urbana. Tanmateix, s'admeten com a usos de l'àrea d'activitat econòmica quan responguin a necessitats funcionals de la resta d'activitats o quan actuïn com a elements d'articulació entre els teixits específics d'activitat econòmica i la resta de teixits de l'àrea urbana.

d) S'ha d'evitar la implantació d'usos extensius, generadors de pocs llocs de treball i d'escàs valor afegit en els sòls per a activitat econòmica propers a ciutats de certa entitat o en posicions properes a estacions ferroviàries.

e) S'ha de prioritzar la ubicació de noves àrees específiques per a l'activitat econòmica sobre eixos existents o previstos de transport públic quan es tracti de zones riques en creació de llocs de treball i en posicions d'elevada accessibilitat, i que no afectin la mobilitat urbana i local, quan es tracti d'activitats que generin una elevada mobilitat de mercaderies.

f) Les iniciatives de noves àrees d'activitat econòmica han de preveure i garantir en el seu planejament els accessos des de la xarxa viària i la dotació dels subministraments energètics que siguin necessaris en funció de les dimensions de l'àrea i de les activitats previstes. Així mateix, es preveuran en el planejament de l'actuació les reserves d'espai per a la ubicació de les subestacions de transformació necessàries.

g) S'ha de minimitzar l'impacte sobre les persones i el medi ambient provocat per la mobilitat generada per la nova àrea d'activitat econòmica. Tant per a la mobilitat de les persones com de les mercaderies, i mitjançant la realització d'un estudi de mobilitat generada, és necessari estimar el seu increment potencial de desplaçaments, avaluar la capacitat d'absorció de les infraestructures i dels serveis viaris i ferroviaris, i valorar les mesures i actuacions que es proposin per tal que la nova mobilitat generada segueixi unes pautes caracteritzades per l'ús dels mitjans de transport de menor cost social i ambiental. Aquest estudi ha d'elaborar unes disposicions normatives amb l'objecte d'establir les determinacions que permetin la seva gestió sostenible.

3. La creació de noves àrees d'activitat econòmica pot fer-se per alguna de les vies següents:

a) Mitjançant els plans d'ordenació urbanística municipal, els quals les poden proposar en transformacions de sòl urbà o en processos d'extensió urbana en el marc de les estratègies de desenvolupament urbanística establertes pel Pla, i d'acord amb el que disposa l'article 3.29.

b) Com a àrees d'interès i iniciativa plurimunicipal, d'acord amb el que disposa l'article 5.3.

c) Com a extensions d'àrees d'activitat econòmica existents o qualificades quan es tracta d'algun dels supòsits assenyalats per l'article 3.20.

d) Mitjançant el procediment que estableix l'article 1.14 en aquells casos en què la nova àrea d'activitat té un interès territorial justificable pel seu valor estratègic i/o pel seu interès plurimunicipal, avalat per un informe favorable de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya.

e) Mitjançant la determinació en plans directores urbanístics, la qual, d'acord

amb el que disposa l'apartat 8 de l'article 1.14, comporta també el reconeixement del seu interès territorial.

Les àrees d'activitat econòmica resultants dels processos assenyalats als punts b, d i e poden tenir una localització contigua o separada de les altres àrees d'activitat o àrees urbanes per bé que la continuïtat és en principi preferible.

Mentre no es demostrï que, en l'àmbit comarcal, la quantitat de sòl per activitat econòmica que es pot implantar en el marc de les estratègies de desenvolupament urbanístic establertes pel Pla no permet atendre les necessitats de sòl, les possibilitats que es recullen en els punts b, d i e d'aquest apartat hauran de justificar un elevat valor estratègic diferent als dels polígons industrials convencionals i tindran un caràcter excepcional.

Article 3.25

Relació entre activitat i accessibilitat

1. Per tal de garantir la màxima eficiència del sistema productiu i una mobilitat sostenible a la regió metropolitana de Barcelona s'estableixen les següents pautes de relació entre les infraestructures de mobilitat i la localització d'activitats econòmiques:

A. L'accés directe sense creuar altres trames urbanes a la xarxa viària de primer nivell, autopistes i autovies, que lliguin les àrees productives industrials de tipus manufacturer amb necessitat de transport pesat amb els intercanviadors ferroviaris de mercaderies és condició necessària per a l'establiment i desenvolupament d'aquestes àrees industrials.

B. L'accés directe a les xarxes de transport públic d'alta capacitat i amb infraestructura per a viatgers és condició necessària per a l'establiment i desenvolupament d'àrees urbanes que puguin esdevenir centralitats d'ordre metropolità amb alt contingut d'activitat terciària d'oficines, comercial, i d'equipaments d'alt nivell d'atracció.

C. L'existència de les dues condicions d'accessibilitat anteriors ha de possibilitar la concreció en la localització i el desenvolupament dels àmbits de reforçament nodal metropolità esmentats a l'article 3.14

2. Aquestes pautes de localització són d'aplicació en el desenvolupament i concreció del Pla mitjançant plans directors urbanístics o altres figures de planejament urbanístic previstes en aquestes normes.

Per tal d'aplicar aquesta norma s'ha de considerar l'estat actual de les infraestructures, les previsions de desenvolupament de les xarxes que el propi pla estableix i d'altres actuacions que puguin desenvolupar-se en el futur d'acord amb el planejament territorial i sectorial a l'efecte.

Article 3.26

Habitatges de protecció oficial/pública

1. El Pla té entre els seus objectius el de propiciar la creació d'habitatge de protecció oficial per avançar cap a un territori socialment més cohesionat que eviti la segregació espacial dels col·lectius econòmicament més febles. S'ha de tenir present aquest objectiu en la definició del planejament urbanístic dels municipis que s'ha d'elaborar d'acord amb les estratègies del sistema d'assentaments establertes pel Pla.

2. El Pla recomana que el planejament urbanístic augmenti la proporció mínima establerta per la normativa vigent en matèria d'habitatge de protecció pública quan es donen les següents circumstàncies:

- a) Sectors de transformació urbana o de reestructuració residencial on es produeixi un augment del nombre d'habitatges previstos.
- b) Àrees d'extensió urbana d'interès metropolità.
- c) Àmbits de reforçament nodal metropolità.

3. Els plans directors urbanístics proposats pel Pla, o altres que es considerin oportuns formular, poden determinar proporcions mínimes obligatòries, en sostre o nombre, d'habitatges de protecció oficial referits a determinats municipis o sectors de desenvolupament.

Article 3.27*Determinació específica sobre els àmbits provinents de processos de parcel·lació rústica en sòl no urbanitzable*

Aquests àmbits, sobre els quals és d'aplicació la segona part de la disposició transitòria onzena del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), s'han de mantenir en el règim de sòl no urbanitzable en els planejaments urbanístics municipals, ja que les característiques distintives d'aquestes parcel·lacions no les fan susceptibles d'incorporar-se al sistema d'assentaments amb la classificació en règim de sòl urbanitzable o urbà.

Article 3.28*Conservació de zones humides i elements singulars d'interès geològic en el pla-nejament urbanístic*

Les zones humides o els elements singulars d'interès geològic inclosos o que puguin quedar inclosos en àmbits d'un desenvolupament urbanístic o d'una actuació d'interès territorial, regulada a l'article 1.14, han de ser objecte d'una consideració especial que ha de garantir la seva conservació, la seva integritat, la seva funcionalitat ambiental i, si és el cas, el manteniment del seu valor com a referència visual.

Article 3.29*Desenvolupament del Pla mitjançant plans directors urbanístics*

1. El Pla assenyala a l'article 5.2 els plans directors urbanístics que considera convenient redactar dins del seu període de vigència per tal de concretar amb més precisió els components d'abast plurimunicipal dels sistemes urbans del territori o amb els objectius específics que en el seu cas s'assenyalen. També amb l'objectiu d'un desenvolupament més integrat de les propostes del Pla es pot, mitjançant el procediment establert per la legislació urbanística, acordar l'elaboració d'altres plans directors que es considerin convenients.

2. Els plans directors urbanístics que abordin l'ordenació del sistema assentaments poden, d'acord amb els objectius establerts en cada cas, introduir ajustaments en la distribució de les possibilitats d'extensió urbana resultants de l'estricta aplicació de l'estratègia de desenvolupament assignada a cada àrea o nucli, sense contradir, però, la lògica estructural bàsica que es deriva del conjunt de determinacions del Pla territorial en l'àmbit objecte del pla director urbanístic. Així mateix, i mantenint la condició esmentada, els plans directors urbanístics poden determinar noves àrees d'activitat econòmica o de caràcter mixt que no segueixin estrictament les estratègies per àrees i nuclis, sempre que es justifiquin per unes superiors funcionalitat i coherència formal de l'ordenació plurimunicipal que el pla director estableixi.

3. Els plans directors urbanístics poden també establir vinculacions supramunicipals entre previsions d'aprofitament urbanístic i peces de sòl significatives del sistema d'espais oberts per tal de facilitar-ne la cessió gratuïta, si fos d'interès la seva incorporació al domini o patrimoni públic.

4. Els plans directors urbanístics que abordin l'ordenació del sistema d'assentaments han d'avaluar la mobilitat generada per les noves planificacions i la seva incidència sobre les xarxes generals de transport. Aquesta avaluació s'ha de fer mitjançant un estudi de mobilitat generada, que ha d'elaborar unes disposicions normatives amb l'objecte d'establir les determinacions que, basant-se en la nova mobilitat generada per persones i mercaderies, permetin la seva gestió sostenible.

Article 3.30*Condicions generals d'ordre ambiental al desenvolupament urbanístic*

1. El Pla proposa pautes per a la millor disposició espacial dels increments d'habitatges, activitats econòmiques i equipaments motivats per unes dinàmiques de creixement econòmic que tenen causes independents del planejament territorial per bé que aquest tracta de preveure'n i dimensionar-ne les conseqüències físiques en el territori.

2. En absència de determinacions específiques per àmbits territorials respecte als llindars de diverses variables ambientals que no haurien de sobrepassar-se per assegurar el desenvolupament sostenible del territori, els desenvolupaments urbanístics que les estratègies proposades pel Pla fan possibles han de garantir la seva idoneïtat ambiental mitjançant els processos d'avaluació ambiental establerts per la legislació vigent.

3. Quan, d'acord amb les polítiques de racionalització del consum i la producció dels vectors ambientals –energia, aigua, residus i contaminants– que es consideri oportú adoptar, un document sectorial aprovat pel Govern de la Generalitat estableixi mesures de les quals es derivin limitacions concretes a l'increment d'habitants o d'activitats econòmiques en l'àmbit territorial del Pla, s'ha de procedir a l'adaptació d'aquest pla a les limitacions establertes i, mitjançant els instruments adients, es procedirà a adaptar-hi el planejament urbanístic.

4. En general, el planejament urbanístic que es desenvolupi en el marc del Pla ha d'adoptar els objectius, criteris i indicadors ambientals del Pla. Així mateix, en els nous creixements i en les operacions de transformació urbana quantitativament rellevants, ha d'establir mesures d'ecoeficiència per a l'edificació, garantir la qualitat paisatgística dels desenvolupaments urbanístics, preveure millores en l'eficiència energètica dels sistemes urbans, propiciar una major autosuficiència energètica de les seves activitats, i adoptar mesures per a reduir els consums d'aigua i els efectes d'impermeabilització i de contaminació en temps de pluja.

Per assegurar una millora de la qualitat atmosfèrica les característiques de l'ordenació han de facilitar la reducció de la concentració dels contaminants per sota dels nivells establerts per la legislació vigent, amb especial atenció a les mesures destinades a reduir les concentracions d'òxids de nitrogen (NOx) i partícules (PM10 i PM2,5, entre d'altres).

En tot cas, els nous desenvolupaments urbanístics o les transformacions urbanes quantitativament significatives han de tenir uns estàndards elevats pel que fa al tractament dels vectors ambientals esmentades.

5. Les propostes relacionades amb la mobilitat consideraran els següents objectius:

a) Moderar el consum de sòl per a infraestructures de mobilitat, evitant duplicitats i infraestructures innecessàries.

b) Afavorir modes de transport més eficient, mitjançant l'objectiu de facilitar el transport públic, la bicicleta i la marxa a peu enfront del vehicle privat.

c) No superar la capacitat de càrrega en relació amb la contaminació atmosfèrica a les zones sensibles, amb els criteris assenyalats al punt anterior.

6. Pel que fa al cicle de l'aigua i la gestió dels residus, sens perjudici de la legislació sectorial i de les determinacions que l'òrgan ambiental pugui establir en el procés d'avaluació ambiental del planejament urbanístic, es tindran en compte les directrius ambientals per al planejament urbanístic recollides a la Memòria ambiental del Pla.

7. En general, el desenvolupament de les estratègies associades al sistema d'assentaments resta condicionat a l'execució prèvia o simultània de les infraestructures necessàries per atendre les necessitats d'accessibilitat, abastament d'aigua, subministrament energètic, sanejament d'aigües residuals i tractament de residus que es generin.

TÍTOL IV

Sistema d'infraestructures de mobilitat

Article 4.1

Objecte

Mitjançant el sistema d'infraestructures de mobilitat, que comprèn la xarxa viària, la xarxa ferroviària i altres d'infraestructures fixes i també el sistema lo-

gístic i els intercanviadors nodals associats als anteriors, el Pla estableix la xarxa de connectivitat física –de persones i mercaderies– que permet un funcionament integrat de l'espai metropolità, tant pel que fa a l'àmbit del Pla com als diversos àmbits territorials d'escala superior en què aquest s'insereix.

Article 4.2

Finalitat de les determinacions

1. Sens perjudici de la necessària coherència amb el planejament sectorial corresponent, la inclusió de determinacions per al sistema d'infraestructures de mobilitat en el Pla té les següents finalitats:

- a) Contribuir a estructurar espacialment els sistemes d'assentaments urbans.
- b) Assegurar uns nivells de connectivitat adequats a les previsions de desenvolupament dels assentaments urbans, amb especial atenció als àmbits de reforçament nodal metropolità, tal com es determina a l'article 3.14.
- c) Vincular l'accessibilitat als usos del sòl que es prevegin en el territori, especialment pel que fa a l'activitat econòmica, tal com es determina a l'article 3.25.
- d) Completar les xarxes bàsiques establertes en els plans sectorials amb altres traçats de menor rang que siguin rellevants a l'escala del Pla.
- e) Definir les condicions dels elements d'infraestructura que siguin funcionalment i espacialment significatius en l'àmbit del Pla.
- f) Propiciar un bon ajustament dels traçats a les condicions de la matriu biofísica del territori i minimitzar l'efecte barrera de les infraestructures lineals moderant el consum de sòl per infraestructures de mobilitat, i evitant duplicitats innecessàries.
- g) Establir les prioritats d'actuació en infraestructures en l'àmbit del Pla, les quals han de ser concretades amb major nivell de detall a partir dels plans i programes elaborats pels organismes responsables de la gestió d'infraestructures de transport de la regió metropolitana de Barcelona.
- h) Assenyalar possibles opcions de desenvolupament de les infraestructures de transport a llarg termini.
- i) Potenciar el canvi modal en favor dels modes de transport més sostenibles, vianants, bicicletes i transport públic.
- j) Promoure l'estalvi d'infraestructures de manera que s'evitin les redundàncies i s'opti, en cada cas, per les solucions i els modes de transport més eficients i viables.

2. Aquests objectius tenen el rang de principis rectors i han d'informar, en absència de determinacions normatives més específiques, de la presa de decisions en els planejaments urbanístics, de les infraestructures i del medi ambient.

Article 4.3

Determinacions gràfiques del sistema d'infraestructures

Els plànols d'infraestructures de mobilitat són els elements que determinen gràficament les xarxes viària i ferroviària del Pla, i distingeixen:

La tipologia dels elements de la xarxa viària, que es determina d'acord amb el que estableix l'article 4.4;

La tipologia dels elements de la xarxa d'infraestructures ferroviàries i de transport públic, que es determina d'acord amb el que estableixen els articles 4.5 i 4.6;

Les actuacions de desenvolupament dels elements de la xarxa, que es determina d'acord amb el que estableixen els articles 4.7, 4.8, 4.9 i 4.10.

Article 4.4

Tipologies de la xarxa viària

Sense perjudici de les tipologies corresponents als plans sectorials d'infraestructures de mobilitat i de la titularitat de les vies, el Pla territorial, des de la perspectiva funcional i geogràfica que proporciona el seu àmbit espacial, adopta les tipologies següents per a la definició de les propostes de xarxa viària:

1. Autopistes i autovies existents. Són les vies amb una funció estructurant primària que tenen característiques d'autovia o autopista i el Pla les recull pel fet de tractar-se de vies existents.

2. Vies estructurants primàries. Són les vies que tenen un paper estructurant de primer ordre en l'àmbit del Pla. Aquestes vies, si es justifica en els plans sectorials i en els projectes de traçat, poden tenir categoria d'autovia, però poden tenir altres tipologies, com ara vies de dues calçades amb enllaços a nivell o vies d'una calçada, especialment en aquells corredors on ja existeixi una autopista o autovia.

3. Vies estructurants secundàries. Són les que tenen un paper estructurant a escala comarcal. Aquestes vies tenen secció variable adaptada a les característiques específiques de cada tram i han de ser no segregades i amb enllaços a nivell si no hi ha raons de seguretat que ho desaconsellin.

4. Vies estructurants suburbanes. Són les més pròpies dels àmbits metropolitans, vertebrats sistemes urbans plurimunicipals i tenen, per tant, nombroses connexions amb la xarxa local d'aquests sistemes. Unes tenen el rang de vies estructurants primàries i altres de vies estructurants secundàries, però discorren majoritàriament per entorns urbanitzats, la qual cosa condiona les seves característiques tècniques. La secció pot ser variable –nombre de carrils, tronc central segregat o no, existència de laterals i altres elements significatius– d'acord amb les condicions físiques i els requeriments de l'entorn. Aquestes vies, quan travessen àrees urbanes, requereixen d'unes mesures d'integració ambiental específiques que les facin compatibles amb el caràcter d'aquestes.

5. Vies integrades. Són vies amb un paper estructurant bàsicament local i de connexió amb les vies de rang superior. Tenen un grau d'integració elevat amb la topografia i les activitats del territori. Comprenen la major part de les que es poden denominar locals o paisatgístiques. Són majoritàriament vies d'una calçada no segregades. Per sota d'aquesta categoria es troben la resta de vies locals, les vies específiques per a ciclistes i aquelles més específicament pròpies del medi rural, com els camins agrícoles, pistes forestals i vies pecuàries.

Article 4.5

Tipologies de la xarxa d'infraestructures ferroviàries i de transport públic

Sens perjudici de les tipologies corresponents als plans sectorials d'infraestructures de mobilitat i de la titularitat de les vies, el Pla territorial, des de la perspectiva funcional i geogràfica que proporciona el seu àmbit espacial, adopta les tipologies següents per a la definició de les propostes de xarxa ferroviària:

1. Xarxa d'altres prestacions. Aquesta xarxa està formada per línies d'ample UIC amb unes característiques de traçat que permeten assolir altes velocitats. A la regió metropolitana de Barcelona està integrada per la línia d'alta velocitat Madrid-Barcelona-frontera francesa, i la connexió amb la línia transversal ferroviària. La primera d'aquestes línies disposa d'uns trams dissenyats només per a passatgers i d'altres de mixtes per a passatgers i mercaderies. La línia transversal, en canvi, està totalment dissenyada per a un trànsit mixt de viatgers i mercaderies.

2. Xarxa exclusiva de mercaderies. Aquesta categoria comprèn els trams de la xarxa de ferrocarril dedicats exclusivament al transport de mercaderies i inclou trams de diferents amplituds. La xarxa de transport de mercaderies es completa amb els trams de la xarxa ferroviària d'altres prestacions i de rodalia que admeten trànsit mixt de viatgers i mercaderies.

3. Xarxa de rodalia. Xarxa de ferrocarril de viatgers d'ample ibèric. Aquesta xarxa també comunica la regió amb els territoris veïns, i en alguns casos ha de compatibilitzar el servei de rodalia amb serveis regionals i trànsit de mercaderies.

4. Xarxa d'FGC. La xarxa de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) està formada per dues xarxes, la Llobregat-Anoia, d'ample mètric, i la Barcelona-Vallès, d'ample UIC. Aquestes línies ofereixen un servei de ferrocarril suburbà que es troba a mig camí entre el servei de rodalia i el de metro.

5. Xarxa de tren-tramvia. És la xarxa de ferrocarril lleuger que uneix diferents sistemes urbans i que es pot connectar amb la xarxa ferroviària principal.

6. Xarxa de metro. És la xarxa de ferrocarril metropolitana que dona servei a Barcelona i el seu continu urbà més immediat (bàsicament, els municipis que formen l'Entitat del Transport Metropolità). Aquesta xarxa inclou els serveis L6, L7 i L8 sobre la xarxa d'FGC.

7. Xarxa de tramvia i plataformes reservades per a autobús. Les propostes incloses en aquesta categoria vertebren sistemes urbans plurimunicipals o uneixen sistemes urbans propers. Altres propostes d'àmbit més local no incloses en el Pla es poden implantar a través d'altres instruments de planificació de major detall. Aquestes línies poden ser de tramvia, d'autobús amb plataforma reservada o dels dos modes combinats. La definició del mode final s'ha de realitzar en funció dels nivells de demanda i la rendibilitat social que s'obtinguin en les seves anàlisis de viabilitat.

8. Plataformes BUS-VAO. Plataformes segregades sobre vies d'alta capacitat existents específiques per al transport col·lectiu i, en alguns casos, per a vehicles d'alta ocupació.

Article 4.6

Àrees per al transport de mercaderies

1. El Pla defineix la localització de plataformes d'intercanvi carretera-ferrocarril de mercaderies, sens perjudici que n'hi pugui haver d'altres. Aquestes plataformes s'han de situar sobre els eixos de la xarxa de mercaderies i amb connexió directa a la xarxa viària bàsica.

2. Aquestes àrees han de desenvolupar funcions logístiques per a l'àmbit dels seus entorns territorials.

Article 4.7

Desenvolupament de les propostes del sistema d'infraestructures

1. Les actuacions que el Pla considera són:

Nou traçat, en què el Pla adopta diferents nivells de concreció en funció del seu grau de definició projectual i altres circumstàncies concurrents:

Trams amb algun nivell de projecte: la representació gràfica pretén expressar amb la màxima precisió possible la planta del traçat projectat.

Trams sense projecte: la representació gràfica és indicativa i cal entendre que el projecte podrà introduir variacions significatives sempre que siguin justificades.

Trams sense projecte amb representació gràfica esquemàtica: és el cas d'aquelles variants viàries de caràcter local o intermunicipal de curt abast i de les línies de tramvia o plataformes reservades per a autobús.

Corredors amb indicació esquemàtica de la conveniència de la infraestructura o de necessitat de millora de la connexió. El Pla els assenyala en aquells casos en què no hi hagi prou elements de coneixement per a prendre una decisió positiva o negativa respecte a un nou tram viari o ferroviari.

Condicionament i millora, que comprèn la millora de la secció o la millora del traçat d'una infraestructura existent.

Manteniment, que afecta la resta de xarxa viària i ferroviària no inclosa en les actuacions anteriors.

2. Les actuacions d'execució d'infraestructura viària i ferroviària i de les altres infraestructures de mobilitat que han de materialitzar les propostes i previsions del Pla s'han de desenvolupar d'acord amb les següents prescripcions:

a) Les característiques específiques de la via han de ser concretades als plans sectorials i als projectes de traçat que elaborin les administracions competents, d'acord amb la legislació aplicable i amb les determinacions que estableix aquest Pla territorial. En aquells casos en què el Pla defineix gràficament un traçat viari, l'estudi informatiu del tram ha de considerar-lo com una de les alternatives d'estudi, i en cas d'elecció d'una alternativa diferent, cal que aquesta es justifiqui també en termes d'estructura i integració territorial.

b) El planejament urbanístic general, i si s'escau, els plans especials urbanístics, han d'especificar les condicions d'inserció de les vies en l'entorn urbà. En aquells trams no executats i sense estudi informatiu o projecte de traçat, el planejament urbanístic ha de recollir la traça proposada pel Pla territorial sense perjudici dels ajustaments motivats per la implicació espacial de la via amb l'àrea urbana o amb la seva extensió, i de les especificacions que assenyali l'administració sectorial competent.

c) El Pla territorial assenyala les infraestructures que s'han d'anar executant en consonància amb el procés real de desenvolupament del territori. En tot cas, atesa la fonamentació dels nous traçats en els invariants físics dels sistemes d'assentaments i d'espais oberts que propugna el Pla, aquests poden mantenir el seu sentit com a previsions de futur, encara que no siguin executats dins l'horitzó temporal de 2026, sense perjudici de la possibilitat d'ajustaments o modificacions en funció de noves circumstàncies i mitjançant els procediments adequats.

d) Les actuacions que es refereixen a infraestructures que han estat objecte de concessió s'han d'executar una vegada hagi finalitzat l'esmentada concessió, sense perjudici de possibles acords de l'administració competent amb l'empresa concessionària que en facilités una execució avançada.

e) Les actuacions en l'àmbit de la regió metropolitana de Barcelona que han estat recollides a l'annex 1 deixen d'estar subjectes al procés d'avaluació ambiental estratègica que establia el PITC. Tot i això, el Pla determina la introducció de certs aspectes de caràcter estratègic a analitzar en la fase inicial de l'Avaluació d'Impacte Ambiental per a les següents actuacions d'infraestructures:

A) Actuacions en infraestructures no considerades prioritàries pel procés d'avaluació ambiental del Pla, segons s'estableix a l'apartat 5.1.1 de la Memòria ambiental, a excepció de les que es detallen en l'apartat B):

Oportunitat de canvi modal en funció de diverses hipòtesis de gestió i/o serveis.

Establiment de la prioritat d'execució enfront d'altres situacions, la qual podrà avançar o retardar la seva programació.

Establiment de les actuacions complementàries sobre el sistema d'infraestructures i d'espais oberts.

Definició de les característiques tècniques com secció tipus, enllaços i connexions, estacions o punts de pas.

B) Actuacions en infraestructures considerades com a trams sense projecte amb representació gràfica esquemàtica i corredors amb indicació esquemàtica (segons la definició del punt 1 d'aquest article). A més dels aspectes a tractar especificats a l'apartat A):

Avaluació de la conveniència.

f) Les actuacions de trams viaris que coincideixin amb la xarxa principal de carrils bicicleta de la regió metropolitana, a concretar amb el corresponent planejament sectorial, han de desenvolupar conjuntament ambdues xarxes. Les característiques específiques de la xarxa de bicicletes es concretaran amb el mateix nivell de determinació que es faci per a la xarxa viària en el document de planificació de què es tracti.

3. Els projectes que concretin les actuacions considerades ambientalment prioritàries, establertes a l'apartat 5.1.1 de la Memòria ambiental, han de complir de manera obligatòria els condicionants establerts per a cada una d'aquelles. En cas contrari, l'actuació deixarà de ser considerada ambientalment prioritària.

Article 4.8

Implantacions d'infraestructures viàries complementàries d'eixos viaris existents

1. El Pla recull un conjunt d'actuacions viàries en corredors servits per autopistes que tenen per objecte la correcció dels efectes del peatge sobre la funcionalitat de la resta de vies, incrementar la capacitat en aquell corredor o segregat els trànsits locals dels de pas en aquestes vies. Aquestes actuacions són:

Via complementària de la C-32 al llarg de tota la comarca del Maresme;
Via complementària de la C-32 entre Sitges i Cubelles, i la seva continuació;
Millora de la C-35 entre la Roca del Vallès i la comarca de la Selva (via complementària de l'AP-7);

A-7 entre l'Alt i el Baix Penedès (via complementària de l'AP-7);

En aquests corredors el Pla estableix una sèrie de condicions d'implantació per tal de minimitzar l'ocupació de sòl i la fragmentació del territori, i poder garantir la funcionalitat dels desplaçaments locals i del transport públic:

Les solucions d'implantació poden ser de tres tipus diferents i combinables per trams:

- a) Noves vies de caràcter complementari al de l'autopista;
- b) Ampliacions de capacitat i/o connectivitat de les autopistes existents;
- c) Aplicació de mesures de gestió sobre els peatges en la línia establerta en el Pacte Nacional d'Infraestructures 2009, per tal de "definir i aplicar una nova política de peatges que els consideri com a elements reguladors de la mobilitat i de millora ambiental".

En cas de duplicacions viàries, la nova via ha de tenir unes característiques tècniques diferents a les de la via principal per poder realitzar funcions complementàries a la de la via existent, especialment pel que fa a la connectivitat local o la implantació de transport públic.

La solució a establir en cada cas ha d'optimitzar els aspectes relatius al servei i la cohesió territorial (accessibilitat al màxim volum de població i activitat), l'eficiència i funcionalitat, la minimització de l'impacte ambiental i el menor cost econòmic. Altres trams d'actuacions viàries que responguin a aquesta problemàtica poden tenir el mateix tractament.

Article 4.9

Condicions generals per a la implantació de noves infraestructures i per a l'ampliació de les existents

1. A més de complir les especificacions concretes que el Pla estableix, els projectes d'implantació de noves infraestructures o d'ampliació de les existents observaran, amb caràcter general, la condició de potenciar els seus efectes positius i de minimitzar el seu impacte. També s'hauran d'aplicar mesures correctores en aquelles infraestructures existents que suposen impactes negatius rellevants al seu entorn. En particular pel que fa a:

- a) Els efectes negatius a les àrees urbanes i, molt especialment, en els seus àmbits d'extensió futura;
- b) L'afectació de terrenys d'espais naturals protegits o altres de valor natural o agrícola i del patrimoni cultural;
- c) L'afectació sobre l'estructura de les parcel·les i les explotacions agràries, en termes d'activitat productiva, i sobre les infraestructures necessàries per desenvolupar l'activitat agropecuària.
- d) El trossejament de les planes i peces de sòl morfològicament rellevants;
- e) La necessitat de desmunts i terraplens, mitjançant una suficient adaptació de les rasants als terrenys i, si és el cas, la construcció de trams en viaducte o túnel;
- f) L'efecte barrera, procurant la continuïtat de la xarxa de camins i adoptant criteris de manteniment de la connectivitat ecològica en la concepció, el disseny, la redacció de projectes i l'execució, especialment en aquells trams que recorren per sòl no urbanitzable de protecció especial, disposant-hi els passos de fauna necessaris en funció de l'interès dels hàbitats de l'entorn;
- g) Els efectes negatius sobre el cicle hidrològic i l'erosió del sòl, per al qual s'atendran les determinacions de l'autoritat competent en matèria d'aigua;
- h) La intrusió visual com a elements negatius en el paisatge preexistent.
- i) La minimització de l'impacte dels contaminants que afecten la qualitat de l'aire (NO_x, PM₁₀, PM_{2,5} entre d'altres), especialment a les zones que superen els llindars establerts per la legislació vigent.

2. En aquelles carreteres, com les “vies integrades”, en les quals la situació prèvia és de notable satisfacció d'aquestes condicions, s'ha de tenir especial cura d'assegurar la pervivència de les seves qualitats en aquest sentit.

3. Pel que fa a les infraestructures de mobilitat i transport existents i per tal d'evitar la fragmentació dels espais de valor natural que algunes travessen, es considera un objectiu derivat del Pla la identificació de tots els punts conflictius existents en l'actualitat per procedir-ne a la progressiva permeabilització.

En general, els projectes d'implantació de noves infraestructures o d'ampliació de les existents que interfereixin amb connectors biològics i corredors fluvials garantirán el manteniment de la seva integritat física i funcionalitat ecològica, i avaluarán el seu grau de fragmentació i les possibilitats de millora dels punts conflictius de la xarxa existent. A tal efecte, s'estudiarán els possibles impactes acumulatius i sinèrgics negatius, considerant les vies existents i les previstes dins el mateix àmbit d'influència, així com la possible existència d'altres elements amb efecte barrera. En aquests casos, caldrà establir solucions conjuntes de permeabilització de les vies.

4. Per tal d'optimitzar la funcionalitat de les infraestructures i minimitzar-ne l'impacte ambiental, el Pla assenyala la realització d'estudis específics per a una sèrie de corredors on concorren infraestructures viàries i ferroviàries de nova implantació, així com l'estudi dins del PDU per a aquelles infraestructures localitzades en un àmbit de PDU que tingui entre els seus continguts el tractament de la seva implantació. Al títol V assenyala aquests estudis i PDU.

5. En els projectes d'implantació d'infraestructures ferroviàries s'ha d'integrar l'accés a aquesta xarxa amb altres modes de transport per potenciar la intermodalitat.

Article 4.10

Millores ambientals sobre les infraestructures viàries existents

1. En medi urbà s'han d'aplicar mesures per tal de minimitzar l'impacte de les vies d'alta capacitat que hi transcorren, principalment sobre algunes de les autopistes ja construïdes (C-31 entre Sant Adrià i Badalona, C-58 entre Ripollet i Cerdanyola, AP-7 a Montmeló i Martorell, A-2 entre Martorell i Abrera i B-23 a Esplugues) bé actuant sobre la secció de la via, els seus elements d'entorn o sobre el seu traçat.

2. En medi natural s'han de proposar solucions per tal de permeabilitzar, com a mínim, les infraestructures preexistents localitzades en els espais connectors que apareixen als plànols 1.2 i 1.3 i a l'article 2.23 d'aquestes Normes.

Article 4.11

Xarxa viària suburbana, intermèdia i capil·lar

1. Les vies que s'assenyalen als apartats 3, 4 i 5 de l'article 4.4 constitueixen una xarxa amb uns requeriments de mobilitat més complexos que la xarxa de vies ràpides i d'alta capacitat. En aquesta xarxa han de ser compatibles les rutes d'autobús, ciclistes i vianants amb el vehicle privat. Cal integrar en el projecte d'aquestes vies criteris de disseny apropiats per respectar i afavorir l'ús d'aquests modes de transport sostenible.

2. Mitjançant plans especials i projectes específics pot completar-se la xarxa capil·lar existent amb nous itineraris territorialment significatius d'interès turístic o de lleure per a vianants, bicicletes, cavalls i modes similars.

3. El desenvolupament d'una xarxa per a bicicletes, en especial a les àrees més planes de la regió, d'acord amb la línia estratègica 1 del Pla estratègic de la bicicleta de Catalunya, és un objectiu coherent amb les propostes d'aquest Pla territorial. Amb aquesta finalitat, el Pla recomana l'elaboració, de manera articulada amb el “Pla Director de Mobilitat de la regió metropolitana de Barcelona”, de plans especials d'itineraris i carrils bici a preservar, millorar i crear en l'àmbit metropolità, entre d'altres, als àmbits centrals dels plans directores urbanístics determinats al títol V d'aquestes normes.

Article 4.12

Gestió de la xarxa de camins

1. La xarxa de camins públics és un element estructural de la realitat del territori, un valor sociocultural i un actiu econòmic. En aquest sentit, es recomana l'articulació d'un marc legal i d'instruments de gestió adequats que garanteixi la seva preservació davant el desenvolupament urbanístic i la implantació de noves infraestructures, i la seva posada en valor. Aquest marc ha de donar compliment a la disposició final quarta del Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de carreteres.

2. El planejament urbanístic municipal, en la definició dels sistemes, ha de tenir en compte l'inventari de camins exigible d'acord amb la legislació de règim local i establir-ne les mesures de protecció i de gestió oportunes. En cas que l'inventari no existeixi, hauria de realitzar-se com a part integrant dels treballs de base del planejament urbanístic. La Generalitat de Catalunya, en compliment de la Llei 3/1995, de 23 de març, de vies pecuàries, ha de desenvolupar els treballs de classificació d'aquests camins en tots els municipis per tal que els plans d'ordenació urbanística municipal puguin incorporar i preservar aquesta xarxa de domini públic.

3. Són objecte d'especial protecció, i per tant s'han de conservar, els elements que integren les dues principals xarxes de camins públics: els camins ramaders, que són de titularitat de la Generalitat de Catalunya, i els camins i vies rurals –antics camins rals– que són de titularitat municipal. El planejament i la gestió municipal, igualment, han de garantir la funcionalitat dels camins que integren la resta de la xarxa de titularitat o ús públic, és a dir, el viari històric i d'interès patrimonial, el que presta servei al sector agrícola i la gestió del territori i el que pot ser valoritzat en clau turística o d'accés al medi natural, el que garanteix l'accessibilitat territorial dels serveis d'emergència i d'altres.

4. L'avaluació ambiental del planejament urbanístic i dels projectes d'infraestructures ha d'incorporar, entre els seus objectius, el de conservació i integritat funcional dels camins. En els encreuaments d'aquestes vies amb línies ferroviàries o carreteres, s'han d'habilitar suficients passos al mateix o diferent nivell que garanteixin el trànsit en condicions acceptables per a les persones, els ramats i els vehicles agrícoles. És un objectiu del planejament territorial garantir la continuïtat dels traçats i dels usos d'aquestes vies.

5. Quan per raons d'ordenació urbanística o en el desenvolupament de polítiques sectorials s'hagi d'alterar de manera suficientment justificada la xarxa de camins públics o d'ús públic, i no sigui possible el manteniment i la integració del camí en la nova ordenació, els trams desafectats han de ser compensats mitjançant l'afectació de nous trams de condicions i funcionalitat similars.

Article 4.13

Reserves per a les infraestructures en el planejament urbanístic

1. Correspon al planejament urbanístic, sigui POUM o PDU, fixar les reserves necessàries per a les infraestructures, especialment en aquells PDU específics per a l'establiment de reserves o els que tinguin aquesta finalitat entre les seues objectius.

2. El planejament urbanístic ha d'incorporar les reserves per fer efectius els elements de xarxa viària i ferroviària proposats pel Pla. En cas de no existir projectes aprovats d'una infraestructura s'incorporarà el traçat indicatiu recollit al PTMB. La seva definició a escala més concreta pot incorporar variacions a aquest traçat que han de ser convenientment justificades.

3. Els estudis informatius han de ser coherents amb les xarxes proposades al Pla que, tal com diu el PITC, és el document que concreta les seves determinacions a l'àmbit metropolità de Barcelona i al qual se subordinen. En conseqüència, les reserves de sòl i les propostes es modificaran amb el planejament urbanístic per adaptar-se a les determinacions del PTMB.

4. Els estudis informatius han de ser coherents amb les xarxes proposades al Pla que, tal com diu el PITC, és el document que concreta les seves determinacions a l'àmbit metropolità de Barcelona i al qual se subordinen. En la mesura en què els estudis informatius i les figures de planejament urbanístic concretin i justifiquin les xarxes especificades pel Pla, el planejament urbanístic ha d'eliminar les reserves no considerades per aquests estudis i figures de planejament específics.

Article 4.14

Priorització de les actuacions

1. La implantació de les noves infraestructures de mobilitat i les millores en la gestió de les existents han d'estar coordinades amb la implantació dels assentaments en el territori per assolir una mobilitat òptima evitant etapes transitòries que generin impactes negatius sobre la mobilitat i el medi ambient.

2. L'administració competent és l'encarregada d'establir la programació de les propostes, i garantir un ajustament a les prioritats fixades pel Pla.

3. L'annex 1 d'aquestes normes recull el llistat i prioritització de totes les actuacions viàries, ferroviàries i de transport públic. Aquesta prioritització es complementa amb la prioritització ambiental recollida a l'apartat 5.1.1 de la Memòria ambiental del Pla.

TÍTOL V

Instruments de gestió supramunicipal

Article 5.1

Àmbits de cooperació municipal

1. La regió metropolitana de Barcelona, per la seva entitat poblacional, la naturalesa complexa dels seus sistemes urbans i la voluntat de cooperació municipal present des de fa dècades, presenta nombrosos àmbits de cooperació municipal, alguns ja constituïts, amb una llarga tradició de prestació i gestió de serveis compartits.

2. Una característica dels àmbits de gestió supramunicipal a la regió metropolitana de Barcelona és la seva geometria variable, tant pel que fa als àmbits territorials de cooperació com per la seva temàtica sectorial. Per aquest motiu, el Pla no assenyalava nous àmbits de cooperació municipal llevat d'aquells necessaris per al desenvolupament del planejament urbanístic supramunicipal que ha de desplegar aquest Pla territorial. Els criteris per a l'establiment d'aquests àmbits s'especifiquen a l'article 5.2 d'aquestes normes.

3. L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) és una realitat consolidada i reconeguda per la legislació, d'important dimensió i complexitat urbana, que ha evolucionat de manera coordinada amb figures de planejament urbanístic supramunicipal, per la qual cosa i en desenvolupament d'aquest Pla en el seu àmbit territorial s'ha de formular el corresponent planejament urbanístic també d'àmbit supramunicipal.

Article 5.2

Planejament urbanístic supramunicipal

Per a la definició de continguts d'ordenació urbanística de caràcter supramunicipal que requereixen major detall per a assegurar la coherència espacial dels plans d'ordenació urbanística municipal, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques promou la formulació de plans directores urbanístics (PDU) i plans especials en aquells àmbits plurimunicipals on es consideri convenient, sens perjudici d'altres procediments que siguin determinats per la legislació. En tot cas, el Pla estableix la formulació dels plans directores urbanístics amb els àmbits territorials i les condicions i propòsits de formulació que es detallin més endavant.

El PDU de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) també pot ser formulat per iniciativa de les administracions locals plurimunicipals de caràcter associatiu

o creades per llei, en la forma prevista a l'article 74 del Text refós de la Llei d'urbanisme aprovada segons Decret legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, i l'article 107.3 del Reglament d'Urbanisme, aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol.

Els criteris de delimitació dels plans directores urbanístics que a continuació s'exposen no exclouen la possibilitat que determinats municipis puguin quedar inclosos en més d'un àmbit territorial de PDU.

En cas de formulació i tramitació d'un POUM plurimunicipal que incorpori els criteris de delimitació d'àmbit territorial i els propòsits assenyalats per al corresponent PDU no és necessària la formulació d'aquest últim.

Els plans directores urbanístics que desenvolupin aquest Pla, a més de les corresponents regulacions normatives i ordenacions físiques, han d'establir les condicions de programació de les actuacions plantejades en ordre a un desenvolupament sostenible del seu territori.

1. PDU de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB).

Aquest pla director ha d'establir les seves determinacions sobre els tres sistemes objecte d'aquest Pla: espais oberts, assentaments urbans i infraestructures de mobilitat. Aquest PDU ha d'incloure, dins del seu àmbit territorial, com a mínim, els termes dels municipis de les entitats metropolitanes creades a la Llei 7/1987, de 4 d'abril, i de la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. En cas que el Parlament de Catalunya aprovi la creació d'una entitat metropolitana de Barcelona, l'àmbit territorial del PDU ha de coincidir amb l'àmbit d'aquesta entitat. El PDU ha d'ésser l'instrument urbanístic previ de revisió i adaptació del planejament urbanístic vigent a les prescripcions d'aquest Pla territorial.

El PDU ha d'establir el marc d'adaptació del planejament general metropolità vigent amb la formulació d'un text únic per a aquest àmbit per tal d'homogeneïtzar i d'harmonitzar el seu contingut.

A. En aquest àmbit són especialment importants les oportunitats d'intervenció sobre àrees urbanes en transformació, una part de les quals pot tenir un caràcter estratègic per al conjunt de la regió metropolitana.

B. Pel que fa al sistema d'espais oberts, s'han de definir i regular amb la precisió necessària els espais de transició entre els sòls urbans i els espais naturals o agrícoles, i s'han de definir els espais de valor connector d'acord amb els criteris mediambientals o paisatgístics, així com els mecanismes de gestió adequats per tal de resoldre els conflictes de delimitació.

C. Les centralitats urbanes s'han de desenvolupar tenint en compte les pròpies del sistema urbà policèntric que configura l'àrea metropolitana, més les noves àrees de centralitat a definir amb les opcions estratègiques de transformació i extensió urbana.

D. El pla director ha de definir els llindars de densitats, intensitats i estàndards per a cada part del territori a desenvolupar pel planejament urbanístic metropolità. També podrà fixar normes urbanístiques comunes.

E. Pel que fa a les àrees industrials el pla director ha de concretar i desenvolupar especialment les estratègies corresponents a les àrees especialitzades industrials a transformar (article 3.12) i a les àrees especialitzades industrials a consolidar i equipar (article 3.13), tot tenint present el caràcter estratègic del teixit industrial metropolità.

F. L'establiment d'àrees amb un notable contingut terciari, comercial i d'oficines s'ha de plantejar sobre les operacions de renovació i/o extensió urbana amb una dotació suficient de transport públic d'alta capacitat segons les pautes establertes a l'article 3.25.

G. Tot tenint present que en conjunt aquesta és una àrea força equilibrada, pel que fa a la relació entre població ocupada resident i llocs de treball localitzats, el pla director amb les seves propostes d'ordenació, definició d'usos i intensitats ha d'aprofundir en el seu manteniment i millora dins de l'àmbit global i en els subàmbits que a l'efecte defineixi.

H. El pla director ha de desenvolupar les estratègies dels conjunts d'àrees especi-

alitzades residencials a reestructurar especialment a la comarca del Baix Llobregat, als vessants de la serra de l'Ordal.

I. Pel que fa al sistema viari, el pla director ha de definir i regular el desenvolupament de les vies metropolitanes amb continuïtat en el territori que aporten connexió i suport intermunicipal d'escala més local no tractades en aquest Pla territorial.

J. Pel que fa a les àrees funcionals estratègiques, el PDU de l'Àrea Metropolitana de Barcelona ha de localitzar les existents i assenyalar noves reserves per a la seva ampliació o l'establiment de noves i regular els usos a mantenir, transformar o implantar de nou, d'acord amb el que estableix l'article 3.7 d'aquestes normes.

K. El PDU pot contenir determinacions urbanístiques directament aplicables que no precisin d'altres planejaments de desenvolupament i determinacions per a ser desenvolupades mitjançant planejament derivat, d'acord amb l'article 63.2 del Reglament d'Urbanisme, aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol.

2. Plans directors urbanístics del Maresme.

Per als municipis de la comarca del Maresme s'han de desplegar els plans directors urbanístics en nombre i abast territorial suficients per tal de coordinar el planejament urbanístic municipal en aquells aspectes que tenen unes clares implicacions supramunicipals. Aquests plans directors urbanístics es plantegen com a conjunt coordinat de planificació urbanística i han de posar la seva atenció en la determinació i concreció de les següents línies de projectes i actuacions comuns:

A. A la muntanya. S'ha de desenvolupar la continuïtat entre els espais naturals existents: Conreria, Sant Mateu, Céllecs i Montnegre, Corredor, amb les operacions d'ordenació, fixació de projectes i normes concretes per tal de fer possible una gestió unificada dels espais naturals i agrícoles corresponents.

B. Litoral. S'ha de posar especial atenció al tractament conjunt dels diferents trams de la façana marítima urbana i agrícola de la comarca del Maresme un cop alliberada de les servituds infraestructurals (N-II i ferrocarril), tal com el Pla territorial estableix, potenciant una millora de la connectivitat ecològica cap al mar.

C. Vores urbanes. S'han de desenvolupar les ordenacions d'acabament de la ciutat i espais de transició a la muntanya, a la plana agrícola i al litoral amb la localització i ordenació dels diferents usos existents i a establir.

D. Infraestructures de comunicació. El pla director, entenent l'àmbit com a sistema urbà a cohesionar, i de manera coordinada amb els projectes d'infraestructures, ha de concretar les condicions dels projectes de viari comarcal complementari a l'actual autopista, accessos a les xarxes urbanes de carrers, reconversions de l'actual N-II, plataformes ferroviàries a alliberar, transport públic de proximitat, nou traçat ferroviari i especialment les determinacions urbanístiques per als projectes de les noves estacions i els seus entorns urbans.

E. "Noves centralitats". S'han de concretar les ordenacions, els usos, les intensitats i els equipaments d'interès general a localitzar, recolzats sobre la nova "accessibilitat" ferroviària que les noves estacions generin. Les àrees de nova centralitat i els sectors per desenvolupar en posicions centrals i més accessibles han de proveir dèficits de serveis i equilibrar els sistemes més desequilibrats quant a població i llocs de treball.

Per al desenvolupament i tramitació de les figures de planejament urbanístic municipals que puguin afectar els continguts de caràcter plurimunicipal que corresponen als PDU és necessària l'aprovació d'aquests.

3. PDU del sistema urbà del Garraf.

Aquest pla ha d'englobar tots els municipis de la comarca, ja que en conjunt es comporten com un sistema urbà força unitari, i ha de tractar les qüestions següents:

A. Desenvolupament d'àrees d'extensió urbana ja previstes pel planejament que requereixen certa redefinició per efecte de les noves propostes ferroviàries previstes al Pla. Aquest seria el cas d'aquells sectors de planejament que en funció de les posicions de les noves estacions ferroviàries podien admetre intensificacions de la seva urbanitat fins a convertir-se en àrees de nova centralitat, amb habitatge intensiu, activitat econòmica d'oficines i comercial, i equipaments qualificadors,

com l'Eixample Nord de Vilanova i la Geltrú i els sectors de Sant Camil i Roquetes a Sant Pere de Ribes i la plana de Sitges.

B. Ordenació de la xarxa ferroviària en coherència amb el planejament sectorial.

C. Definició física de la nova àrea de desenvolupament nodal de nivell metropolitana a desplegar a mig i llarg termini, concretant la seva localització i extensió, les relacions amb la ciutat existent, els elements estructurals de la seva ordenació, els seus continguts pel que fa a usos i intensitats i el seu desenvolupament seqüencial.

D. Les àrees de nova centralitat de segon ordre que haurien de proveir d'elements de referència urbana i equipament als teixits especialitzats de residència de baixa densitat sobre el centre urbà i la nova estació de Canyelles i a Olivella, on es pot generar un nou centre lligat a un nou sistema de transport públic d'aportació.

E. El sistema viari a escala comarcal, entesa la comarca com a sistema urbà unitari que cal cohesionar.

F. Les àrees d'activitat econòmica, especialment les àrees industrials a reestructurar i equipar.

G. La resolució de conflictes urbanístics ocasionats per la presència de concentracions d'habitatges en sòl no urbanitzable o entre possibles desenvolupaments urbanístics i espais naturals reconeguts, que es podrien resoldre amb transferències d'edificabilitat sobre les àrees d'extensió urbana abans plantejades i altres mecanismes urbanístics.

H. La matriu d'espais oberts, especialment els espais connectors que requereixen d'un tractament específic.

I. Pel que fa a les àrees funcionals estratègiques el PDU del sistema urbà del Garraf ha de localitzar les reserves necessàries per al seu possible establiment i si s'escau ha de regular els usos a implantar, d'acord amb el que estableix l'article 3.7 d'aquestes normes.

Per al desenvolupament i tramitació de les figures de planejament urbanístic municipals que puguin afectar els continguts de caràcter plurimunicipal que corresponen al PDU és necessària l'aprovació d'aquest.

El planejament urbanístic que suposi extensions urbanes per damunt de les recollides al planejament vigent a la data d'aprovació d'aquest pla territorial requereix de l'aprovació d'aquest PDU.

4. PDU de l'eix central de la plana de l'Alt Penedès.

Aquest pla director urbanístic té la finalitat de concretar i desenvolupar les prescripcions del Pla territorial al corredor central de l'Alt Penedès, on es concentren les grans infraestructures que travessen la comarca (autopista AP-7 i ferrocarrils), les ciutats de major dimensió i les principals àrees d'activitat econòmica de la plana de l'Alt Penedès.

Per tant, el pla ha d'abastar un continu territorial que permeti desenvolupar les determinacions de creixement als nuclis assenyalats, les àrees a desenvolupar i els corredors verds que permetin la connectivitat ecològica a través del corredor d'infraestructures viàries i ferroviàries.

El desenvolupament de les estratègies proposades pel Pla Territorial Metropolità ha de ser compatible amb el manteniment de l'estructura d'espais agrícoles i corredors ecològics que hi és plantejada.

Les principals qüestions a concretar pel pla director urbanístic són les següents:

A. Les noves àrees de desenvolupament urbà, concretant la seva localització i extensió, les relacions amb la ciutat existent, els elements estructurals de la seva ordenació, els seus continguts pel que fa a usos i intensitats i el seu desenvolupament seqüencial.

B. La nova centralitat comarcal de rang nodal entorn al nou intercanviador ferroviari (estació de trens regionals de Vilafranca del Penedès), tot definint els aspectes d'ordenació i continguts especialment pel que fa als usos terciaris, l'habitatge i els equipaments d'interès general.

C. Les àrees d'activitat econòmica d'interès comarcal i metropolitana a desenvolupar sobre el corredor central d'infraestructures de transport viari i ferroviari de mercaderies.

D. El sistema de connectors ecològics i paisatgístics transversals al corredor central d'infraestructures, per tal de garantir la funcionalitat ecològica i ambiental a la plana del Penedès.

E. Pel que fa a les àrees funcionals estratègiques el PDU de l'eix central de la plana de l'Alt Penedès ha de localitzar les reserves necessàries per al seu possible establiment i si s'escau ha de regular els usos a implantar, d'acord amb el que estableix l'article 3.7 d'aquestes normes.

Per al desenvolupament i tramitació de les figures de planejament urbanístic derivat que puguin afectar els continguts de caràcter plurimunicipal d'aquest PDU és necessària la seva aprovació.

Les superfícies de màxima d'extensió urbana dels nuclis de Vilafranca del Penedès, Sant Sadurní d'Anoia i Santa Margarida i els Monjos són les que estableix el Pla, regulades per l'estratègia de creixement mitjà i aquestes es poden ampliar quan sigui necessari per tal d'assolir els objectius quantitius i qualitius, que han de ser determinats pel planejament urbanístic que desenvolupa aquest Pla. A més, les determinacions resultants han de complir els següents requisits:

Les ampliacions esmentades han de comptar amb l'acord dels municipis afectats.

Per tal que aquestes ampliacions siguin efectives s'ha d'haver complert el temps o les circumstàncies establertes per a la revisió del planejament urbanístic municipal vigent i procedir-ne a la revisió.

L'acord corresponent haurà de comptar amb la participació del Consell Comarcal de l'Alt Penedès.

Les ampliacions esmentades tan sols es poden fer en el marc del planejament urbanístic plurimunicipal, com és el cas del Pla director urbanístic de l'eix central del Penedès.

Tal com diu el Pla director territorial de l'Alt Penedès.

5. Altres àmbits de coordinació a la comarca de l'Alt Penedès.

Sobre diversos àmbits de la comarca de l'Alt Penedès, el Pla ha de tractar el desenvolupament d'instruments de coordinació centrats en les següents qüestions:

Localització d'equipaments de segon nivell, per donar servei a àrees urbanes de 10.000 a 20.000 habitants, com poden ser centres d'assistència primària, instituts d'ensenyament secundari, poliesportius, biblioteques i altres.

Àrees d'activitat econòmica d'abast intermunicipal.

Sistemes de transport públic per a les relacions entre els municipis i d'aportació a les estacions ferroviàries.

Els àmbits són els següents:

A. Eix del Foix-riera de Pontons.

B. Eix de la carretera de l'Ordal.

C. Eix del riu de Bitlles-Mediona.

D. Eix Gelida-Sant Llorenç d'Hortons.

Per al desenvolupament i tramitació de les figures de planejament urbanístic municipals que puguin afectar els continguts de caràcter plurimunicipal que corresponen al PDU és necessària l'aprovació d'aquest.

6. PDU de la ròtula de Martorell i Abrera.

Aquest pla director urbanístic té la finalitat de plantejar i ordenar el desenvolupament urbà d'un territori força tensionat per la seva condició de cruïlla a escala metropolitana i catalana, malgrat les difícils condicions topogràfiques que la seva geografia física planteja.

Aquest Pla abastaria, com a mínim, el territori dels municipis de Martorell, Abrera, Sant Esteve Sesrovires i Castellví de Rosanes en totes aquelles àrees necessàries per tal de desenvolupar de manera coordinada i coherent les prescripcions que s'indiquen a continuació.

El PDU ha de potenciar les immillorables condicions d'accessibilitat del lloc, el més accessible del sistema urbà català, corregint les disfuncions per efectes barrera que generen les infraestructures existents i que encara podrien incrementar-se si les que resten per implantar no tinguessin en compte les característiques urbanes i ambientals concretes del lloc a desenvolupar i potenciar.

Es tracta, doncs, de passar de la constatació de "lloc cruïlla" a la construcció d'una ròtula territorial que potenciï el desenvolupament urbà i ambiental d'aquest territori, per la qual cosa el pla director ha de prestar especial atenció a les següents qüestions:

A. Definició acurada dels elements de les xarxes dels transports viàries i ferroviàries planificades en aquest territori de manera coordinada amb el desenvolupament sectorial dels plans i projectes corresponents.

B. Les àrees de desenvolupament urbà de Martorell i Abrera, concretant la seva localització i extensió, els elements estructurals de la seva ordenació, les relacions amb la ciutat existent, els seus continguts pel que fa a usos i intensitats i el seu desenvolupament seqüencial.

C. La nova centralitat metropolitana entorn a la futura estació central, amb els aspectes d'ordenació i continguts, especialment pel que fa a la integració de tots els nivells de xarxa ferroviària incidents (Rodalí, FGC, Altes prestacions i d'altres), als usos terciaris i als equipaments d'interès general a implantar en el seu entorn i a la relació dels espais públics a generar amb els teixits urbans existents i a desenvolupar.

D. Localització, dimensionat i ordenació d'un intercanviador carretera-ferrocarril de mercaderies.

E. Definició d'un sistema de bulevards urbans amb funcions estructurals per lligar les àrees urbanes existents i per desenvolupar.

F. Equipament i diversificació de les àrees d'activitat econòmica sobre els nous elements de l'estructura urbana plantejats, bulevards urbans, estacions ferroviàries, nous espais públics i altres elements significatius.

G. Preservació, ordenació i potenciació del Parc fluvial del Llobregat i l'Anoia com a element estructural de l'àrea urbana resultant i les seves connexions amb la resta del sistema d'espais oberts de protecció especial.

H. Pel que fa a les àrees funcionals estratègiques, el PDU de la ròtula de Martorell i Abrera ha de localitzar les reserves necessàries pel seu possible establiment i, si s'escau, ha de regular els usos a implantar, d'acord amb el que estableix l'article 3.7 d'aquestes normes.

Per al desenvolupament i tramitació de les figures de planejament urbanístic municipals que puguin afectar els continguts de caràcter plurimunicipal que corresponen al PDU és necessària l'aprovació d'aquest.

El planejament urbanístic que suposi extensions urbanes per damunt de les recollides al planejament vigent a la data d'aprovació d'aquest pla territorial requereix de l'aprovació d'aquest PDU.

7. PDU de les continuïtats urbanes i les infraestructures de mobilitat de l'eix de la riera de Rubí.

Aquest pla director s'ha de desenvolupar sobre una àrea urbana força madura i la seva finalitat ha de ser la d'ordenar i concretar aspectes molt específics que el planejament urbanístic d'escala estrictament municipal té dificultats per resoldre:

A. Operacions lligades als sistemes ferroviari i viari intermunicipal o metropolitana:

El sistema de rondes urbanes, interpolar sud inclosa i la seva connexió amb l'autopista E-9, que afecten en diferent mesura els municipis de Terrassa, Rubí i Sant Cugat. En aquest darrer cas el PDU s'ha de coordinar amb el PDU de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

El sistema de vies entorn a la riera de Rubí.

Les possibles operacions urbanístiques d'interès general a desenvolupar en funció de les noves estacions ferroviàries de FGC: àrees de transformació urbana, nova centralitat i estructuració de teixits especialitzats.

Implantació del sistema de tramvies o plataformes reservades per a autobús.

Per al desenvolupament i tramitació de les figures de planejament urbanístic municipals que puguin afectar els continguts de caràcter plurimunicipal que corresponen al PDU és necessària l'aprovació d'aquest.

8. PDU de les continuïtats urbanes i les infraestructures de mobilitat de l'eix del riu Ripoll.

Aquest pla director, com l'anterior, s'ha de desenvolupar sobre una àrea urbana força madura i la seva finalitat ha de ser la d'ordenar i concretar aspectes molt específics que el planejament urbanístic d'escala municipal té dificultats per resoldre:

A. Operacions lligades als sistemes viari i ferroviari intermunicipal i metropolitana:

La continuïtat de l'eix urbà de l'antiga carretera N-150 entre Cerdanyola del Vallès i Sabadell, la seva integració amb els teixits urbans del seu entorn, secció, amb incorporació de transport públic, façanes i accessos.

Les connexions de les vies estructurants de l'àrea (a més de l'anterior eix, amb les rondes urbanes, la "interpolar sud", la B-30 i d'altres de significatives) amb les autopistes AP-7 i C-58 i el seu paper irrigador d'accessibilitat sobre el sistema de vies urbanes d'escala més local.

Nous traçats ferroviaris, estacions i intercanviadors, de les línies de Rodalia, FGC, Trens-tramvia, Tramvies i plataformes reservades per a autobús.

Accessibilitat des de les infraestructures anteriors i integració amb les trames urbanes i centres de serveis de nivell metropolità UAB, aeroport de Sabadell, sector "Baricentro" i d'altres de significatius.

Aquest PDU afecta en diferent mesura parts dels termes municipals de Sabadell, Barberà de Vallès, Badia del Vallès, Ripollet i Cerdanyola i com en el cas anterior (7) s'ha de coordinar amb el PDU de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

Per al desenvolupament i tramitació de les figures de planejament urbanístic municipals que puguin afectar els continguts de caràcter plurimunicipal que corresponen al PDU és necessària l'aprovació d'aquest.

9. PDU d'estructuració de l'entorn urbà de la riera de Caldes.

El pla director es planteja sobre un territori amb alta ocupació de sòl per teixits especialitzats residencials i industrials, però amb escasses i petites centralitats urbanes en relació a les dimensions globals dels teixits consolidats.

El Pla s'ha de desplegar sobre aquelles àrees territorials dels municipis de Palau-solità i Plegamans, Polinyà, Sentmenat i Santa Perpètua de Mogoda que siguin suficients per tal de desenvolupar de manera coordinada i coherent les prescripcions que s'indiquen a continuació.

Amb la finalitat d'aconseguir aprofitar les potencialitats d'aquest territori mitjançant el desenvolupament d'una àrea urbana més completa i diversificada quant a usos i per tant més madura el Pla ha de prestar especial atenció als següents temes claus:

A. Ordenació de l'àrea urbana entorn a la riera de Caldes amb espais de transició i continuïtat entre els diferents teixits residencials productius i d'equipament.

B. Concreció de l'eix de transport públic amb plataforma reservada de la riera de Caldes i de l'ampliació de la C-59, de manera coordinada amb els plans i projectes sectorials a desenvolupar.

C. Localització, dimensionat i definició dels elements estructurals d'ordenació de les àrees de nova centralitat a establir en relació amb els de nodes d'accés al transport públic d'alta capacitat i desenvolupament de les àrees amb capacitat d'esdevenir pols urbans del conjunt concretant la seva localització i extensió, els elements estructurals de la seva ordenació, les relacions amb la ciutat existent, els seus continguts pel que fa a usos i intensitats i el seu desenvolupament seqüencial.

D. El desenvolupament de les estratègies sobre conjunts d'àrees especialitzades industrials a consolidar i equipar previstes en aquest pla territorial.

E. Preservació, ordenació i potenciació del Parc fluvial de la riera de Caldes com a element estructural de la futura àrea urbana resultant i les seves connexions amb

la resta del sistema d'espais oberts de protecció especial en coordinació amb el PDU de la Plana agroforestal del Vallès.

Per al desenvolupament i tramitació de les figures de planejament urbanístic municipals que puguin afectar els continguts de caràcter plurimunicipal que corresponen al PDU és necessària l'aprovació d'aquest.

10. Plans directors urbanístics de l'àrea urbana de Granollers.

L'àrea urbana de Granollers presenta fortes relacions estructurals pel que fa, entre d'altres qüestions, al mercat de treball, els equipaments públics i col·lectius, els serveis i els nodes de la xarxa de transport.

És per això que el desplegament del Pla planteja un estudi conjunt de les principals variables que afecten de manera conjunta aquest territori i que permeti desplegar una sèrie de plans directors urbanístics supramunicipals amb propòsits concrets que siguin operatius per al tractament de manera adequada i diferenciada de les problemàtiques i possibilitats de desenvolupament per a diferents parts d'aquest territori.

En aquest sentit, el Pla proposa la formulació dels següents plans directors urbanístics:

10.1 PDU d'estructuració urbana dels vessants de la vall del Tenes

Aquest pla director es planteja sobre un territori amb alta ocupació de sòl per teixits especialitzats residencials, però amb escasses centralitats urbanes pel que fa a les dimensions globals dels teixits consolidats. Els centres urbans existents es localitzen de manera molt significativa tan sols a la part baixa de la vall on també es situen els teixits productius i comercials amb un fort nivell d'especialització industrial.

El Pla s'ha de desplegar sobre aquelles àrees territorials dels municipis de Parets del Vallès, Lliçà de Vall, Lliçà d'Amunt, Sant Eulàlia de Ronçana, l'Ametlla del Vallès i Bigues i Riells que siguin suficients per tal de desenvolupar de manera coordinada i coherent les prescripcions que s'indiquen a continuació.

Amb la finalitat d'aconseguir aprofitar les potencialitats d'aquest territori mitjançant el desenvolupament d'una àrea urbana més completa i diversificada quant a usos i per tant més madura el PDU ha de prestar especial atenció als següents temes claus:

A. Establiment d'àrees de nova centralitat, entorn l'eix de la carretera C-155 (Granollers-Sabadell), i entorn a les noves estacions ferroviàries i els nous punts nodals de transport públic.

B. Desenvolupament de les estratègies dels conjunts d'àrees especialitzades residencials a reestructurar dels vessants de la vall del Tenes.

C. Desenvolupament de les estratègies de les àrees especialitzades industrials a consolidar i equipar entorn al riu Tenes.

D. Estudi d'una solució alternativa al pas de la via Interpolar Sud per Parets del Vallès, per tal de buscar una solució que integri el pas d'aquesta via, el tren-tramvia i la C-155.

E. Concreció de les millores i variants de l'eix viari del Tenes de manera coordinada amb els plans i projectes sectorials a desenvolupar i de l'adaptació de les travessies urbanes a la seva nova funcionalitat, tot incorporant el transport públic.

F. Dotació de viari estructural, espais públics de relació i equipaments bàsics i d'interès general pel conjunt de l'àrea urbana.

G. Estructuració i ordenació dels espais oberts intersticials amb la doble finalitat de servir com a parcs urbans amb un cert nivell d'equipament, potenciant el seu paper d'espais de continuïtat amb el sistema d'espais oberts de protecció especial definit pel Pla territorial metropolità.

H. Incorporació dels continguts de la Carta del Paisatge de la Vall del Tenes pel que fa al sistema d'espais oberts en coordinació amb el PDU de la Plana agroforestal del Vallès.

Per al desenvolupament i tramitació de les figures de planejament urbanístic municipals que puguin afectar els continguts de caràcter plurimunicipal que corresponen al PDU és necessària l'aprovació d'aquest.

10.2. PDU del Baix Congost.

El pla director urbanístic del Baix Congost té per objecte el desenvolupament de les estratègies de desenvolupament previstes en aquest Pla sobre un context territorial on el paper de centralitat metropolitana consolidada que ofereix la ciutat de Granollers es complementa amb les potencialitats que ofereix el seu entorn urbà intermunicipal.

A més del municipi de Granollers, l'àmbit territorial del PDU ha d'abastar les parts del territori municipal de la Roca del Vallès, les Franqueses del Vallès, Canovelles i l'Ametlla del Vallès, necessàries per donar resposta a les condicions de formulació plantejades en aquest apartat.

Es tracta d'una àrea urbana molt interconnectada, però mancada encara d'elements estructurals de potència suficient per tal garantir un bon funcionament global del conjunt urbà existent i del seu possible desenvolupament estratègic a escala metropolitana.

Amb la doble finalitat d'establir una estructura urbana completa i coherent i de fer efectives les potencialitats de desenvolupament urbà de l'àrea, el pla director urbanístic ha de tractar les següents qüestions clau:

A. La definició de l'Àrea urbana de desenvolupament nodal policèntrica entorn a les polaritats de Granollers-Estació Central, la Roca-Torreta, Canovelles i els nuclis urbans de les Franqueses, per la qual cosa el pla director ha de concretar la seva localització i l'extensió dels nous creixements, els elements estructurals de la seva ordenació, les relacions amb les ciutats existents, els seus continguts pel que fa a usos i intensitats i el seu desenvolupament seqüencial.

B. La nova centralitat metropolitana entorn a l'estació central de Granollers, amb els aspectes d'ordenació i continguts especialment pel que fa a la integració de tots els nivells de xarxa ferroviària incidents (Rodalí, Regionals i nova línia orbital), als usos terciaris i els equipaments d'interès general a implantar en el seu entorn i a la relació dels espais públics a generar amb els teixits urbans existents i a desenvolupar.

C. Les noves centralitats a establir entorn a les estacions del futur ferrocarril orbital.

D. La reconsideració del sistema de rondes viàries actualment existent i la seva inclusió en el sistema de bulevards urbans amb un clar paper estructural de la futura realitat urbana.

E. El desenvolupament de les estratègies sobre conjunts d'àrees especialitzades industrials previstes en aquest pla territorial.

F. L'ordenació global del conjunt de parcs i jardins urbans entorn al Congost tot establint les seves continuïtats amb el sistema d'Espais Oberts de Protecció Especial.

Per al desenvolupament i tramitació de les figures de planejament urbanístic municipals que puguin afectar els continguts de caràcter plurimunicipal que corresponen al PDU és necessària l'aprovació d'aquest.

El planejament urbanístic que suposi extensions urbanes per damunt de les recollides al planejament vigent a la data d'aprovació d'aquest pla territorial requereix de l'aprovació d'aquests PDU.

10.3. PDU de reconversió de l'entorn urbà l'eix viari de la C-17 entre la Llagosta i Lliçà d'Amunt.

La finalitat del pla director és la reconversió d'aquest tram, de l'actual "Autovia de Vic" (C-17), en una via urbana estructurant de les diferents àrees urbanes que travessa i la reconversió dels usos lligats a les seves façanes com a elements qualificadors dels seus entorns urbans.

Per tant, el PDU ha d'abastar aquelles àrees dels municipis de la Llagosta, Mollet del Vallès, Montmeló, Lliçà de Vall i Lliçà d'Amunt que siguin suficients en extensió per tal de respondre a les condicions de formulació que es plantegen a continuació.

El pla ha de prestar especial atenció:

A. Al disseny d'unes seccions viàries de caràcter clarament urbà que incorpori els modes de transport sostenible.

B. A l'ordenació dels teixits amb façana a la nova avinguda i les relacions d'aquests teixits amb la resta de trames urbanes.

C. A la localització d'usos terciaris, d'oficines, comercials, d'equipaments i residencials, si s'escau, que complementin i diversifiquin els usos de caràcter marcadament industrial de l'àrea.

Per al desenvolupament i tramitació de les figures de planejament urbanístic municipals que puguin afectar els continguts de caràcter plurimunicipal que corresponen al PDU és necessària l'aprovació d'aquest.

11. PDU de la Plana agroforestal del Vallès.

La finalitat del pla director és el tractament urbanístic homogeni i coordinat dels diversos espais que constitueixen el sistema d'espais oberts de la plana agroforestal del Vallès.

El PDU ha d'abastar tots els sòls de protecció especial que el pla territorial identifica a la plana de les comarques del Vallès Occidental i el Vallès Oriental i ha de tenir en compte la seva relació amb la resta de sòls inclosos en el sistema d'espais oberts, cursos fluvials i sistemes d'espais verds urbans.

El pla ha de prestar especial atenció a:

A. La dotació d'unes normes quant a usos i implantacions físiques que possibilitin el desenvolupament dels espais agrícoles i el manteniment dels valors naturals que puguin ser presents a la plana. Les normes urbanístiques han de ser comunes per als diferents municipis en aquells territoris on es donen situacions homogènies.

B. El tractament dels espais de transició, siguin urbans, urbanitzables o de protecció preventiva, entre aquests espais protegits i els sistemes urbans i les infraestructures, la qual cosa s'haurà de fer en coordinació amb els diversos PDU d'aquest àmbit territorial.

C. El tractament dels connectors amenaçats o amb una més alta fragilitat per la seva relació amb els teixits urbans i les infraestructures.

12. Estudis de corredors d'infraestructures a les comarques del Vallès.

Donat que al territori de les comarques del Vallès es dona la superposició de diverses infraestructures de mobilitat, el Pla estableix el desenvolupament de tres estudis o avanços de planejament amb la finalitat de coordinar els components dels següents eixos:

A. Eix de la B-30:

Tractament de l'AP-7 i les seves calçades laterals i la relació d'aquestes amb la xarxa viària estructurant i capil·lar;

Tractament dels intercanviadors de transport públic;

Tractament de l'eix ferroviari paral·lel a la B-30, amb tres funcions diferenciades: rodalí, altes prestacions i mercaderies, i les seves connexions amb les xarxes perpendiculars (FGC i línia orbital ferroviària) amb els corresponents intercanviadors.

B. Eix central de la plana del Vallès:

Millora de la C-155/interpol·lar sud, entre Sabadell i Granollers, en trams urbans i suburbans;

Tractament del ferrocarril central del Vallès entre Sabadell i Granollers, amb especial atenció als trams de coincidència amb recorreguts viaris urbans o suburbans.

C. Eix del Congost entre la Garriga i la comarca d'Osona:

Compatibilització del desdoblament i millora de la línia C-3 de rodalí i l'autovia C-17 per tal que assumeixi la capacitat suficient alhora que millori la seva integració en els medis urbà i natural;

recuperació com a eix cívic dels trams a desafectar de l'antiga carretera de Vic.

13. PDU de la Línia Ferroviària Orbital.

Aquest pla director té com a finalitat establir el corredor de pas de la futura línia ferroviària que ha de lligar les ciutats de l'Arc Metropolità entre Vilanova i la Geltrú i Mataró i la localització de les futures estacions per tal de fixar les corresponents reserves urbanístiques.

Article 5.3

Implantació d'àrees d'activitat econòmica mancomunada

1. La creació de noves àrees d'activitat econòmica i, si escau, l'extensió de les existents, quan, per la seva dimensió, tinguin efectes que transcendeixin de l'àmbit del municipi, ha d'anar associada a un acord intermunicipal que permeti repartir de manera equitativa els beneficis i les càrregues de l'actuació.

2. El Pla localitza una àrea d'activitat econòmica mancomunada a l'encreuament entre la C-15 i l'eix del riu de Bitlles, que ha de donar servei a aquest eix i als municipis amb front a la C-15. I els plans directores urbanístics que desenvolupin aquest Pla territorial han de poder determinar la localització de noves àrees o l'extensió de les existents en el corresponent àmbit d'actuació.

3. La iniciativa de desenvolupament de l'àrea que pot afectar terrenys d'un o de diversos municipis requereix l'acord de tots els municipis que hi participin, acompanyat de l'establiment de fórmules que permetin una distribució equitativa dels beneficis i càrregues resultants de l'actuació. Els municipis que ho considerin oportú poden renunciar a participar-hi.

4. Quan l'actuació no es desenvolupi per falta d'acord entre els municipis de l'àmbit i es manifesti un interès territorial ampli de desenvolupar-la, la Generalitat de Catalunya podrà promoure-la mitjançant l'Institut Català del Sòl i proveir els mecanismes adequats per a una redistribució el més equitativa possible de les càrregues i beneficis, d'ordre social i econòmic, que es preveu que tindran els municipis com a resultat de l'ordenació.

5. Les actuacions d'implantació d'àrees d'activitat econòmica s'han de concretar en els instruments d'ordenació urbanística que siguin necessaris en funció del grau de concreció espacial de la proposta de Planejament i de les condicions del sòl que hagi de ser objecte de l'actuació.

Article 5.4

Cooperació per a la promoció d'habitatge de protecció oficial/pública

Per tal que la construcció d'habitatges de protecció oficial/pública, a la qual s'han de destinar les cessions d'aprofitament urbanístic d'ús residencial d'acord amb el que assenyala l'article 156 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), pugui portar-se a terme en promocions de dimensió adequada, podran posar-se en comú quantitats dineràries, resultants de les cessions, o de la seva alienació, procedents de diferents municipis i destinar-se a la construcció d'habitatge de protecció oficial/pública localitzat en un d'aquests municipis. Per al desenvolupament de l'actuació, els municipis interessats adoptaran la fórmula de cooperació més adequada a les característiques de l'actuació, dins de la qual ha de quedar justificat de manera fefaent el destí efectiu del valor de les cessions a la provisió d'habitatges de protecció oficial/pública.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Règim transitori

1. El Pla territorial vincula els plans d'ordenació urbanística municipals, les seves revisions i els plans parcials de delimitació que s'aprovin definitivament a partir de l'entrada en vigor del Pla, sens perjudici del que disposa l'apartat 2.

2. El compliment estricte de les determinacions corresponents als articles 3.1 a 3.25, ambdós inclosos, de les normes del Pla territorial no s'exigeix als plans d'ordenació urbanística municipals, i les seves revisions, i als plans parcials de delimitació que s'aprovin definitivament a partir de l'entrada en vigor del Pla, quan la seva aprovació provisional s'hagi acordat amb anterioritat a la publicació de l'edicta d'informació pública de l'avantprojecte de Pla territorial. Tanmateix, la comissió d'urbanisme corresponent pot condicionar la seva aprovació definitiva al

compliment de determinades prescripcions segons els criteris i principis continguts en el Pla territorial que desenvolupin allò que està previst a l'article 3 del Text refós de la Llei d'urbanisme.

3. Quan l'aprovació provisional dels plans d'ordenació urbanística municipals, de les seves revisions i dels plans parcials de delimitació s'hagi produït amb anterioritat a l'entrada en vigor del Pla territorial, no cal que la documentació de l'instrument urbanístic contingui la documentació a què fa referència l'apartat 3 de l'article 1.16.

Segona

Plans especials en sòl no urbanitzable

1. El Pla territorial respecta els plans especials urbanístics per a la implantació de determinats usos en sòl no urbanitzable aprovats definitivament amb anterioritat a la vigència del Pla encara que els seus àmbits no s'assenyalin gràficament en els plànols.

2. En el cas de plans d'ordenació urbanística municipal, de menys de 15 anys d'antiguitat en la data d'aprovació del Pla territorial, que preveïessin mitjançant plans especials urbanístics la implantació d'usos en localitzacions determinades del sòl no urbanitzable es procedeix de la manera següent:

a) En cas que es tracti d'usos d'interès públic, els plans especials es poden desenvolupar. Tanmateix en la definició de l'ordenació s'han de tenir en compte les determinacions del Pla territorial i s'ha de justificar que s'ha tractat d'assolir la màxima conformitat amb aquestes determinacions.

b) En cas que es tracti d'usos d'interès preferentment privat, per a l'aprovació del pla especial urbanístic cal valorar el grau d'inserció de la proposta en el sistema d'espais oberts del Pla territorial, i no han de ser aprovats aquells que comportin contradiccions importants amb aquest pla a causa de la dimensió o visibilitat de l'actuació.

3. Els plans especials urbanístics per a la implantació d'usos en localitzacions determinades del sòl no urbanitzable previstos en el planejament urbanístic municipal de més de 15 anys d'antiguitat s'estaran a les condicions d'implantació que estableixen aquestes Normes d'ordenació territorial.

Tercera

Pla director territorial de l'Alt Penedès

En tant no sigui formulat el planejament territorial corresponent a l'àmbit funcional del Penedès segueix vigent el Pla director territorial de l'Alt Penedès, aprovat definitivament amb data 16 de setembre de 2008, al territori de la comarca en tots els seus continguts, amb les següents especificacions:

Pel que fa al sistema d'espais oberts, recollit al títol II d'aquestes Normes, el perímetre del Parc del Foix, és l'assenyalat al plànol 1.2 del PTMB, fruit de la tramitació de la corresponent figura de planejament amb posterioritat a l'aprovació definitiva del Pla director territorial de l'Alt Penedès. Pel que fa al connector entre l'espai XN 2000 de les valls de l'Anoia i el corredor fluvial Riudebitlles-Anoia, als termes municipals de Sant Sadurn d'Anoia i Torrelavit, queda definit pels espais de protecció especial grafiats al plànol 1.2 del PTMB a l'entorn de l'esmentat eix fluvial. Passa a ser espai de protecció especial de la vinya l'àmbit de la plana de Monistrol del Penedès al terme municipal de Sant Sadurn d'Anoia, per coherència amb la continuïtat dels espais oberts amb el territori veí corresponent al Pla territorial parcial de les comarques centrals.

Pel que fa al sistema d'assentaments, recollit al títol III d'aquestes Normes, els nuclis urbans que tenen l'estratègia de creixement de reequilibri al Pla director territorial de l'Alt Penedès seguiran sent regulats segons l'establert en aquell Pla, tenint com a gàlib màxim d'extensió urbana l'establert pels nuclis urbans que tenen l'estratègia de creixement moderat a l'esmentat pla i al PTMB. La representació gràfica de l'estratègia al plànol 2.3 del PTMB és la corresponent a la dels nuclis urbans amb creixement moderat per coherència amb la resta del document.

Pel que fa al sistema d'infraestructures de mobilitat, recollit al títol IV d'aquestes Normes, la connexió de la nova via proposada de l'eix central del Penedès amb la Ronda del Vallès és l'establerta al PTMB, per coherència amb les connexions dels eixos viaris de les comarques de l'Anoia i el Baix Llobregat, per tal de simplificar i racionalitzar l'esquema de vies de gran capacitat que tenen incidència sobre les tres comarques.

Pel que fa als instruments de gestió supramunicipal, recollits al títol V d'aquestes Normes, és d'aplicació tot el que es disposa al Pla director territorial de l'Alt Penedès, el contingut del títol V n'és una síntesi.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

Plans directors urbanístics aprovats definitivament abans de l'entrada en vigor del Pla

Queden derogades totes aquelles disposicions dels plans directors urbanístics aprovats definitivament abans de l'entrada en vigor d'aquest Pla que contradiguin o s'oposin les determinacions d'aquest Pla, amb el benentès que no es consideren contradictòries les disposicions que pretenguin un major grau de protecció o una major restricció de les possibles transformacions.

Tanmateix, mantenen la seva vigència aquelles determinacions que complementin o amplïin les determinacions del Pla territorial i, en concret, les relatives a les reserves infraestructurals que puguin ser d'utilitat en el futur.

Segona

Xarxes de telecomunicacions

1. En compliment de la Llei 3/2007, de 4 de juliol, de l'obra pública, l'estudi informatiu o avantprojecte de les infraestructures de mobilitat ha d'estudiar les possibilitats d'implantar, millorar o ampliar les canalitzacions relatives als serveis de comunicacions electròniques aptes per al desplegament de la fibra òptica i la reserva d'espais adequats per a equipaments de telecomunicacions com ara periconcs i/o cambres de registre i per a emplaçaments de radiocomunicacions. A tal efecte, amb caràcter previ a l'aprovació tècnica del projecte, s'insta el promotor de les obres a efectuar la consulta pertinent a la Secretaria de Telecomunicacions i Societat de la Informació.

2. En les noves expansions urbanístiques, cal garantir que tots els nous sòls industrials i terciaris tinguin accés als serveis electrònics de banda ampla i telefonia mòbil.

3. En la implantació de les infraestructures de radiocomunicació s'han de tenir en compte les àrees programades d'instal·lacions de radiocomunicació (APIR) i la resta de directrius que es deriven dels plans comarcals d'ordenació ambiental de les infraestructures de radiocomunicació. En tot cas, com a criteri general, s'insta a fomentar la compartició i la concentració d'aquestes infraestructures i minimitzar l'impacte visual, paisatgístic i ambiental d'aquestes infraestructures.

Tercera

Serveis tècnics i equipaments

El Pla mitjançant l'establiment d'estratègies de desenvolupament urbanístic per al conjunt d'assentaments del territori defineix una estructura nodal de referència, un dimensionat dels possibles creixements residencials i d'activitat econòmica i una distribució espacial d'aquests creixements.

El Pla, doncs, defineix un canemàs territorial que ha de ser considerat com la base de referència sobre la qual és possible i cal desenvolupar el plans i projectes sectorial pel que fa a la provisió de serveis tècnics i d'equipaments. En conseqüència, els diferents nivells i organismes sectorials de l'Administració i els agents socio-

econòmics del territori han d'establir les previsions necessàries per tal de poder compassar adequadament la disponibilitat de serveis amb el desenvolupament social i econòmic que s'esdevingui.

Quarta

Zones de servei aeroportuari i afectacions i servituds aeronàutiques

En compliment de la legislació vigent en matèria d'aeroports i navegació aèria, el planejament urbanístic dels municipis afectats ha de respectar totes les prescripcions legals establertes. En el moment de l'aprovació definitiva del Pla, les àrees afectades per zones de servei aeroportuari dels aeroports de Barcelona i Sabadell, les zones d'afeccions acústiques dels esmentats aeroports i les zones de servituds aeronàutiques i d'instal·lacions radioelèctriques amb incidència sobre el territori de la regió metropolitana de Barcelona són les representades a la cartografia que figura a la documentació del Pla en l'annex cartogràfic corresponent (annex III).

Cinquena

Determinacions complementàries d'ordre ambiental

En compliment de la resolució de la Memòria Ambiental, el Pla estableix una sèrie de disposicions per a l'avaluació ambiental de determinats plans i projectes que puguin desenvolupar-se en el futur dins del seu àmbit. En concret, es tracta de disposicions que afecten els següents plans:

1) Com es desprèn de l'informe de sostenibilitat ambiental i de la memòria ambiental, ambientalment es considera prioritària la realització dels plans que es detallen a continuació:

a. Pla específic de mobilitat del Vallès: El desenvolupament de la ronda del Vallès, el tram Granollers-Sabadell de la línia orbital ferroviària o la via interpoliar requereixen la redacció d'un pla específic de mobilitat del Vallès per assegurar l'assoliment dels objectius ambientals de mobilitat del Pla, tal i com indica la memòria ambiental. Atès l'avançat estat de planificació de les infraestructures esmentades i el gran potencial de transvasament modal existent a l'àmbit del Vallès, el Pla haurà de contenir dels determinacions oportunes per estructurar un sistema de transport públic col·lectiu competitiu, que presti especial atenció a la xarxa d'autobusos interurbans i d'aportació a la xarxa ferroviària (existent i planificada), i al sistema d'intercanviadors, i que alhora doni directrius sobre polítiques urbanes d'aparcament. Aquest Pla podrà, si escau, completar la xarxa de tramvies o plataformes segregades per autobús així com establir criteris d'intervenció a la xarxa viària que servirà de suport als desplaçaments en autobús.

b. PDU de la ròtula de Martorell i Abrera: L'avançat estat de programació d'algunes actuacions en matèria d'infraestructures i l'elevat nombre d'organismes competents implicats requereix que aquest Pla coordini un conveni de cooperació de les diferents administracions implicades en les infraestructures planificades a la ròtula de Martorell. L'execució parcial d'infraestructures sense contemplar l'escenari global pot comportar duplicitats innecessàries, fragmentació excessiva d'espais lliures i insuficient cobertura de transport públic als creixements previstos pel Pla.

c. PDU d'estructuració urbana dels vessants de la vall del Tenes: Si bé és un dels àmbits amb un menor gruix de mobilitat total, és on aquesta es presenta de la forma menys sostenible de tota la RMB, amb el menor percentatge de desplaçaments municipals (52% del total) i amb el repartiment modal més decantat cap al vehicle privat (83% del total). A més, l'informe de sostenibilitat ambiental detecta que el Pla no resol aquesta problemàtica, i que la solució passa per una concentració i densificació dels creixements urbans, i per la configuració d'una xarxa de bus competitiva i integrada amb el transport col·lectiu d'alta capacitat, elements a tractar en el si d'un pla director urbanístic.

Així mateix, s'elaboraran els plans de mobilitat supramunicipals que es considerin estratègics per tal d'assegurar la mobilitat sostenible a la RMB.

2) El Pla director urbanístic de la Plana agroforestal del Vallès establirà directrius, tant per al sòl de protecció especial com per als sols de protecció preventiva, els espais lliures i el sòl urbà i urbanitzable no consolidats amb valors agrícoles, ecològics, de connectivitat o paisatgístics de l'àmbit del Pla, per tal d'assegurar el tractament urbanístic homogeni i coordinat dels diversos espais.

3) El Pla estableix, en l'apartat 5.1.2 de la memòria ambiental, una sèrie de directrius per a l'avaluació ambiental de determinats plans i projectes que es desenvoluparan en el futur dins l'àmbit de la RMB. Aquestes directrius han de ser d'obligat compliment per als plans i projectes considerats.

DISPOSICIÓ FINAL

El Pla territorial entra en vigor el mateix dia de la publicació de l'Acord de la seva aprovació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

ANNEX 1

Priorització de les infraestructures de mobilitat

Tal com reconeix el propi Pla d'Infraestructures del Transport de Catalunya, "El PITC no pot precisar les propostes per a tots els àmbits i escales geogràfiques. En aquest sentit i atès la seva complexitat, les propostes del PITC a l'àmbit metropolità de Barcelona se subordinen a les concrecions que es realitzin en el Pla territorial metropolità i el Pla de mobilitat de la Regió Metropolitana i la revisió del PDI. En conseqüència les reserves del sòl i les propostes es modificaran quan pertoqui i si s'escau per adaptar-se a aquests plans" (PITC, p. 77). És a dir, el PTMB és el document de concreció de les infraestructures del transport del Pla sectorial que les determina per al conjunt de Catalunya.

Tenint en compte aquesta característica particular del PTMB, i per tal d'ajustar les seves determinacions a l'estructura general del PITC, s'estableix una priorització de les actuacions viàries i ferroviàries que, a l'igual que en aquell cas, distingeix entre dues fases (Primera i Segona).

Val a dir que en la configuració de les prioritzacions s'ha partit dels acords en aquesta matèria a que van arribar el Govern, partits polítics i representants del món local i econòmic de Catalunya a l'octubre de 2009 i que va quedar plasmat al Pacte Nacional per a les Infraestructures.

Programació de les actuacions viàries proposades pel PTMB

Vies estructurants primàries

C: Codi al plànol 3.4; A: Administració titular; T: Tipus d'actuació.

Fase	Nom via	C	Vies estructurants primàries	A	T
Primera	A-7/N-340	1.1	A-7 el Vendrell - Vilafranca del Penedès	Estat	Millora/nova via
Primera	A-7/AP-7	1.2	Nova A-7 Vilafranca del Penedès - Sant Sadurní d'Anoia	Estat	Nova via/Actuació sobre l'autopista
Primera	A-7	1.2	Nova A-7 St. Sadurní d'Anoia - Abrera (A-2)	Estat	Nova via
Primera	A-7/B-40	1.3	Ronda del Vallès. Tram Terrassa - Sabadell	Estat	Nova via
Primera	A-7/B-40	1.3	Ronda del Vallès. Tram Sabadell - la Roca	Estat	Nova via
Primera	A-2/N-II	1.5	Reconversió en autovia entre la Tordera i Maçanet (fins al límit RMB)	Estat	Nova via
Primera	C-15	1.6	Nova C-15 Vilanova - Vilafranca - la Granada	Generalitat	Nova via
Primera	C-15	1.6	Millora i ampliació de la C-15 entre la Granada del Penedès - Puigdàlber	Generalitat	Millora
Primera	C-15	1.6	Millora i ampliació de la C-15 Puigdàlber - Igualada (fins al límit RMB)	Generalitat	Millora
Primera	Ronda Oest Sabadell	1.8	Ronda Oest de Sabadell entre la C-58 i la Ronda del Vallès	Generalitat	Nova via
Primera	C-58	1.9	Calçades laterals C-58 entre Barberà del Vallès i Terrassa	Generalitat	Nova via
Primera	B-500	1.12	Connexió entre Badalona i Mollet (túnel de la Conreria)	Generalitat	Nova via
Primera	B-24	1.14	Prolongació B-24, connexió amb la B-23	Estat	Nova via
Primera	A-2/C-32	1.15	Connexió A-2 - C-32 entre St. Boi de Llobregat i Cornellà	Estat	Nova via
Primera	C-35	1.18	Millora i ampliació de la C-35 entre la C-17 i l'AP-7	Generalitat	Millora
Primera	C-35	1.18	Nova C-35 entre Montornès i Cardedeu	Generalitat	Nova via
Primera	A-2 Via de camions	1.21	Via per a vehicles pesants d'accés al port de Barcelona	Estat	Nova via
Primera	C-16 Túnel Vallvidrera	1.22	Segona galeria del túnel de Vallvidrera	Generalitat	Nova via
Primera	B-10 Ronda Litoral	1.23	Ampliació del Cinturó Litoral. Tram Zona Franca - el Morrot	Estat	Millora
Segona	A-2/C-16	1.4	Connexió A-2 (Martorell) - Ronda del Vallès (Abrera)	Estat	Nova via
Segona	C-58	1.9	Calçades laterals de la C-58 entre Barberà del Vallès i Terrassa (segona fase)	Generalitat	Nova via
Segona	AP-7	1.10	Calçades laterals AP-7 entre Barberà i Santa Perpètua	Estat	Nova via
Segona	Ronda Est Sabadell	1.11	Connexió AP-7 - C-58 (Barberà - Ripollet)	Generalitat	Nova via
Segona	C-59	1.13	Desdoblament de la C-59 entre Palau-solità i Caldes de Montbui	Generalitat	Millora
Segona	-	1.16	Connexió la Llagosta (C-17) - Ripollet (C-58)	Generalitat	Nova via
Segona	C-17	1.17	Nova C-17 entre Mollet - Montmeló - Granollers	Generalitat	Nova via
Segona	C-17	1.17	Millora de secció i traçat de la C-17 entre Granollers i la Garriga	Generalitat	Millora
Segona	C-17	1.17	Millora de secció i traçat de l'autovia entre la Garriga i Aiguafreda	Generalitat	Millora i variants
Segona	C-35	1.19	Millora de secció i traçat entre Cardedeu i Maçanet (fins al límit RMB)	Generalitat	Millora de via/ Actuació sobre l'autopista
(*)	AP-7	1.20	Integració ambiental de l'AP-7 a Martorell (túnel)	Sense concretar	Integració ambiental i urbana
(*)	A-2	1.24	Integració ambiental de l'A-2 en el seu pas per Abrera	Sense concretar	Integració ambiental i urbana
(*)	C-31	1.24	Integració ambiental de la C-31 en el seu pas per Sant Adrià de Besòs i Badalona	Sense concretar	Integració ambiental i urbana
(*)	B-23	1.24	Integració ambiental de la B-23 de Sant Joan Despí a Barcelona	Sense concretar	Integració ambiental i urbana
(*)	C-33/AP-7	1.24	Integració ambiental de la C-33/AP-7 a Montmeló	Sense concretar	Integració ambiental i urbana
(*)	C-58	1.24	Integració ambiental de la C-58 a Ripollet	Sense concretar	Integració ambiental i urbana
(*)	-	1.26	Connexió Ronda del Vallès (Olesa) - C-16 (Vacarisses)	Generalitat	Connexió a estudiar

Vies estructurants secundàries i suburbanes

C: Codi al plànol 3.4; V: Vies estructurants primàries; P: Categoria PTMB; T: Tipus d'actuació.

Fase	Nom via	C	Vies estructurants primàries secundàries i suburbanes	P	T
Estructurants secundàries i suburbanes proposades a l'Alt Penedès					
(*)	B-212	2.1	Variant de la Múnia (Castellví de la Marca)	Secundària	Nova via
(*)	BP-2121	2.2	Nou traçat entre Pacs i Vilafranca	Suburbana	Nova via
(*)	BP-2121	2.2	Variant de Sant Martí Sarroca	Secundària	Nova via
(*)	BP-2151	2.3	Millora i variant de la BP-2151 entre Sant Sadurn d'Anoia i Sant Pere de Riudebitlles (C-15)	Secundària	Millora i variant
(*)	N-340	2.4	Millora i variants de la N-340 entre Vallirana i Vilafranca del Penedès	Secundària	Millora i variants
Primera	-	2.5	Connexió A-7 (Gelida) - B-224 (St. Esteve Sesrovires)	Suburbana	Nova via
Estructurants secundàries i suburbanes proposades al Baix Llobregat					
Primera	B-224	2.6	Ampliació i millora de la B-224 entre Masquefa i Martorell (tram dins RMB)	Suburbana	Millora
Primera	-	2.7	Vies suburbanes al sistema urbà de Martorell	Suburbana	Nova via
Primera	C-1413a	2.11	Ampliació i millora de la C-1413a entre Molins de Rei i el Papiol	Suburbana	Millora
(*)	C-55	2.8	Connexió C-55 (Olesa) - Ronda del Vallès	Secundària	Nova via
(*)	BV-2002	2.10	Millora i variants de la BV-2002	Suburbana	Millora/nova via
(*)	-	2.11	Millora i acabament de la via suburbana entre Molins de Rei i Cornellà	Suburbana	Millora/nova via
(*)	-	2.12	Ronda sud del Prat de Llobregat	Suburbana	Nova via
(*)	Pont sobre Llobregat	2.40	Millora del pont entre Sant Vicenç dels Horts i Molins - Sant Feliu	Suburbana	Millora/nova via
Estructurants secundàries i suburbanes proposades al Barcelonès					
Primera	B-500	-	B-500, tram de connexió entre la C-31 i la C-32	Suburbana	Millora
Primera	Via urbana	2.13	Connexió Sagrera TAV - Nus de la Trinitat	Suburbana	Nova via
Primera	C-31	2.14	Calçades laterals de la C-31 a Badalona	Suburbana	Nova via
Estructurants secundàries i suburbanes proposades al Garraf					
(*)	C-31	2.35	Variant de Cubelles	Secundària	Nova via/Actuació sobre l'autopista
(*)	BV-2115	2.35	Millora de la BV-2115 entre la C-31 i l'autopista C-32	Suburbana	Millora
(*)	C-15	2.34	Millora de la C-15 entre C-31 i C-32 (Vilanova i la Geltrú)	Suburbana	Millora
Estructurants secundàries i suburbanes proposades al Maresme					
Primera	N-II / C-32	2.31	Via distribuïdora de la C-32. Montgat - Mataró	Suburbana	Nova via/Actuació sobre l'autopista
Primera	N-II / C-32	2.31	Via distribuïdora de la C-32. Ronda Mataró	Suburbana	Nova via/Actuació sobre l'autopista
Segona	N-II / C-32	2.31	Via distribuïdora de la C-32: Mataró - Calella	Secundària	Nova via/Actuació sobre l'autopista
Segona	C-61	2.33	Millora i variants de la C-61 entre Arenys de Munt i Sant Celoni	Secundària	Millora i variants
(*)	BP-5002	2.32	Connexió Alella - Vilanova del Vallès (inclou variant d'Alella)	Secundària	Millora i variants
Estructurants secundàries i suburbanes proposades al Vallès					
Primera	Interpolar	2.15	Via interpolar: el Papiol - Rubí	Suburbana	Ampliació
Primera	Interpolar	2.15	Via interpolar: Rubí (C-1413a) - Sant Cugat (Polígon Sant Joan)	Suburbana	Nova via
Primera	Rondes Terrassa	2.16	Ronda Est de Terrassa	Suburbana	Nova via
Primera	Rondes Sabadell	2.20	Ronda Est de Sabadell - Barberà	Suburbana	Nova via
Segona	Interpolar	2.15	Via interpolar: St. Cugat - C-58	Suburbana	Nova via
Segona	Interpolar	2.15	Via interpolar C-58 - Santiga (B-140)	Suburbana	Nova via
Segona	Interpolar	2.15	Via interpolar: Millora i ampliació de la B-140	Suburbana	Ampliació
Segona	Interpolar	2.15	Via interpolar: Parets del V. - C-17	Suburbana	Nova via
(*)	Rondes Rubí	2.17	Ronda Est de Rubí. Connexió interpolar - Ronda Est de Terrassa	Suburbana	Nova via

Fase	Nom via	C	Vies estructurants primàries secundàries i suburbanes	P	T
(*)	Rondes de St. Cugat	2.18	Ronda Sud de Sant Cugat	Suburbana	Nova via
(*)	Rondes de St. Cugat	2.18	Millora de la ronda Est de Sant Cugat	Suburbana	Millora
(*)	Rondes de Cerdanyola	2.19	Vials de ronda a Cerdanyola	Suburbana	Nova via
(*)	-	2.21	Vial de ronda de Ripollet	Suburbana	Nova via
(*)	C-155	2.22	Tram: Sabadell - Polinyà	Secundària	Millora
(*)	C-155/Via Interpolar	2.22	Tram: Polinyà - Parets del V.	Suburbana	Millora
(*)	B-142	2.23	Millora de la B-142 entre Polinyà i Sentmenat	Secundària	Millora i variants
(*)	-	2.24	Vial de ronda Sta. Perpètua de la M. - la Llagosta	Suburbana	Nova via
(*)	BV-1602 Eix Tenes	2.25	Millora i variants de l'eix del Tenes. Variants de Lliçà d'Amunt, de Lliçà de Vall i de Parets del V.	Suburbana	Millora i variants
(*)	C-17	2.26	Condicionament com a via suburbana de la C-17 actual entre Mollet del Vallès i Granollers (C-155)	Suburbana	Integració urbana
(*)	BV-5159	2.27	Connexió Ronda de Granollers - AP-7	Suburbana	Millora
(*)	BV-5001	2.28	Sta. Coloma de Gramenet - Vilanova del Vallès (BP-5002)	Suburbana	Millora i variants
(*)	BV-5001	2.28	Millora de la BV-5001 entre Santa Coloma i la Roca del Vallès	Suburbana	Millora i variants
(*)	C-1415a, C-1413a	2.29	Millora de l'eix Castellar del V. - Caldes de M. - Canovelles	Suburbana	Millora

i C-1415b

(*)	C-59	2.30	Variant de Sant Feliu de Codines	Secundària	Nova via
(*)	C-59	2.30	Variant de Castellterçol	Secundària	Nova via
(*)	B-124	2.36	Millora/desdoblament entre Sabadell i Castellar	Suburbana	Millora
(*)	N-150	2.37	Millora de la N-150 entre Sabadell i Terrassa	Suburbana	Millora
(*)	C-1413a	2.38	Millora de la C-1413 entre Rubí i Sabadell	Secundària	Millora
(*)	Sense concretar al Pacte Nacional d'Infraestructures. Poden ser de primera o de segona fase.				

Programació de les actuacions ferroviàries proposades pel PTMB

F: Fase PTMB; C: Codi al plànol 3.2.

F	C	Xarxa d'altres prestacions	Tipus d'actuació
Primera	T2	Ramal Vallès d'alta velocitat: Castellbisbal – Mollet	Nova línia
Primera	T4	Nou ramal a l'aeroport de Barcelona (el Prat) de la línia d'alta velocitat	Nova línia
Segona	T1	Nova línia Transversal Ferroviària: connexió Igualada - Barcelona (tram dins RMB)	Nova línia
Segona	T3	Noves estacions a la xarxa d'altres prestacions (Vilafranca i Vallès)	Noves estacions

F	C	Xarxa de mercaderies	Tipus d'actuació
Primera	T5	Nova línia de mercaderies Tarragona - Castellbisbal (dins límits RMB)	Nova línia
Primera	T6	Nova línia de mercaderies Mollet - Maçanet de la Selva	Nova línia
Primera	T7	Nou accés ferroviari de mercaderies al Port de Barcelona	Nova línia
Segona	T8	Nova línia de mercaderies Castellbisbal - Mollet	Nova línia
(*)	T9	Noves estacions intermodals de mercaderies (3)	Noves estacions

F	C	Xarxa de rodalia	Tipus d'actuació
Primera	R1	Nova línia Sant Joan Despí - Castelldefels	Nova línia
Primera	R2	Nova línia Orbital Ferroviària	Nova línia
Primera	R3	Desdoblament i millores de traçat de la línia Barcelona - Vic (dins límits RMB)	Desdoblament / Trams nous
Primera	R5	Desdoblament del tram Arenys de Mar - Maçanet de la Selva (dins límits RMB)	Desdoblament
Primera	R6	Millores de traçat a la línia Barcelona - Manresa: Túnel de Montcada	Nova línia
Primera	R6	Millores de traçat a la línia Barcelona - Manresa: tram Terrassa – Manresa	Nova línia

F	C	Xarxa d'altres prestacions	Tipus d'actuació
Primera	R8	Nou accés de la xarxa de rodalia a l'aeroport del Prat (tram el Prat de Ll. - Aeroport)	Nova línia
Primera	R9	Desdoblament de la línia Papiol - Mollet entre Santa Perpètua de la M. i Mollet	Desdoblament
Primera	R18	Intercanviador de la línia del Papiol - Mollet a Hospital General entre rodalia i FGC	Nou Intercanviador
Primera	R18	Intercanviador de la línia del Papiol - Mollet a Volpelleres, entre rodalia i FGC	Nou Intercanviador
Primera	R18	Intercanviador de la línia del Papiol - Mollet a Barberà/Cerdanyola entre línies de rodalia	Nou Intercanviador
Primera	R18	Intercanviador de Passeig de Gràcia, entre les línies 2, 3 i 4 de metro i rodalia	Nou Intercanviador
Primera	R18	Intercanviador de la Torrassa, entre les línies 1 i 9 del metro i rodalia	Nou Intercanviador
Primera	R18	Intercanviador del Prat de Llobregat: línia C2, accés a l'aeroport de la xarxa de rodalia, L1 del metro, L9 i xarxa d'alta velocitat	Nou Intercanviador
Primera	R23	Tercer túnel de rodalia de Barcelona	Nova línia
Segona	R4	Trasllat de la línia del Maresme entre Barcelona i Mataró	Nova línia
Segona	R5	Variants als trams urbans de la línia Arenys de Mar - Blanes (dins límits RMB)	Nova línia
Segona	R7	Trasllat de la línia de rodalia a Martorell	Nova línia
Segona	R8	Accés de la xarxa de rodalia a l'aeroport del Prat (tram Viladecans - Aeroport)	Nova línia
Segona	R19	Interconnexió de les línies Barcelona - Vic i Barcelona - Girona	Nova línia
Segona	R20	Ampliació del nombre de vies al tram Castelldefels - el Prat de l'actual R1	Ampliació nombre vies
Segona	R20	Ampliació del nombre de vies al tram Cerdanyola del Vallès - Sabadell de l'actual R4	Ampliació nombre vies
(*)	R17	Noves estacions sobre línies existents de rodalia (9)	Noves estacions
Segona	R18	Intercanviador Central	Nou Intercanviador
F	C	Xarxa de FCG	Tipus d'actuació
Primera	R11	Perllongament de la línia d'FGC fins a Castellar del Vallès	Nova línia
Primera	R13	Nova connexió Plaça Espanya - Glòries - Poblenou de la línia Llobregat - Anoia d'FGC	Nova línia
Primera	R17	Noves estacions sobre línies existents d'FGC (2)	Noves estacions
Segona	R10	Perllongament de la línia d'FGC fins a Matadepera	Nova línia
Segona	R12	Nova línia d'FGC Barcelona (Poblenou) - Vallès pel Túnel d'Horta	Nova línia
Segona	R12	Nova connexió Sabadell-Terrassa dins la nova línia del Túnel d'Horta	Nova línia
Segona	R14	Perllongament FGC Llobregat-Anoia: Barcelona (Poblenou) - Sta. Coloma de Gramenet	Nova línia
Segona	R15	Variant de Ca n'Amat (desviament d'FGC entre Martorell i Abrera)	Nova línia
Segona	R16	Perllongament de la línia L-6 d'FGC de Reina Elisenda a Sant Joan de Déu	Nova línia
Segona	R21	Nova connexió FGC Pl. Catalunya - Poble Nou (Túnel d'Horta)	Nova línia
F	C	Xarxa de tren tramvia	Tipus d'actuació
Primera	R25	Adaptació a tren tram de la línia Martorell - Igualada (dins límits RMB)	Adaptació
Segona	R24	Nova línia de tren tramvia Sabadell - Granollers	Nova línia
F	C	Xarxa de metro	Tipus d'actuació
Primera	U6	Perllongament sud de la línia L2 (St. Antoni - Parc Logístic) i connexió amb l'L9	Noves línies
Primera	U8	Perllongament sud de la línia L1 (Hospital de Bellvitge - el Prat)	Noves línies
Segona	U3	Perllongament nord de la línia L3 (Trinitat Nova - Trinitat Vella)	Noves línies
Segona	U4	Perllongament sud de la línia L3 (Zona Universitària - Sant Feliu de Llobregat)	Noves línies
Segona	U7	Perllongament nord de la línia L1 (Fondo - Badalona platja)	Noves línies
F	C	Xarxa de tramvia o plataformes reservades per a autobús	Tipus d'actuació
Primera	U9	Nova connexió Sant Feliu de Llobregat - Molins de Rei-Quatre Camins	Noves línies
Primera	U10	Nova connexió Castelldefels - Cornellà (eix C-245)	Noves línies

F	C	Xarxa de tramvia o plataformes reservades per a autobús	Tipus d'actuació
Primera	U11	Connexió Trambaix - Trambesòs per la Diagonal	Noves línies
Primera	U11	Nova connexió Wellington - World Trade Center	Noves línies
Primera	U12	Nova connexió Sant Adrià de Besòs - Santa Coloma de Gramenet	Noves línies
Primera	U13	Nova connexió Sant Adrià de Besòs - Port de Badalona	Noves línies
Primera	U14	Nova connexió Montcada i Reixac - Ripollet - Cerdanyola del Vallès – UAB	Noves línies
Primera	U17	Nova connexió de l'eix de la Riera de Caldes	Noves línies
(*)	U10	Nova connexió entre el Prat i Sant Boi	Noves línies
(*)	U13	Nova connexió entre Badalona i Can Ruti	Noves línies
(*)	U13	Nova connexió del Front Marítim de Badalona	Noves línies
(*)	U15	Nova connexió Cerdanyola - Sant Cugat	Noves línies
(*)	U16	Nova connexió UAB - Badia del Vallès - Barberà del Vallès - Sabadell	Noves línies
(*)	U17	Nova connexió Santa Perpètua - la Llagosta - Montcada	Noves línies
(*)	U18	Nova connexió les Fonts - Terrassa	Noves línies
(*)	U19	Nova connexió Sant Cugat del Vallès - Rubí - les Fonts	Noves línies

F	C	Plataformes bus-VAO	Tipus d'actuació
Primera	A1	Plataforma BUS-VAO Maresme (C-31 i C-32): de la C-31 (B-10) a Sant Adrià fins a Mataró per la C-32	Nova plataforma
Primera	A1	Plataforma BUS-VAO B-23 entre el Papiol i Barcelona	Nova plataforma

(*) Sense concretar al Pacte Nacional d'Infraestructures. Poden ser de primera o de segona fase.

ANNEX 2

Agenda del Pla

Agenda del Pla territorial metropolitana de Barcelona

El desenvolupament de les determinacions del PTMB per tal d'assolir el model territorial proposat requereix diversos instruments derivats, lligats o relacionats amb la planificació territorial:

A. Els instruments de cooperació i coordinació intermunicipal derivats del mateix Pla i establerts al títol V de les Normes d'ordenació territorial i consistents en plans directores urbanístics i estudis específics.

B. La redacció d'unes directrius del paisatge específiques per a la regió metropolitana de Barcelona com a desenvolupament de les directrius generals recollides al PTMB.

C. La coordinació del PTMB pel que fa al model territorial plantejat i els escenaris quantitius d'aquest model amb la planificació sectorial existent en matèria d'equipaments i serveis, especialment amb aquells que incideixen sobre els anomenats "vectors ambientals" (cicle de l'aigua, tractament de residus, qualitat de l'aire, etc.) i que poden ser determinants per al desenvolupament de les propostes del Pla. Els aspectes relatius a la coordinació amb la planificació d'aquestes últimes matèries són tractats a l'Informe de Sostenibilitat Ambiental del PTMB.

D. La formulació d'una sèrie d'instruments de caràcter sectorial i de diverses escales d'incidència a desenvolupar i gestionar per diferents operadors presents al territori, especialment administracions. En alguns casos la formulació d'aquests instruments ve determinada per la manca, encara, de planificació sectorial adequada per tal de respondre a problemàtiques específiques, i en tots els casos es tracta de donar resposta a problemàtiques amb una notable incidència sobre el model territorial proposat pel Pla.

L'Agenda del Pla respon a aquest darrer punt, ja que el caràcter transversal del territori com a receptor dels impactes de diverses actuacions i polítiques concretes i la, lògicament, limitada capacitat del planejament territorial, de caràcter més general, per tal de "regular" tots els aspectes de la realitat que incideixen sobre el seu territori fa necessari l'establiment d'aquesta agenda, resultant del procés de participació i de l'avaluació ambiental estratègica del Pla (AAE).

Per tal de garantir la coherència global del model territorial proposat, els continguts que a continuació es relacionen tracten, per tant, sobre la necessitat de "coordinar" diversos aspectes sectorials de la realitat amb incidència sobre els tres sistemes bàsics pels quals el Pla estableix determinacions: espais oberts, assentaments i infraestructures de mobilitat.

Sistema d'espais oberts

1. Sobre activitats agrícoles. És necessària la formulació d'un Pla territorial sectorial d'espais d'interès agrícola, a desenvolupar pel Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció rural.

Dins de l'àmbit territorial de la regió metropolitana de Barcelona aquest pla haurà de tractar, a més dels aspectes de caràcter general propis d'aquest pla al nivell de Catalunya, les problemàtiques específiques de les formes de producció agrícola existent en aquest territori i especialment de l'anomenada "agricultura periurbana".

2. Sobre espais connectors ecològics. Cal formular un Pla territorial sectorial d'espais "connectors ecològics", a desenvolupar pel Departament de Medi Ambient.

Dins de l'àmbit territorial de la regió metropolitana de Barcelona aquest pla haurà de tractar, a més dels aspectes de caràcter general propis d'aquesta planificació al nivell de Catalunya, les problemàtiques específiques dels espais connectors, en molts casos imbricats amb el sistema urbà de la regió metropolitana i, per tant, molt condicionats pel que fa a la funcionalitat ecològica.

El PTMB ha fixat dins del sistema d'espais oberts, tant a nivell gràfic com normatiu, una sèrie d'espais connectors especialment amenaçats pels continus urbans del sistema d'assentaments metropolitans que, juntament amb altres que determinin les anàlisis pròpies de la planificació sectorial, hauran de tenir una especial atenció en aquesta planificació, pel que fa a la dimensió, tractament normatiu i tipus de gestió, per tal de garantir-ne la funcionalitat ecològica.

Sistema d'espais oberts-Infraestructures de mobilitat

3. Milliores ambientals de vies existents en espais oberts.

Diverses infraestructures lineals, establertes sobre el territori, especialment les construïdes amb anterioritat al desenvolupament de les normatives de qualitat ambiental actualment vigents per a les noves implantacions, generen impactes ambientals sobre el medi natural que en determinats casos poden resultar crítics, especialment en aquells llocs on la continuïtat ecològica del sistema d'espais oberts és més difícil.

En aquests casos el planejament corresponent al sistema d'espais oberts (Pla sectorial d'espais connectors, plans especials de protecció, plans directores urbanístics amb aquestes finalitats, etc.) haurà de fixar les condicions i el desenvolupament dels corresponents projectes amb l'objectiu d'integrar, permeabilitzar i en definitiva corregir els impactes ambientals existents.

Sistema d'espais oberts-Sistema urbà

4. Correcció de les situacions urbanístiques contràries als objectius del Pla.

L'encreuament del planejament urbanístic vigent amb les figures de planificació, de caràcter sectorial, que tenen per objectiu la protecció del sistema d'espais oberts fa palesa l'existència d'una sèrie d'incoherències pel que fa a determinades qualificacions urbanístiques existents.

Aquestes incoherències hauran de ser resoltes amb les corresponents figures de

planejament urbanístic a desenvolupar amb la finalitat de la seva correcció i establir les corresponents figures de gestió, si s'escau.

Sistema urbà-sistema d'infraestructures de mobilitat

5. Millores ambientals relatives a les infraestructures de transport en medi urbà.

De manera anàloga a la referida al punt 3, tot un seguit d'infraestructures lineals establertes en medi urbà, especialment les construïdes amb anterioritat al desenvolupament de les normatives de qualitat ambiental actualment vigents per a les noves implantacions, generen forts impactes ambientals sobre els teixits urbans existents (trencament de continuïtats urbanes, soroll, contaminació atmosfèrica, etc.).

En el procés de participació del PTMB i amb l'AAE del Pla s'ha fet palesa l'existència d'aquesta problemàtica en una sèrie de casos:

- a. C-31 a Sant Adrià de Besòs i Badalona.
- b. C-58 a Cerdanyola del Vallès i Ripollet i tractament de permeabilitat entre Badia del Vallès i la Universitat Autònoma de Barcelona.
- c. B-23 a Esplugues de Llobregat.
- d. AP-7 a Montmeló (futura estació de la línia orbital ferroviària) i a Martorell (possible túnel).
- e. A-2 a Martorell i Abrera: s'haurà de fer compatible el traçat actual amb el desenvolupament urbà de la ròtula de Martorell.

Es tracta de vies segregades d'alta capacitat i amb un alt nivell de servei, la qual cosa potencia els efectes ambientals persistents sobre el medi ambient urbà. Dins de la regió metropolitana ja existeixen notables experiències reeixides d'integració urbana, correcció d'impactes i fins i tot associació amb altres infraestructures lineals: Rondes urbanes del 92, Gran Via a Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat, Ronda del Mig, etc.

En el desenvolupament del planejament director urbanístic definit en aquest PTMB s'haurà d'orientar la resolució de les problemàtiques corresponents en els casos citats i en altres que puguin resultar de les anàlisis ambientals a desenvolupar, mitjançant la definició dels continguts i els objectius dels corresponents projectes per a cadascuna de les situacions concretes i les seves fórmules de gestió.

6. Riscos lligats a la manipulació, emmagatzematge i el transport de matèries perilloses.

L'existència a la regió metropolitana de Barcelona d'establiments on es produeixen processos industrials que impliquen la manipulació i emmagatzematge de productes que comporten riscos tecnològics, així com el transport d'aquests productes per les xarxes lineals d'infraestructures, pot condicionar el desenvolupament urbanístic del sistema urbà de la regió.

És per això que, en el marc de la legislació sectorial corresponent, es fa necessari l'establiment de les mesures de seguretat que permetin minimitzar els efectes d'aquests riscos, fins i tot establint, si s'escau, limitacions als desenvolupaments i als usos urbanístics.

Per tal d'avançar en el coneixement i el tractament d'aquesta problemàtica, a les conclusions de l'AAE del Pla s'estableix la necessitat d'efectuar un estudi específic que permeti gestionar els riscos tecnològics, especialment els relacionats amb el transport de mercaderies perilloses, en relació amb els futurs desenvolupaments urbans que tenen cabuda en aquest Pla territorial metropolitana.

A la Memòria Ambiental del Pla es recullen les especificacions corresponents als treballs interdepartamentals a desenvolupar amb aquesta finalitat.

Sistema d'infraestructures de mobilitat

7. Gestió de la xarxa viària.

La xarxa viària proposada pel PTMB concreta dins del seu àmbit geogràfic la definida al Pla territorial sectorial d'infraestructures del transport de Catalunya (PITC).

La naturalesa del PTMB no permet abordar els temes relatius a la gestió de les xarxes proposades, si bé aquesta gestió pot resultar determinant pel que fa a una utilització de les infraestructures coherent amb el model i els objectius del Pla. És per aquest motiu que determinats aspectes importants d'aquesta gestió resulten també determinants per tal de garantir la sostenibilitat ambiental del model territorial proposat, com és l'objectiu de propiciar el canvi modal en favor del transport públic a la regió metropolitana de Barcelona.

Els aspectes relatius al transport públic són tractats pel corresponent planejament sectorial (plans de serveis) però la utilització de la xarxa bàsica per al transport privat resta avui molt condicionada per l'existència dels peatges en determinades vies. Peatges que tingueren originàriament com a únic objectiu el finançament de les infraestructures.

Per a una utilització de la xarxa viària coherent amb els objectius del PTMB, tal com es desprèn de l'AAE del Pla, pot resultar de gran importància l'establiment de criteris de gestió a incorporar de manera combinada amb els criteris de finançament a l'hora d'establir mecanismes de peatge per la utilització de les infraestructures viàries.

És per això que es fa necessària la formulació de la planificació corresponent, "Pla de Tarifació", d'acord amb els criteris establerts al Pacte Nacional d'Infraestructures per tal de "definir i aplicar una nova política de peatges que els consideri com a elements reguladors de la mobilitat i de millora ambiental".

8. Coordinació entre planificació i gestió d'infraestructures ferroviàries.

Pel que fa a les infraestructures ferroviàries, el PTMB també concreta dins del seu àmbit geogràfic les xarxes definides al Pla territorial sectorial d'infraestructures del transport de Catalunya (PITC). Resulta evident, però, que l'establiment de nous elements de xarxa tan sols tindrà efectes en la mesura en què s'estableixin nous serveis ferroviaris.

En aquest sentit, es proposa que el desenvolupament de les xarxes proposades amb la prioritització establerta pel Pla estigui coordinat amb les corresponents revisions del "Pla de transport de viatgers".

9. Concreció d'eines i estratègies pel transport de proximitat.

Per tal de minimitzar les necessitats de "mobilitat obligatòria" de llarg abast dins de la regió metropolitana de Barcelona, el Pla estableix un model territorial que cerca l'equilibri entre residència, activitat i serveis per les diferents parts constitutives del sistema urbà de la regió, si bé també és cert que en el procés d'AAE del Pla s'han detectat diversos àmbits urbans amb una utilització dels mitjans de transport motoritzat individual que resulta excessiva ambientalment, fins i tot per a la mobilitat de proximitat. Aquesta realitat resulta molt condicionada pel tipus extensiu de teixits urbans implantats o per la manca de sistemes de transport públic eficients i adaptats al lloc.

Els instruments de planificació sectorial adequats per al tractament d'aquesta problemàtica són els plans directores de mobilitat. En l'actualitat ja és d'aplicació per al conjunt de la regió metropolitana de Barcelona el Pla director de mobilitat (PDM), formulat per l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM), i un seguit de plans directores locals d'àmbit municipal. Com s'ha pogut constatar, aquest àmbit municipal és en molts casos poc eficient pel que fa la temàtica de la mobilitat quan tracta realitats "metropolitanes" fortament imbricades.

És per això que es proposa que la corresponent revisió del Pla director de mobilitat, fruit del seguiment d'aquest Pla, estudiï la definició d'àmbits per a plans de mobilitat urbana supramunicipals amb molta mobilitat interna, especialment quan aquesta depèn majoritàriament del vehicle privat.

Sistema d'espais oberts-Sistema urbà-Sistema d'infraestructures de mobilitat

10. Coordinació per a la implantació d'infraestructures lineals de serveis.

La concentració de població i activitat econòmica, amb un potent component

industrial, a la regió metropolitana de Barcelona demana tota mena de subministraments, especialment energètics, que requereixen infraestructures específiques, aqüeductes, gasoductes, oleoductes, línies elèctriques d'alta tensió, etc.

Les lògiques pròpies d'explotació de cadascuna d'aquestes infraestructures han resultat múltiples i han estat condicionades per molts factors específics, com ara els llocs de captació o generació del recurs, el tipus de tecnologia de transport, la forma especialitzada de distribució i, fins i tot, els períodes històrics d'implantació de les infraestructures entre d'altres. Totes aquestes circumstàncies han incidit sobre uns traçats que en alguns casos i a causa d'aspectes relacionats amb la pròpia eficiència de les instal·lacions concretes no han estat coincidents amb els corredors geogràfics naturals i per tant són difícils de coordinar entre si i amb altres infraestructures lineals.

L'impacte ambiental d'aquestes infraestructures sobre el territori metropolità, tal com es fa palès a l'AAE, és notable sobre els espais oberts pel que fa als aspectes naturals i paisatgístics, i també sobre determinats àmbits urbans, i en alguns casos pot condicionar el desenvolupament urbanístic de determinades àrees urbanes.

Però, per altra banda, el PTMB estableix un model territorial a mig i llarg termini pel que fa al sistema d'espais oberts, el desenvolupament urbanístic futur i les xarxes d'infraestructures de transport, viàries i ferroviàries. I és en el context físic d'aquest model sobre el que es pot ordenar, endreçar i desenvolupar el futur d'aquestes xarxes de serveis.

En funció d'aquestes consideracions, es planteja la realització dels estudis pertinents, amb la participació dels diferents operadors implicats, per tal d'ordenar de manera coordinada la implantació de les referides infraestructures de serveis amb incidència sobre el territori de la regió metropolitana de Barcelona, amb la finalitat de minimitzar-ne els impactes ambientals i paisatgístics i maximitzar-ne l'eficiència de servei.

DIRECTRIUS DEL PAISATGE

Preàmbul

1. La protecció i ordenació del paisatge en el pla territorial

Els plans territorials, a través de les seves pròpies determinacions, intervenen en la protecció i ordenació del paisatge i ho fan amb una notable eficàcia en tant que condicionen moltes de les transformacions que el territori pot sofrir, les quals tenen majoritàriament un indubtable efecte en el paisatge.

La finalitat del planejament territorial és aportar les normes i les directrius perquè el territori evolucioni en el sentit de millorar la cohesió social, l'eficiència econòmica i la sostenibilitat ambiental definint, a tal efecte, limitacions i estratègies en funció d'un model territorial al qual caldria tendir. Així mateix, d'aquestes propostes se'n deriven conseqüències força immediates pel que fa al paisatge; aquest, en tant que correspon a un medi antropitzat, és, en bona part, resultat del model territorial, i la seva evolució serà bàsicament conseqüència de l'evolució d'aquest model.

Cal afegir, a més, que en la definició de les propostes del pla territorial s'incorporen també criteris específics de valoració del paisatge. En concret entre els criteris explícitament adoptats hi ha el de "Preservar el paisatge com un valor social i un actiu econòmic del territori".

En tot cas, cal destacar la importància que, per a una adequada evolució del paisatge, tenen els tipus de determinacions que s'assenyalen a continuació i que tots els plans territorials estableixen i adequen a les característiques del territori del seu àmbit:

La definició, dins del sistema d'espais oberts, d'àrees que exclouen la possibilitat de ser urbanitzades (sòl de protecció especial i una proporció molt majoritària del sòl de protecció territorial).

L'orientació de la major part de l'extensió urbana que sigui necessària cap a les àrees urbanes de certa dimensió.

La limitació i l'establiment de condicions per a l'extensió dels petits nuclis urbans i les agrupacions rurals.

L'aposta per un creixement per continuïtat i la conseqüent restricció de les noves implantacions aïllades a aquells casos en què estiguin justificades per motius d'interès territorial o estratègic.

L'establiment de directrius d'ordenació de les àrees d'extensió i reforma urbana.

L'establiment de condicions per a la implantació de noves infraestructures i per a l'ampliació de les existents.

L'assenyalament de separadors i de límits no excedibles per l'extensió urbana per tal de preservar continuïtats de l'espai no urbanitzat i també determinades imatges d'interès.

L'establiment de l'obligatorietat d'estudis paisatgístics per a totes les edificacions aïllades.

En concret, el Pla territorial parcial de la regió metropolitana de Barcelona, adopta les següents determinacions que tenen una indubtable transcendència paisatgística i que donen resposta a una part substancial dels objectius de qualitat, mesures i accions que han de contenir els catàlegs del paisatge:

S'inclouen dins l'àmbit del sòl de protecció especial les 226.864 hectàrees que, amb aquesta denominació, es representen al plànol 1.2 "Espais oberts. Proposta".

S'inclouen dins l'àmbit del sòl de protecció preventiva que majoritàriament ha de romandre no urbanitzat les 14.662 hectàrees que, amb aquesta denominació, es representen al plànol 1.2 "Espais oberts. Proposta".

S'estableix l'estratègia de millora i compleció als nuclis assenyalats al plànol 2.3 "Sistema urbà. Estratègies urbanes".

S'estableix l'estratègia de manteniment del caràcter rural als nuclis assenyalats al plànol 2.3 "Sistema urbà. Estratègies urbanes".

S'assenyalen espais obligatoris de separació entre creixements urbans o zones verdes urbanes a mantenir i potencial pel seu paper connector en el sistema d'espais oberts al plànol 1.3 "Espais Oberts. Proposta amb planejament (zones verdes i equipaments)".

2. Espai propositiu de les directrius del paisatge.

"Les directrius del paisatge són les determinacions que, basant-se en els catàlegs del paisatge, precisen i incorporen normativament les propostes d'objectius de qualitat paisatgística en els plans territorials parcials o en els plans directors territorials" (article 12 de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge).

D'una banda, les directrius han de ser coherents amb el contingut del catàleg del mateix àmbit territorial, en especial amb l'inventari de valors paisatgístics, la definició d'objectius paisatgístics i amb la proposta de mesures i accions. D'altra banda, pel seu caràcter de document que s'incorpora al pla territorial, les directrius vénen condicionades per l'escala d'ordenació que és pròpia del pla territorial i per la naturalesa, predominantment física, del seu contingut propositiu.

Una primera conseqüència d'aquestes consideracions és que cal entendre els catàlegs del paisatge com uns documents vàlids per si mateixos com conjunt de coneixements i de propostes indicatives de protecció, gestió i ordenació del paisatge d'un territori, la valoració del qual ha estat abordada des d'una visió polièdrica de la seva realitat que incorpora aspectes patrimonials, ambientals, socials i altres elements significatius. El catàleg defineix un marc de coneixements i orientacions útils per a una correcta integració paisatgística de qualsevol actuació que s'hagi de desenvolupar en el territori. És a dir, el catàleg no és només un document previ per a l'elaboració d'unes directrius, si no que té una aplicació pràctica encara que poc reglada.

Com s'ha exposat a l'inici d'aquest preàmbul, els plans territorials parcials se centren en l'ordenació de l'espai territorial. No són específicament instruments d'ordenació del paisatge, però les seves determinacions influiran força en la conservació i l'evolució del paisatge. Per bé que, com s'ha vist, els plans territorials parcials incorporen objectius implícits de caràcter paisatgístic en bona part de les

seves determinacions, la regulació explícita i directa dels components paisatgístics correspon a les directrius de paisatge que n'han de formar part.

Les directrius del paisatge estan doncs associades a uns àmbits de més de 4.000 km², dividits entre 20-25 unitats de paisatge, que per la seva extensió difícilment es podran treballar a escales de més detall que la 1/50.000, llevat d'algun possible zoom sobre espais especialment significatius. En tot cas, atès el camp conceptual que ja cobreixen els catàlegs i les determinacions pròpies dels plans territorials, les directrius haurien de centrar-se, per tal de limitar les possibilitats de confusió, en els aspectes estrictament paisatgístics de l'escala territorial.

Altres conseqüències derivades de la consideració del paisatge en el marc del planejament territorial són:

a) Les directrius del paisatge d'un pla territorial no poden exhaurir la regulació normativa del paisatge que, en tant que fenomen multiescalar en la seva percepció, necessita diversos nivells de tractament normatiu i projectual. Per tant, les directrius del paisatge s'han de centrar en les regulacions que són pròpies de l'escala de planejament territorial, amb el benentès que hi ha altres instruments –per exemple, els plans especials urbanístics– que són adequats per establir normatives del paisatge amb més detall.

b) Tot i que el territori és una gran síntesi resultat d'un procés històric que incorpora valors econòmics i funcionals, ambientals i culturals, etc., la valoració del paisatge es fa a través d'un acte perceptiu que té com a primer pas la visió de les imatges que el territori proporciona. Atès que els aspectes funcionals, ambientals i els patrimonials del territori tenen els seus propis instruments de regulació normativa, convé que, per evitar interferències i confusions, les directrius se centrin en el paisatge com a percepció visual del territori, amb el benentès que aquesta incorpora valors estètics, socials, simbòlics i econòmics.

c) El paisatge que tracten de regular les directrius del paisatge és el que podem denominar "paisatge territorial" en el sentit que comprèn les imatges que ens proporcionen els àmbits d'una certa amplitud, deixant per a d'altres instruments de major detall els que podríem denominar "paisatges de proximitat", en especial els paisatges urbans que es perceben des de l'interior de les poblacions.

La formulació d'unes directrius de paisatge, igual que l'elaboració dels catàlegs i semblant que la dels plans territorials, és un exercici sense gaires referències en les quals basar-se, i per tant s'ha d'entendre com un procés obert, els resultats del qual es van perfeccionant a partir de la mateixa experiència de la seva elaboració. En tot cas, el procés d'elaboració dels catàlegs del paisatge, els seus primers resultats i diversos assaigs tècnics d'aproximació d'unes directrius ens permeten fins avui constatar dos fets que cal tenir presents per orientar correctament l'elaboració d'unes directrius:

a) Malgrat les diferències entre els paisatges de Catalunya, hi ha un conjunt de criteris/objectius/directrius generals que semblen vàlids i adequats per a tots ells.

b) Hi ha poc marge de joc normatiu entre el que poden establir unes directrius generals i el que seria pròpiament un projecte de paisatge territorial. En tot cas unes directrius com les que proposa la legislació no són plantejables com un projecte de paisatge, el qual requereix àmbits molt més reduïts que possibilitin uns suficients coneixement i control de les variables que hi intervenen.

En conseqüència, les directrius del paisatge específiques d'un àmbit territorial no és probable que puguin anar gaire més enllà que l'aplicació de les directrius generals als elements propis d'aquest àmbit, per bé que amb la possibilitat d'establir gradacions de valor i prioritats. Per aquest motiu les unitats de paisatge que defineixen els catàlegs, encara que puguin ser referència per a la definició de directrius del paisatge, poden ser també àmbits adients per a "projectes de paisatge", que, amb major grau de concreció, podran anar-se elaborant, al llarg del temps mitjançant plans directors o especials urbanístics. En tot cas les directrius del paisatge del pla territorial sí que expressen el reconeixement de les unitats del paisatge del catàleg com a àmbits adequats per a l'ordenació més detallada del paisatge.

3. Les directrius del paisatge del Pla.

La incorporació de les directrius del paisatge com a document específic del Pla amb anterioritat a la seva aprovació inicial pretén donar resposta al mandat dels articles 12 de la Llei 8/2005 i els 13 i 14 del seu Reglament, i en aquest sentit les directrius:

a) Es basen en els catàlegs del paisatge elaborats i en curs d'elaboració. Aquests catàlegs han fonamentat la definició de les directrius, de caràcter general, que formen part d'aquest document.

b) Incorporen disposicions més específiques, com la delimitació d'unitats de paisatge, derivades del catàleg de paisatge de l'àmbit del Pla, en elaboració.

c) Resten oberts a la incorporació, pel procediment reglamentari, de les noves directrius específiques de l'àmbit del Pla que, en funció del contingut del Catàleg que s'aprovi definitivament, es considerin necessàries en el seu moment.

Així mateix, i amb la finalitat que totes les disposicions directament relacionades amb el paisatge formin part d'un mateix text normatiu, s'han refós en aquest document de directrius del paisatge les disposicions que en plans territorials anteriors formaven part de l'articulat de les Normes territorials i de les disposicions transitòries.

DISPOSICIONS NORMATIVES

1. *Disposicions de caràcter general*

Article 1.1

Marc legal de les directrius del paisatge

1. D'acord amb l'article 12 de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge, les directrius del paisatge precisen i incorporen normativament les propostes d'objectius de qualitat paisatgística en els plans territorials parcials.

2. Sota la denominació de directrius, adoptada per la Llei, s'inclouen disposicions d'aplicació directa, altres que poden, o han de ser, desenvolupades pel planejament urbanístic i d'altres que tenen el caràcter de recomanacions.

3. Sens perjudici que puguin ser sempre desenvolupades, i la seva aplicació precisada, en instruments de major detall, les directrius generals i específiques contingudes en aquest document i relatives als diversos components del paisatge són sempre d'aplicació directa amb el grau de vinculació que es desprèn del seu redactat.

Article 1.2

Contingut i abast de les directrius del paisatge

1. Per bé que el paisatge és en cada moment la síntesi històrica de processos de diferent naturalesa, les directrius del paisatge se centren en el concepte de paisatge com a percepció visual del territori, amb el benentès que els components funcionals, ambientals i patrimonials del territori tenen els seus propis instruments de protecció, gestió i ordenació.

Tanmateix l'acte perceptiu de les imatges visuals que ofereix el territori s'entén com un procés complex amb implicació de factors estètics, socials i simbòlics.

2. Sense perjudici de les finalitats que els són pròpies, les determinacions amb transcendència paisatgística dels instruments relatius a la funcionalitat de l'espai, la sostenibilitat ambiental i la protecció i posta en valor del patrimoni, han de respectar i incorporar i desenvolupar, si s'escau, el que disposen les directrius del paisatge.

3. En tant que les directrius de paisatge formen part d'un pla territorial parcial que comprèn un àmbit de gran extensió, el seu objecte és principalment la protecció i ordenació del paisatge que es percep des dels espais oberts, deixant per a d'altres instruments de major detall, les disposicions relatives als paisatges de proximitat, en especial els paisatges urbans que es perceben des de l'interior de les poblacions.

4. Tots aquells aspectes dels objectius de qualitat i de les mesures i accions del Catàleg que, d'acord amb l'establert en aquest article, no hagin estat incorporats a les directrius del paisatge, són també una referència indicativa per a la valoració de les actuacions, els plans i els programes sobre paisatge.

Article 1.3

Directrius generals i directrius específiques

1. El Pla conté les directrius basades en els catàlegs de paisatge que han de formar part de tots els plans territorials de l'àmbit de Catalunya, en tant que són adients per a tots els tipus de paisatge que hi són presents. Les directrius són congruents amb els objectius de qualitat especificats en els catàlegs de paisatge, per bé que limiten el seu abast d'acord amb l'assenyalat a l'article 1.2.

2. Mitjançant el procediment adequat han d'incorporar-se al Pla directrius de paisatge, que amb finalitats més específiques, convingui establir en relació amb aspectes o elements peculiars del seu àmbit. En tot cas, també poden tractar-se aspectes parcials o específics del territori, que requereixin una regulació paisatgística més precisa, mitjançant instruments urbanístics adequats, en especial els plans directors i els plans especials que tinguin per objecte l'ordenació del paisatge. Les directrius de paisatge de caràcter específic i les determinacions dels instruments urbanístics no poden ésser contradictòries amb les directrius de paisatge que estableix el Pla territorial.

Article 1.4

Aplicació de les directrius

1. Les directrius de paisatge del Pla són d'aplicació directa i obligatòria a tots els plans i projectes que afecten la imatge del territori o de les seves condicions de percepció.

2. Les directrius de paisatge poden ser desenvolupades en determinacions més precises d'acord amb el que estableix l'article 1.3. En aquest cas, i en aquells aspectes que hagin estat desenvolupats, s'apliquen a través d'aquestes determinacions.

Article 1.5

Unitats de paisatge de l'àmbit del Pla

1. El catàleg de paisatge del Pla territorial parcial de la regió metropolitana de Barcelona divideix el territori en les següents unitats de paisatge:

1. Serra d'Ancosa
2. El Montmell
3. Plana del Penedès
4. Valls de l'Anoia
5. Garraf
6. Muntanyes de l'Ordal
7. Plana del Garraf
8. Montserrat
9. Pla de Montserrat
10. Vall baixa del Llobregat
11. Delta del Llobregat
12. Sant Llorenç del Munt i l'Obac i el Cairat
13. El Moianès
14. Cingles de Bertí i Gallifa
15. El Montseny
16. Xaragalls del Vallès
17. Plana del Vallès
18. Baix Montseny
19. Collserola
20. Serra de Marina
21. Pla de Barcelona

22. Baix Maresme
23. Alt Maresme
24. Baixa Tordera
25. L'Ardenya-Cadiretes
26. Alt Gaià
27. Litoral del Penedès

2. Les unitats de paisatge es diferencien pel caràcter que els atorga en cada cas el conjunt de components paisatgístics descrits, analitzats i avaluats en el catàleg. El contingut paisatgístic de cada unitat i en especial els “objectius de qualitat” i les “mesures i accions” que el catàleg estableix són referències obligades per a la correcta interpretació i aplicació de les directrius del paisatge.

Article 1.6

Ordenacions de major detall

Les unitats de paisatge definides en el Catàleg són àmbits adients per a l'establiment d'ordenacions més detallades del paisatge mitjançant plans especials o plans directors urbanístics que tinguin aquesta finalitat. En tot cas, els POUM poden desenvolupar el grau d'ordenació del paisatge que és pròpia de la seva escala de planejament, ja sigui en el marc d'un pla especial o director o en l'establert per aquestes directrius de paisatge si no existeixen instruments intermedis de major detall.

En els plans directors i especials que compreguin almenys una unitat de paisatge, les determinacions relatives a aquells elements del paisatge que transcendeixin de l'àmbit del municipi prevaldran sobre les determinacions d'ordenació del paisatge dels POUM en cas de contradicció.

Article 1.7

Factors de valoració paisatgística

Mitjançant els catàlegs i les directrius del paisatge es poden establir gradacions de valor en els elements que componen el paisatge, als efectes de modular l'aplicació de les prescripcions relatives a la seva protecció i ordenació que s'estableixin en les mateixes directrius o en instruments d'escala més detallada.

En la valoració dels elements del paisatge s'han de tenir en compte els següents valors:

- Estètics (qualitat de la forma i el color)
- Visuals (visibilitat, dimensió)
- Socials (freqüentació i activitats)
- Simbòlics (històrics, literaris, sentimentals)

Article 1.8

Estratègies d'integració paisatgística

Les directrius i els altres instruments de regulació del paisatge poden establir estratègies d'integració per als nous elements a construir en el paisatge, per a les quals s'ha d'optar per alguna de les tres possibilitats següents, en funció de les característiques que hagi de tenir la construcció i les del paisatge on se situa:

L'harmonització/contextualització, quan la construcció sigui un element positiu o neutre en el paisatge.

L'ocultació/mimetització, quan la construcció sigui un element negatiu en el paisatge.

La singularització/monumentalització, quan la construcció sigui un element paisatgístic d'especial interès.

Article 1.9

Components del paisatge

Amb la finalitat de sistematitzar el seu contingut, les directrius adopten el següent llistat de components o aspectes del paisatge que han de ser objecte de regulació normativa:

1. Geomorfologia
2. Aigua
3. Modelació agrària
4. Fites visuals i fons escènics
5. Extensió urbana
6. Construccions aïllades
7. Infraestructures lineals
8. Àrees especialitzades
9. Espais degradats
10. Miradors i itineraris

2. *Directrius generals*

Article 2.1

Geomorfologia

1. La morfologia natural del territori és una referència paisatgística segura de la qual convé no apartar-se. Entenem per morfologia natural la resultant dels fenòmens orogràfics i erosius produïts al llarg del temps. Les modelacions de gra petit introduïdes per l'activitat agrària al llarg de la història, com abancaments, camins i altres, es considera que estan perfectament integrades amb la morfologia natural i l'enriqueixen.

2. En principi, i llevat d'alguns casos excepcionals, es consideren paisatgísticament positives les transformacions físiques encaminades a restituir la morfologia natural en aquells llocs on hagués estat negativament alterada.

3. Els moviments de terres motivats per les infraestructures i l'edificació no han d'anar més enllà del que sigui estrictament necessari i han de minimitzar els desmunts i terraplens i, molt especialment, l'afectació al sistema de drenatge natural. Pel que fa als que tinguin a veure amb les activitats agrícoles, es poden dur a terme sempre que representin una millora pel terreny, quan no produeixin un impacte negatiu sobre el paisatge i quan no destrueixin cap bé dels que cal protegir (marges, riberes, fronts naturals i d'altres) en allò en què es refereix a les directrius del paisatge.

4. Les solucions tècniques i els resultats formals en el tractament de talussos han de partir de les característiques del sòl i de les opcions de vegetació possibles. En tot cas, el tractament dels talussos pel que fa al pendent i a la revegetació s'ha de fer en coherència amb el paisatge de l'entorn sense excloure la utilització de murs de contenció o altres elements estructurals quan siguin convenients per a un millor resultat formal, en especial per a poder disminuir pendents dels talussos.

5. Cal evitar que els terraplenats afectin els espais de ribera de rius, rieres i torrents, com també els marges de camins i conreus assegurant sempre el manteniment de la funcionalitat del conjunt de l'espai fluvial. Especial atenció requereixen els moviments de terres motivats per la protecció i millora de camins associats a cursos d'aigua, en el seu doble significat d'elements del paisatge i d'itinerari d'interès paisatgístic.

Article 2.2

Aigua

1. La xarxa d'aigua del territori que comprèn els elements naturals i els artificials a cel obert que assoleixen una certa importància estructural és un component bàsic del paisatge i com a tal ha d'ésser considerada i respectada. L'abast espacial de la xarxa compren tots els terrenys associats físicament als cursos i làmines d'aigua fins com a mínim l'àrea inundable en un període de retorn de 500 anys.

2. El tractament naturalitzat o artificial dels espais associats a cursos i làmines d'aigua ha d'aprofitar la potencialitat paisatgística que es deriva de la presència de l'aigua, sense perjudici dels requeriments hidrològics que calgui respectar.

3. Si no hi ha un pla especial urbanístic amb objectiu d'ordenació del paisatge que justificadament estableixi altres condicions més permissives, les edificacions

que poguessin autoritzar-se en sòl no urbanitzable s'han de separar com a mínim una distància de 100 metres de les zones fluvials de rius i rieres i dels llacs, estanys i pantans, sens perjudici del compliment de les disposicions de la planificació hidràulica.

4. L'ordenació de sectors de sòl urbanitzable, o de sòl urbà no consolidat, que siguin confrontants amb rius, rieres, canals, llacs, estanys o la vora del mar ha de considerar la presència d'aquests elements d'aigua com a factor determinant de l'ordenació en el sentit de justificar espais de transició de qualitat entre el front edificat i la ribera. En aquest espai de transició es localitzaran de manera preferent els sòls de cessió per a espais lliures. Així mateix, l'ordenació tractarà amb especial cura la composició urbana dels fronts edificats que donin a espais d'aigua per la seva especial visibilitat.

5. Els fronts urbans marítims i fluvials tindran en el planejament urbanístic un tractament acurat encaminat a destacar el seu caràcter i a potenciar el seu valor paisatgístic. Els plans urbanístics establiran mesures per recuperar la coherència formal en aquells fronts que l'haguessin perduda per causa de la volumetria dels edificis o de la baixa qualitat de l'arquitectura.

Article 2.3

Modelació agrària

1. L'espai agrari –agrícola, forestal i ramader– proporciona un fons paisatgístic que per la presència que té al llarg i ample del territori, en constitueix un component identitari principal. Cal, per tant, fer compatibles el respecte dels seus valors com a bé paisatgístic d'interès públic i la seva funcionalitat agrària per tal que mantingui els trets bàsics de la seva fisonomia.

2. Es consideren elements estructurals de la configuració del paisatge agrari els camins, la xarxa de drenatge natural, els canals de rec, les separacions topogràfiques i de vegetació entre conreus i parcel·les i les pautes de localització i de configuració de les construccions tradicionals. Es recomana la preservació d'aquests elements, o en el cas que calguin transformacions derivades de canvis necessaris en els sistemes d'explotació que es procuri el manteniment de la imatge d'espai fragmentat pròpia del paisatge existent.

3. Les directrius específiques del paisatge, els plans especials urbanístics i altres instruments de més detall poden assenyalar àmbits del paisatge rural que, pels seus valors extraordinaris, han d'ésser objecte d'una protecció estricta mitjançant el manteniment i millora dels seus elements estructurals. Aquesta determinació ha d'anar associada a l'establiment de mecanismes d'ajuda al manteniment de les activitats agràries pròpies d'aquests paisatges quan sigui necessari.

4. La implantació de parcs solars, o d'altres instal·lacions de configuració en extensió, en el medi rural s'ha de subjectar a les directrius i a les condicions expressades en aquestes normes en relació amb el paisatge de l'espai agrari i amb els criteris que s'assenyalen a l'article 2.8 pel que fa a les àrees especialitzades.

5. Per tal de fomentar la continuïtat territorial de les explotacions i evitar la fragmentació dels camps, s'ha d'evitar en el possible l'obertura de nous camins, sens perjudici del que requereixin les operacions de concentració parcel·lària. Així mateix, en l'estesa de xarxes d'infraestructures d'interès local s'han d'aprofitar els canals de pas i els corredors i les vies de comunicació existents.

6. La construcció de tanques en l'espai agrari, i en el no urbanitzat en general, ha de limitar-se en aquells casos en què siguin imprescindibles en funció de l'ús i les circumstàncies del lloc o es justifiqui la seva necessitat per atendre els requeriments productius de l'explotació. Es recomana, quan sigui funcionalment possible, la utilització d'altres sistemes que la tanca per l'assenyalament del límit de la propietat o de l'àmbit de l'activitat. Les directrius específiques o els instruments urbanístics d'ordenació del paisatge poden prohibir les tanques en determinats àmbits de l'espai agrari, tenint en compte, però, els requeriments productius de l'activitat agrícola de què es tracti.

7. En tant que els instruments d'ordenació del paisatge de major detall no estableixin una regulació més específica, la construcció de tanques de separació de finques, parcel·les o recintes en l'espai agrari està subjecte a les següents directrius i condicions:

- a) Amb les excepcions de l'apartat h no s'admeten tanques d'obra, llevat dels murs de pedra seca d'alçada no superior a 90 cm.
- b) Les tanques poden ser de vegetal viu o de materials que permetin la transparència en tota la seva alçada.
- c) Les tanques visualment permeables poden complementar-se amb vegetació pròpia de l'entorn per aconseguir el grau d'opacitat que es desitgi.
- d) Les tanques han de tenir un tractament regular i homogeni en tota la seva longitud, per bé que pot incorporar diferències per tal de millorar la integració amb l'entorn si aquest no és homogeni.
- e) Els materials manufacturats utilitzats en les tanques han de tenir colors discrets per tal que s'integrin bé en gamma cromàtica del lloc.
- f) Sempre que no sigui incompatible amb l'activitat que motivi la necessitat de tanques, aquestes han de permetre el pas de la petita fauna terrestre pròpia del lloc.
- g) Les tanques d'obra existents i les que preveu l'apartat h s'han de tractar amb superposicions de vegetació viva per tal de millorar la seva integració en el paisatge.
- h) Només s'admeten tanques d'obra o opaques en general en aquelles parcel·les on per motius de seguretat calgui garantir la impossibilitat d'accés o de vistes i no existeixin altres fórmules de tancament que puguin garantir-ho.

Article 2.4

Fites visuals i fons escènics

1. En molts paisatges la relació figura-fons té un paper rellevant en la composició de les imatges que se'n perceben. Aquesta relació ha estat ben present a les arts plàstiques. Són les "figures" del paisatge, els nuclis urbans, els elements construïts, les formacions geològiques diferenciades, etc. que, per la seva ubicació –encimbellada, en una plana, en carena, etc.– i pel seu valor, constitueixen components clau de les imatges del territori. Complementen la imatge i li donen base els "fons" escènics configurats per l'orografia i la vegetació.

2. Cal evitar la desfiguració de les fites paisatgístiques, de la qual les noves construccions –ja siguin aïllades en sòl no urbanitzable o formant part de creixements urbans– en són la causa més freqüent. Els instruments d'ordenació urbanística han de tenir especial cura en la preservació de la imatge de les fites paisatgístiques condicionant les dimensions, volumetria i colors de les edificacions que poguessin afectar-la.

3. Cal, així mateix, preservar les possibilitats de percepció de fites i fons i en especial de les imatges que conjuntament componen. Amb aquesta finalitat s'han d'evitar el possible les construccions i en general les barreres visuals que impedeixin o dificultin seriosament la percepció de les imatges més interessants del territori des de llocs accessibles i trams viaris transitats. Les tècniques per a la preservació de les imatges constitueixen l'establiment de franges de no edificació, de limitació d'alçades i de longitud dels elements barrera. Els instruments d'ordenació del paisatge de major detall han d'establir aquestes franges.

4. A més de les construccions i elements que impedeixen la visió de les imatges significatives del paisatge, cal evitar aquells que sense impedir-ho constituïrien un component greument desfigurador de la imatge per causa de la seva dimensió, forma o color.

5. Els plans especials urbanístics d'ordenació del paisatge poden delimitar àrees amb establiment de paràmetres limitatius de l'edificació amb els objectius de preservació que aquesta directriu estableix, així com àrees on és preceptiu l'informe d'impacte i integració paisatgístic per a determinades construccions.

6. Atès que els parcs eòlics afecten, per les seves dimensió i ubicació, els fons escènics del paisatge, cal la consideració de criteris paisatgístics en el seu projecte d'implantació. En principi es considera un bon criteri buscar una geometrització perceptible de la implantació dels molins, mitjançant l'establiment de pautes relatives a les alçades, distàncies, alineacions i altres elements significatius que són pròpies de la necessària ordenació dels elements artificials repetitius.

Article 2.5

Extensió urbana

1. Les noves trames urbanes d'extensió de les poblacions han d'establir relacions de continuïtat i harmonia formal amb les trames existents i, amb aquesta finalitat, en el planejament urbanístic s'ha de tenir cura de la imatge dels fronts perifèrics de l'extensió prevista en tant que constituïran noves façanes a l'àrea urbana.

2. Els criteris de compacitat i densificació que es deriven del criteri general d'estalvi de sòl no són argument acceptable per a la ruptura estrident de les pautes formals de les àrees i nuclis urbans existents. Cal vetllar per la qualitat de les seqüències visuals d'aproximació i accés als nuclis i àrees urbanes des de les carreteres, en especial les de major utilització.

3. Nombrosos nuclis i àrees urbanes en el territori mostren perfils *–skylines–* característics perceptibles des de determinades àrees i recorreguts, els quals constitueixen fites paisatgístiques, sovint de notable valor estètic, a les quals s'ha fet referència en l'article 2.4. Cal que el desenvolupament urbà, tant d'extensió com de reforma, respecti aquestes imatges i amb aquesta finalitat el planejament urbanístic ha d'impedir la possibilitat d'elements volumètrics que les desfigurin. La constatació d'aquesta possibilitat en el planejament vigent, amb relació a nuclis dels quals les directrius assenyalen l'interès de les imatges que proporcionen, és argument suficient per a procedir a la modificació d'aquest planejament.

4. Les trames urbanes d'extensió han de mantenir un nivell de coherència adequat amb l'estructura paisatgística (topografia, traces agro culturals, vegetació, agricultura periurbana, patrons significatius, etc.) del seu entorn. La coherència exigida pot comportar diversos graus d'adequació morfològica amb l'entorn agrari, que ha de ser màxima i directa en creixements de petits nuclis, però pot ser mitjançant solucions projectuals de les vores urbanes més complexes i de lectura menys immediata quan es tracti de creixements d'àrees urbanes més importants.

Article 2.6

Construccions aïllades

1. Pels seus efectes en el paisatge, cal extremar la qualitat dels projectes i les garanties d'autorització, de les noves edificacions, construccions o instal·lacions aïllades en el territori, tant d'aquelles que es poden admetre en sòl no urbanitzable com aquelles que ocupin parcel·les aïllades de sòl urbà.

2. Entre les estratègies d'harmonització, mimesi/ocultació o monumentalització que són les opcions de projecte d'un nou element aïllat en el paisatge, es considera preferent la primera, que pretén la integració de l'element en el paisatge amb un resultat positiu o com a mínim neutre pel que fa a la qualitat d'aquest paisatge. L'estratègia de mimesi/ocultació és la indicada quan no es pot assolir un grau acceptable d'harmonització.

Excepcionalment es pot optar per l'estratègia de monumentalització quan per l'elevada qualitat formal i singularitat del nou element a construir, aquest hagi de passar a ser un component principal del paisatge.

3. Tots els projectes d'edificacions, construccions o instal·lacions aïllades incorporaran un estudi d'impacte i integració paisatgística.

4. Els plans especials urbanístics d'ordenació del paisatge i els altres instruments de planejament urbanístics han d'establir paràmetres per a la regulació de les edificacions en sòl no urbanitzable, en especial d'aquelles motivades per les activitats agrícoles i ramaderes. Els paràmetres han de ser coherents amb el patró agrari i

paisatgístic que es deriva en cada cas de la xarxa de camins, el sistema de rec, la parcel·lació i la topografia. Igualment, els paràmetres que s'estableixin no podran contradir el què es disposa amb les normatives sectorials en relació amb les regles que han de respectar les instal·lacions pròpies de les activitats agràries.

5. En tant que les directrius de paisatge específiques d'un àrea territorial o instruments de planejament urbanístic no estableixin uns paràmetres més precisos en funció de les característiques diferencials de l'àrea, les edificacions aïllades s'han de subjectar a les següents condicions:

a) Implantació.

Atès que una adequada implantació contribueix significativament a la integració paisatgística de la construcció, s'han d'avaluar diverses alternatives d'emplaçament i se seleccionará la més adient amb relació al paisatge. En principi, i llevat dels casos d'estratègia de monumentalització, convé evitar les localitzacions a les parts centrals dels fons de vall, en punts focals respecte a carreteres, miradors i en indrets amb alta exposició visual.

b) Perfil territorial.

S'han de preservar les línies del relleu que defineixen els perfils panoràmics i s'evitarà la localització d'activitats sobre els punts prominents, els careners i les cotes més altes del territori, on la projecció de la silueta de l'edificació en la línia d'horitzó modifiqui el perfil natural perceptible del paisatge.

c) Proporció.

Les construccions han de ser proporcionades a la dimensió i escala del paisatge, de manera que s'evitin o es fraccionin aquelles que per la seva grandària constitueixen una presència impròpia i desproporcionada.

d) Pendent.

En totes les intervencions s'ha d'evitar ocupar els terrenys amb major pendent. Quan siguin necessaris anivellaments, s'ha de procurar evitar l'aparició de murs de contenció de terres, i s'han de salvar els desnivells amb desmunts o talussos amb pendents que permetin la revegetació. Per tal de minimitzar l'impacte visual, les edificacions s'han d'esglaonar o s'han de descomposar en diversos elements simples articulats evitant la creació de grans plataformes horitzontals que acumulin en els seus extrems importants diferències de cota entre el terreny natural i el modificat.

e) Parcel·la.

La correcta inserció en el medi rural de qualsevol construcció requereix que aquesta ocupi la mínima part possible de la parcel·la, i que la resta mantingui el caràcter d'espai rural no artificialitzat que ha d'actuar de coixí amb l'entorn no transformat, tot i que s'admeten les actuacions necessàries per donar un correcte tractament als límits de la construcció.

f) Distàncies.

Mentre no hi hagin directrius específiques que determinin distàncies, les edificacions s'han de separar com a mínim 100 metres de les zones fluvials dels rius, rieres i barrancs. Així mateix, i sense perjudici de la normativa d'aplicació en cada cas, s'han de separar dels marges de les infraestructures lineals de comunicació, un mínim de 50 metres de les vies locals, 100 de les generals i 150 de les autopistes, autovies i vies convencionals amb doble calçada. La distància de separació a vies fèrries és de 100 metres. Aquestes distàncies que es consideren com els mínims desitjables es poden disminuir justificadament en aquells casos d'edificacions agràries o d'interès públic de necessària ubicació en una parcel·la en què la configuració del territori les faci inabastables.

g) Façanes i cobertes.

Es obligatori el tractament com a façana de tots els paraments exteriors de les edificacions, sigui quina sigui la seva finalitat, i com a materials d'acabament només s'han d'utilitzar aquells que presentin colors i textures que harmonitzin amb el caràcter del paisatge i no introdueixin contrastos estranys que desvaloritzin la seva imatge dominant.

h) Vegetació.

Es recomana la utilització de vegetació i, en concret, d'arbrat, amb espècies i plantacions pròpies del lloc per a facilitar la integració paisatgística de l'edificació.

6. Les pautes d'actuació establertes en aquest article són d'aplicació, si s'escau, per a millorar la integració paisatgística de les edificacions rurals existents.

Article 2.7

Infraestructures lineals

1. Les infraestructures lineals –xarxa viària i ferroviària, conduccions de gas i d'electricitat, etc.– a causa dels seus requeriments de traçat i connexió sovint independents de les referències del territori perceptible són una potencial intrusió en el paisatge, agreujada per la seva envergadura física. És un criteri general vàlid per a tots els traçats d'infraestructures lineals minimitzar la fragmentació física del territori i els canvis de configuració dels terrenys necessaris per a la seva construcció. Cal preveure que el respecte al paisatge comportarà la construcció de major longitud de túnels, falsos túnels i viaductes que la que requereix un traçat que respongui només a criteris funcionals.

2. Els projectes de les infraestructures lineals de totes classes han d'adoptar les solucions adequades per a minimitzar i/o esmorteir la seva presència en el paisatge rural, llevat dels casos en què poden aportar interès al paisatge com els següents:

Ponts i viaductes viaris o ferroviaris i altres artefactes singulars que, mitjançant un projecte de qualitat, poden tenir un caràcter monumental.

Conduccions d'aigua a cel obert susceptibles d'ésser integrades com a elements d'interès paisatgístic.

Trams viaris constitutius de passeigs arbrats.

3. Els projectes viaris, a més de tenir cura de la correcta, i discreta, inserció de la via en el paisatge, han de considerar també la seva funció com a itinerari de percepció del paisatge. Tanmateix aquest objectiu no és argument per a una major presència de la construcció, llevat dels casos on l'interès de l'itinerari visual pogués justificar-ho.

4. L'acompanyament amb arbrat, o vegetació en general, dels elements lineals d'infraestructures és, llevat de casos excepcionals o d'impediments per normativa sectorial, una recomanació amb valor general.

5. Les infraestructures aèries, en concret les línies elèctriques i telefòniques, han de seguir preferentment les traces establertes per carreteres i ferrocarrils i quan no pugui ésser així s'han d'agrupar en corredors que hauran d'establir els instruments sectorials corresponents, amb criteris de minimitzar el seu impacte en el paisatge.

Article 2.8

Àrees especialitzades

1. La implantació d'àrees especialitzades d'activitats –industrials, logístiques, comercials, de tractament ambiental, de producció d'energia, etc.– sol tenir uns efectes intenses en la transformació del paisatge a causa de la seva localització, dimensió i imatge que poc tenen a veure amb la lògica de formació dels assentaments urbans que s'hi han integrat històricament. L'establiment de directrius per a les noves implantacions i per millorar la integració de les existents té una especial importància en unes directrius que pretenen mantenir i si és possible incrementar els valors del paisatge.

2. Les noves implantacions d'àrees d'activitats especialitzades han de tractar de minimitzar el seu impacte visual en especial en aquells àmbits rurals en què el paisatge agrari té una textura de gra petit, sense perjudici d'aquells elements que per la seva significació fos aconsellable que constituïssin aportacions al paisatge pel seu possible caràcter monumental per exemple una terminal aeroportuària o una estació de tren.

3. La finalitat de minimitzar l'impacte visual de la nova implantació ha de ser un factor a tenir en compte en l'elecció de la localització i en l'establiment dels límits

de l'àrea a ocupar. En tot cas, l'ordenació urbanística de les noves implantacions ha d'accentuar les condicions d'harmonia volumètrica i de qualitat arquitectònica de les façanes perimetrals de la implantació.

4. La tècnica de la mimesi/ocultació mitjançant franges d'arbrat o d'altra vegetació és, llevat de casos justificats de monumentalitat, d'aplicació oportuna en els casos de nova implantació i especialment per millorar la integració paisatgística de nombrosos polígons industrials, urbanitzacions i elements d'infraestructura existents.

Article 2.9

Espais degradats

1. Cal considerar com un objectiu de validesa general la restitució dels valors paisatgístics a aquells llocs on s'han perdut per causa de processos de degradació sovint motivats per les activitats humanes. Són els espais on hi ha extraccions abandonades, abocadors, edificacions agràries en desús, edificacions en ruïna, instal·lacions obsoletes, etc. sobre els quals cal actuar promovent la seva transformació física.

2. Les actuacions sobre els espais degradats són principalment les destinades a la restauració del paisatge malmès amb l'objectiu de reintegrar-los en la imatge paisatgística del territori on se situen, però en alguns casos aquests espais poden ser oportunitats per a projectes creatius que aportin nous valors paisatgístics. Així mateix, la recuperació d'espais degradats pot anar associada, si convé, a la ubicació d'usos o edificacions que s'haguessin de situar en l'espai rural o que poguessin treure profit de la configuració de l'espai, sens perjudici dels requeriments d'ordre territorial, urbanístic i ambiental que siguin procedents en cada cas.

3. És una destinació prioritària dels fons públics per a la millora del paisatge el finançament de les actuacions oneroses dels paisatges degradats.

4. Quan s'hagin d'autoritzar activitats que produiran una inevitable degradació del paisatge s'ha de preveure la restitució del valor paisatgístic del lloc. En aquelles activitats com les extractives en què el projecte de restauració és preceptiu per a la seva autorització, aquest ha de ser també un projecte de recuperació del valor paisatgístic del lloc, tot i que no necessàriament mitjançant la recomposició de la morfologia i vegetació anteriors.

Article 2.10

Miradors i itineraris

1. En tant que els valors del paisatge s'aprecien a partir de la seva percepció, és un objectiu d'abast general facilitar l'accés dels ciutadans a aquells llocs on la percepció del paisatge és més àmplia i suggerent: els miradors i els itineraris paisatgístics.

2. Els poders públics han de promoure, directament o mitjançant convenis amb entitats, una xarxa de camins paisatgístics i de miradors accessibles a peu o amb vehicles que permetin una suficient percepció dels valors paisatgístics del territori. Aquesta xarxa que comprèn miradors i camins existents, i d'altres a crear, ha de rebre les actuacions necessàries de condicionament, senyalització i manteniment per tal de potenciar la seva funció de facilitar la percepció dels valors del paisatge i el coneixement del territori.

3. En tot cas, les actuacions en camins i miradors en els espais oberts han d'evitar l'artificialització innecessària d'aquests espais.

4. Han de tenir especial atenció aquells miradors i itineraris més accessibles com són els situats en els espais periurbans i també els camins de ronda marítims.

3. Estudis i informes preceptius

Article 3.1

Estudi d'impacte i integració paisatgística

1. D'acord amb l'article 19 del Reglament de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge "L'Estudi d'impacte i integració paisatgística és un document

tècnic destinat a considerar la conseqüència que té sobre el paisatge l'execució d'actuacions, projectes d'obres o activitats i a exposar els criteris adoptats per a la seva integració”.

2. A més dels casos que estableix directament l'article 20 de l'esmentat Reglament, i d'acord amb el que assenyala l'apartat 1.b d'aquest article, l'Estudi d'impacte i integració paisatgística ha de formar part de la documentació tècnica necessària per a la sol·licitud de llicència en els següents casos:

Infraestructures i instal·lacions que hagin de tenir una presència visual significativa en el territori.

Edificacions aïllades en el territori, ja sigui en sòl no urbanitzable (edificacions agrícoles, ramaderes i d'activitats primàries en general) o en peces de sòl urbà que hagin de romandre aïllades.

Edificacions situades en la franja perimetral dels nuclis urbans que hagin de tenir una presència important en la imatge exterior d'aquests.

Transformacions de sòl que hagin d'afectar substancialment el paisatge rural.

Tots els casos en què s'exigeix preceptivament l'informe d'impacte i integració paisatgística.

3. El contingut de l'estudi d'impacte i integració paisatgística és el que estableix l'article 21 del Reglament de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge. Quan a criteri de l'administració que ha de concedir la llicència o ha d'emetre l'informe, la integració paisatgística no sigui satisfactòria, es denegarà l'aprovació o l'autorització en aquells casos en què es consideri que no hi ha cap fórmula raonable que solucioni els problemes constatats. En els altres casos, es requereix el promotor de la construcció, edificació o instal·lació perquè introdueixi les esmenes necessàries per tal que la integració sigui satisfactòria. La resolució de l'administració especificarà els aspectes a modificar del projecte per a fer-lo paisatgísticament acceptable.

Article 3.2

Les edificacions agràries en el paisatge rural

1. Es reconeix que les activitats agràries han estat constructores del paisatge rural que coneixem que, com a bé col·lectiu, cal que preservi el seu nivell de qualitat. Amb aquesta finalitat, les directrius estableixen condicions per tal que les edificacions motivades per aquestes activitats siguin coherents amb els valors de paisatge que l'agricultura, la ramaderia i la silvicultura contribueixen a crear.

2. Les edificacions agràries, quan no estiguin integrades en un nucli urbà, han de complir les condicions que estableixen aquestes directrius per a les edificacions aïllades i requeriran per a ésser autoritzades la incorporació al projecte d'un estudi d'impacte d'integració paisatgística, el contingut del qual estableix el Reglament de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge.

3. El contingut de l'estudi d'impacte i integració paisatgística de les edificacions i instal·lacions agràries, que pot ser un capítol del projecte bàsic de l'edificació, s'ha d'adequar a la transcendència visual que pugui tenir l'edificació i comprendrà, com a mínim:

Recull d'imatges de l'edificació des d'un conjunt de punts representatius de la seva percepció en el territori que permetin avaluar l'impacte visual, derivat del seu emplaçament i volumetria, en el paisatge.

Propostes de tractament de façanes i cobertes.

Mesures complementàries d'integració: vegetació, arbrat, etc.

Memòria explicativa i justificativa de la integració paisatgística proposada.

4. Quan, en funció de les característiques de les diverses àrees o unitats de paisatge, s'haguessin establert condicions específiques o s'haguessin homologat prototipus per a les diverses necessitats d'edificacions agràries, l'estudi d'impacte i integració paisatgística pot limitar-se a expressar la subjecció a les esmentades condicions o prototipus de l'edificació.

5. En defecte de determinacions específiques sobre edificacions agràries referides a àrees o unitats de paisatge, els plans d'ordenació urbanística municipal

poden establir-les dins l'àmbit del municipi. En tot cas, el planejament municipal ha d'establir les pautes d'integració formal i funcional de les edificacions i usos agraris que s'hagin de produir en contigüitat o en l'entorn immediat dels nuclis urbans.

6. Les edificacions d'agricultura i ramaderia intensives (hivernacles, granges, etc.) que hagin d'ubicar-se en "sòl de protecció especial" han d'incorporar a l'estudi d'impacte i integració paisatgística les consideracions relatives a la seva inserció en l'entorn territorial d'acord amb el que assenyala l'article 2.6 de les Normes del Pla territorial, l'abast de les quals s'ha d'adequar a la importància de la implantació i a les condicions de l'entorn on s'ha d'ubicar.

Article 3.3

Informe d'impacte i integració paisatgística

1. D'acord amb l'article 22 del Reglament de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge, l'informe d'impacte i integració paisatgística té per objecte avaluar la idoneïtat i suficiència dels criteris o les mesures adoptades en els estudis d'impacte i integració paisatgística per integrar en el paisatge les actuacions, usos, obres o activitats a realitzar.

2. Correspon emetre aquest informe a la Direcció General d'Arquitectura i Paisatge, el qual és preceptiu en els supòsits que assenyala l'esmentat article 22 del Reglament. Entre aquests supòsits, l'apartat 2.a d'aquest article estableix que l'informe és preceptiu quan així ho determinin els plans territorials parcials i els plans directors territorials.

3. D'acord amb el Text refós de la Llei d'urbanisme (DL 1/2005, modificat per DL 1/2007 i la L 2/2007) i el Reglament de la Llei del paisatge (D 343/2006), és preceptiu l'informe d'impacte i integració paisatgística en els següents supòsits:

a) Projectes d'actuacions específiques d'interès públic en sòl no urbanitzable als quals fa referència l'apartat 4 de l'article 47 del Text refós.

b) Projectes de construccions i dependències pròpies d'una activitat agrícola, ramadera, d'explotació de recursos naturals o, en general, rústica a què fa referència l'apartat 6.a de l'article 47 del Text refós quan superin algun dels següents paràmetres:

Ocupació en planta: 500 m²

Sostre: 1.000 m²

Alçada total: 10 m

c) Les destinades a habitatge familiar o a allotjament de treballadors temporers a què fan referència els apartats 6.1 i 6.b de l'article 47 del Text refós.

d) L'obertura i recuperació de vies d'accés, camins i dreceres i les estacions de subministrament de carburants i de prestació de serveis a la xarxa viària a què fan referència els apartats d i e de l'article 49 del Text refós.

e) Plans especials urbanístics per a la ubicació de construccions de nova planta destinades a activitats de turisme rural o de càmping a què fa referència l'apartat 6.e de l'article 47 del Text refós.

4. Aquestes directrius estableixen que, a més dels supòsits assenyalats a l'apartat anterior, l'informe d'impacte i integració paisatgística és preceptiu en els següents supòsits:

a) Edificacions de qualsevol tipus en sòls urbans i urbanitzables que hagin de romandre aïllades de manera indefinida, o ubicades en punts molt visibles, i per les seves dimensions hagin de tenir una presència acusada en el paisatge. L'informe serà preceptiu quan a més de la ubicació especialment visible, la construcció superi algun dels paràmetres establerts a l'apartat b.

b) Canvis de paisatge rural motivats per concentracions parcel·làries que afectin un àmbit de més de 100 ha.

c) Tanques de finques, parcel·les o àmbits d'activitats de més de 1.000 metres de longitud.

d) Totes les construccions visibles que se situïn en les proximitats dels pe-

nya-segats, de les riberes fluvials, marítimes i de les làmines d'aigua de llacs o embassaments.

f) Obres que en casos justificats s'haguessin de realitzar per evitar la inundabilitat de terrenys.

g) Parcs eòlics i parcs fotovoltaics d'acord amb les regulacions sectorials.

h) Actuacions d'interès estratègic o territorial que es tramitin pel procediment establert per l'article 1.14 de les normes del pla territorial.

i) Determinacions de protecció i ordenació del paisatge contingudes en instruments d'ordenació urbanística.

j) Els plans directors o especials urbanístics amb finalitat de protecció i ordenació del paisatge que comprenguin l'àmbit d'una o més unitats de paisatge podran assenyalar justificadament supòsits concrets en els quals calgui l'informe d'impacte i integració paisatgística.

A més dels casos aquí assenyalats l'òrgan que hagi d'atorgar la llicència podrà demanar un informe d'impacte i integració paisatgística en aquells casos en què es justifiqui la seva conveniència.

Tots els projectes que s'hagin de sotmetre a l'informe d'impacte i integració paisatgística han d'incorporar l'estudi d'impacte i integració paisatgística.

(10.117.083)
